

(1)

ไฟฟ้าชีสกัลามะพร้าวเพื่อนำมันชีวภาพ

Coconut Shell Pyrolysis for Bio-oil

พุทธิพร คงnum

Puttiphon Kongnum

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Engineering in Chemical Engineering
Prince of Songkla University

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

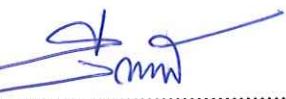
เลขที่ TP156.P9 วท3.2557

420-715
Bip Key:
/20 พ.ศ. 2560/

(2)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ไฟโรไลซิสกัลามะพร้าวเพื่อน้ำมันชีวภาพ
ผู้เขียน นางสาว พุทธิพร คงนุ่ม
สาขาวิชา วิศวกรรมเคมี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกฤทธิรา รัตนวิໄโล)

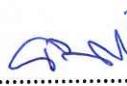
คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด งสมจิตร)

.....กรรมการ

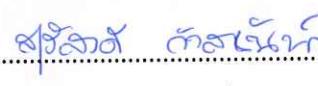
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกฤทธิรา รัตนวิໄโล)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พกานาช เจริญพัฒนานนท์)

.....กรรมการ

(ดร.สุธรรม สุขุมณี)

.....กรรมการ

(ดร.สุรัสวดี กังสนันท์)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

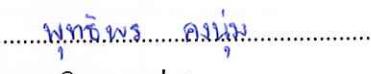
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(3)

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกฤทธิรา รัตนวิໄโล)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวพุทธิพร คงนุ่ม)
นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ..... พุทธิพร คงนุ่ม

(นางสาวพุทธิพร คงนุ่ม)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ ไฟโรไอลซิสกระบวนการฟร้าวเพื่อนำมันเชื้อวิภาพ

ผู้เขียน นางสาวพุทธิพร คงนุ่ม
สาขาวิชา วิศวกรรมเคมี
ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาการผลิตผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีจากกระบวนการฟร้าว โดยผ่านกระบวนการไฟโรไอลซิสแบบเร็วในเครื่องปฏิกรณ์แบบเบคนิ่งด้วยอัตราการให้ความร้อน 30 องศาเซลเซียสต่อนาที เวลาในการทำปฏิกริยา 60 นาที ภายใต้บรรยากาศในไตรเจน ผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกริยา (Thermal pyrolysis) และผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยา (Catalytic pyrolysis) เรียกว่า ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี (Organic liquid product, OLP) ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีจากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยาสามารถแยกได้ 2 เฟส ได้แก่ ของเหลวอินทรีเฟสเบา (Light fraction, LF) และของเหลวอินทรีเฟสหนัก (Heavy fraction, HF) การไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกริยาใช้ช่วงอุณหภูมิ 350 - 550 องศาเซลเซียส ช่วงอัตราการไหลดของไนโตรเจน 5 - 15 มิลลิลิตรต่อนาที และช่วงขนาดของกระแสฟร้าว 0 - 12.5 มิลลิเมตร สำหรับการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยาใช้ช่วงอุณหภูมิ (x_1) 450 - 550 องศาเซลเซียส ช่วงขนาดของกระแสฟร้าว (x_2) 6.5 - 15.5 มิลลิเมตร และช่วงปริมาณตัวเร่งปฏิกริยา (x_3) 0.5 - 4.5 กรัม ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิส ได้แก่ ของแข็ง (Char) ของเหลว (Liquid) และก๊าซ (Gas) ประยุกต์ใช้วิธีการพื้นผิวตอบสนอง (RSM) นำมาประยุกต์ใช้เพื่อออกแบบการทดลองโดยวิธี Box-Behnken design (BBD) แบบ 3 ตัวแปรอิสระ และ 3 ตัวแปรตาม ใช้หาสภาวะที่เหมาะสมที่ร้อยละผลได้มากที่สุด ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี ของเหลวอินทรีเฟสหนัก และแก๊สโซลีน ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีวิเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบของแก๊สโซลีนด้วยเครื่อง Gas chromatograph with flame ionization detector (GC-FID) พบว่า อัตราการไหลดของไนโตรเจนไม่มีนัยสำคัญต่อการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกริยา สำหรับการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยา พบว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีมากที่สุด 38.60 ที่สภาวะอุณหภูมิ 492.07 องศาเซลเซียส ขนาดของกระแสฟร้าว 12.46 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกริยา 0.5 กรัม ปริมาณตัวเร่งปฏิกริยาที่เพิ่มขึ้น

(6)

จะทำให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มีค่าลดลง ตัวแปรอุณหภูมิมีอิทธิพลมากที่สุดต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ ตามสมการทางคณิตศาสตร์ $Y_{OLP} = -176.9 + 0.796x_1 + 3.221x_2 - 0.000808x_1^2 - 0.127x_2^2 + 0.167x_3^2 - 0.107x_2x_3$ ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เพสหนักมากที่สุด 6.21 ที่สภาวะอุณหภูมิ 505.82 องศาเซลเซียส และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5 กรัม ขนาดของกระแสพร้าว (ในช่วงขนาด 6.5-15.5 มิลลิเมตร) ไม่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เพสหนัก ตามสมการทางคณิตศาสตร์ $Y_{HF} = -66.24 + 0.288x_1 - 0.000283x_1^2 + 0.372x_3^2 - 0.00449x_1x_3$ และร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด 0.098 ที่สภาวะอุณหภูมิ 499.30 องศาเซลเซียส ขนาดของกระแสพร้าว 12.67 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 2.35 กรัม ตัวแปรอุณหภูมิมีอิทธิพลมากที่สุดต่อร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนตามสมการทางคณิตศาสตร์ $Y_{Gasoline} = -5.919 + 0.02196x_1 + 0.08415x_2 - 2.1995e-05x_1^2 - 0.00349x_2^2 - 0.00503x_3^2 + 0.00187x_2x_3$ ผลการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาด้วย GC-MS พบว่า ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เพสเบามีกรดอะซิติกเป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่และผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เพสหนักมีฟินอลเป็นองค์ประกอบส่วนใหญ่

Thesis Title Coconut Shell Pyrolysis for Bio-oil
Author Miss Puttiphon Kongnum
Major Program Chemical Engineering
Academic Year 2013

ABSTRACT

In this research organic liquid product was produced from coconut shell via fast pyrolysis process which carried out in a fixed bed reactor with heating rate of 30 °C/min under nitrogen atmosphere for 60 minutes. The liquid product without catalyst was thermal pyrolysis and the liquid product using HZSM-5 zeolite catalyst was catalytic pyrolysis called organic liquid product (OLP). The OLP was separated into two fraction including light fraction (LF) and heavy fraction (HF). This research the pyrolysis of coconut shell without catalyst by used temperature of 350, 450 and 550 °C, flow rate of nitrogen of 5, 10 and 15 ml/min and particle size of coconut shell of 0-6.5, 6.5-9.5 and 9.5-12.5 mm then the pyrolysis using catalyst by used temperature (x_1) of 450, 500 and 550 °C, particle size of coconut shell (x_2) of 6.5-9.5, 9.5-12.5 and 12.5-15.5 mm and weight of catalyst (x_3) of 0.5, 2.5 and 4.5 g. Products obtained from the pyrolysis of coconut shell is liquid , char and gas products. Response surface methodology (RSM) was developed by performing 15 experiments based on Box-Behnken design (BBD) of a three factor, three level central composite designs to evaluate and it was found that the optimize condition of catalytic pyrolysis for yield of OLP, yield of HF and yield of gasoline. Gasoline was analyzed with Gas chromatograph with flame ionization detector (GC-FID). The results show that flow rate of nitrogen was not significant independent variable on liquid product for thermal pyrolysis. The optimum yield of OLP, 38.60 wt%, was obtained at temperature of 492.07 °C, particle size of coconut shell of 12.46 mm and weight of catalyst of 0.5 g. The weight of catalyst decreased from minimum of experiments. The temperature was found to be the most important significant on OLP yield for catalytic pyrolysis. The quadratic model for OLP yield is $Y_{OLP} = -176.9 + 0.796x_1 + 3.221x_2 - 0.000808x_1^2 - 0.127x_2^2 + 0.167x_3^2 - 0.107x_2x_3$. The optimum yield of HF, 6.21 wt%, was obtained at temperature of 505.82 °C and weight of catalyst of 0.5 g with not significant of particle size of coconut shell between ranges from 6.5 to 15.5 mm. The quadratic model for HF yield is $Y_{HF} = -66.24 + 0.288x_1 - 0.000283x_1^2 + 0.372x_3^2 - 0.00449x_1x_3$. The optimum yield of

(8)

gasoline, 0.098 wt%, was obtained at temperature of 499.30 °C, particle size of coconut shell of 12.67 mm and weight of catalyst of 2.35 g. The temperature was found to be the most important significant on gasoline yield for catalytic pyrolysis. The quadratic model for HF yield is $Y_{\text{Gasoline}} = -5.919 + 0.02196x_1 + 0.08415x_2 - 2.1995e-05x_1^2 - 0.00349x_2^2 - 0.00503x_3^2 + 0.00187x_2x_3$. The analytical results of liquid product from catalytic pyrolysis using the gas chromatography – mass spectroscopy (GC-MS), acetic acid was mainly found in the light fraction and phenol was mainly found in the heavy fraction.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบุคคลหลายๆ ท่านดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุกฤทธิรา รัตนวิไล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาอย่างแน่นหนาและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา อีกทั้งยังช่วยตรวจสอบและแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. บรรเจิด จงสมจิต ประธานกรรมการจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พกามาศ เจนอุปัพทวนานห์ ดร. สุธรรม สุขุมกิจ และ ดร. ศรีสวัตติ กังสนันท์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ที่จัดสรรเงินทุนในการวิจัย รวมทั้งภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ในการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ที่ให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคน ที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้การทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีความดื้อยื้น ผู้จัดทำขออภัยให้ท่านทั้งหลายที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ส่วนความบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้น ผู้จัดทำขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

พุทธิพร คงนุ่น

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
รายการตาราง	(12)
รายการภาพประกอบ	(15)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 บทนำต้นเรื่อง	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ชีวนวลด	4
2.2 กลามะพร้าว	6
2.3 การไฟโรไลซิส	7
2.4 น้ำมันชีวภาพ	10
2.5 วิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง	10
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
บทที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ	
3.1 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	19
3.2 ขั้นตอนดำเนินการทดลอง	23
3.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์	34
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์	
4.1 ขั้นตอนการบดกลามะพร้าวและแยกขนาด	37
4.2 ข้อมูลเบื้องต้นในการไฟโรไลซิส	39
4.3 ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไลซิส	39

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4.4 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงนำหนักของกลามะพร้าวด้วยเครื่อง TGA	41
4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของกลามะพร้าว	43
4.6 การวิเคราะห์ผลการทดลองด้วยโปรแกรม RSM	44
4.7 กิจกรรมที่ 1: การไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	45
4.8 กิจกรรมที่ 2: การไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	48
4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบชาตุของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี	61
4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์จากการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	62
บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง	
5.1 สรุปผลการทดลอง	66
5.2 ข้อเสนอแนะ	67
เอกสารอ้างอิง	68
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก กราฟมาตรฐาน	72
ภาคผนวก ข วิธีและสภาพที่ใช้วิเคราะห์	80
ภาคผนวก ค ตารางผลการคำนวณร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไลซิส	83
ภาคผนวก ง ตารางผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแก๊สโซลีน	87
ภาคผนวก จ ข้อมูลเบื้องต้นของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	96
ภาคผนวก ฉ การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	98
ประวัติผู้เขียน	104

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
2-1 เปรียบเทียบระหว่างกระบวนการไฟโรไลซิสแบบช้าและแบบเร็ว	8
2-2 ข้อมูลการวิเคราะห์และปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้วยเครื่องปฏิกรณ์เบคนิ่ง	15
3-1 แสดงสภาวะการทดลองโดยการออกแบบด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ อัตราการให้แสงในโตรเจน และขนาดของกลามะพร้าว ของการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	29
3-2 แสดงการออกแบบการทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ อัตราการให้แสงในโตรเจน และขนาดของกลามะพร้าว ของการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	30
3-3 แสดงสภาวะการทดลองโดยการออกแบบด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ขนาดของกลามะพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา ของการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	31
3-4 แสดงการออกแบบการทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ขนาดของกลามะพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา ของการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	32
4-1 แสดงร้อยละของกลามะพร้าวตามขนาดต่างๆ หลังจากบดด้วยเครื่องบดลอกแอนเจลีส เพื่อการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	37
4-2 แสดงร้อยละของกลามะพร้าวตามขนาดต่างๆ หลังจากบดด้วยเครื่องบดลอกแอนเจลีส เพื่อการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	38
4-3 แสดงข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการไฟโรไลซิส	39
4-4 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของกลามะพร้าว	43
4-5 เปรียบเทียบองค์ประกอบชาตุและค่าความร้อนจากชีมวลที่แตกต่างกัน	44

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4-6 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟฟ้าไฮซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	45
4-7 แสดงร้อยละผลได้ของไอโซออกเทนจากการไฟฟ้าไฮซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ส่วน率อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส และขนาดของกระ吝ะพื้นที่ 9.5-12.5 มิลลิเมตร	47
4-8 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟฟ้าไฮซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	48
4-9 ผลการคาดคะเนของสภาวะที่เหมาะสมของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เมื่อทำการทดลองช้าและการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ	49
4-10 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักจากการไฟฟ้าไฮซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	53
4-11 ผลการคาดคะเนของสภาวะที่เหมาะสมของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมากที่สุด ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักเมื่อทำการทดลองช้าและการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ	53
4-12 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนจากการไฟฟ้าไฮซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	56
4-13 ผลการคาดคะเนของสภาวะที่เหมาะสมของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนเมื่อทำการทดลองช้าและการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ	57

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4-14 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนและคลอโรเบนซินจากการทดลองตามสภาพที่เหมาะสมที่สุดของร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนที่ได้จากการคาดคะเน และการทดลองที่นำตัวร่างปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ	61
4-15 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบฐานของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี	62
4-16 แสดงองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีทั้งเฟสเบาและเฟสหนัก จากการวิเคราะห์ด้วย GC-MS	63
4-17 แสดงองค์ประกอบของก๊าซจากการวิเคราะห์ด้วย GC-MS	65
ค-1 แสดงร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวร่างปฏิกิริยา	83
ค-2 แสดงร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวร่างปฏิกิริยา	85
ค-3 แสดงร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวร่างปฏิกิริยา	86
ง-1 แสดงร้อยละผลได้ของ Pentene และ Isooctane ในเฟสเบา และเฟสหนัก	87
ง-2 แสดงร้อยละผลได้ของ Benzene และ Toluene ในเฟสเบา และเฟสหนัก	88
ง-3 แสดงร้อยละผลได้ของ Ethyl benzene และ p-xylene ในเฟสเบา และเฟสหนัก	89
ง-4 แสดงร้อยละผลได้ของ m-xylene และ o-xylene ในเฟสเบา และเฟสหนัก	90
ง-5 แสดงร้อยละผลได้ของ Chlorobenzene และ 1,3-dichlorobenzene ในเฟสเบาและเฟสหนัก	91
ง-6 แสดงร้อยละผลได้ของ 1,4-dichlorobenzene และ 1,2-dichlorobenzene ในเฟสเบาและเฟสหนัก	92
ง-7 แสดงร้อยละผลได้ของทุกสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ศึกษา	94
ง-8 แสดงร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน ได้แก่ Isooctane Benzene Toluene Ethyl benzene p-xylene m-xylene และ o-xylene	95
จ-1 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	96

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2-1 โครงสร้างทางเคมีของสารประกอบหลักของชีวนะ	5
2-2 ส่วนประกอบของผลมะพร้าว 100 กิโลกรัม	6
2-3 สมการ ไฟโรไอลซิส	7
2-4 ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการ ไฟโรไอลซิสของชีวนะ	8
2-5 จุดของการออกแบบบีโอดี-เบห์นเคน	12
2-6 แบบโครงสร้างการ ไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อนำมันชีวภาพจาก กลาปัด้ม	13
2-7 แบบโครงสร้างการ ไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อนำมันชีวภาพจาก แกลบ	16
3-1 เครื่องบดลอกแอนเจลีส	20
3-2 (ก) เครื่องเบี้ยตະแกรงร่อน (ข) กลานะพร้าว	20
3-3 แบบโครงสร้างของเครื่องปั๊กรถสำหรับการ ไฟโรไอลซิส	21
3-4 แบบโครงสร้างของเครื่องปั๊กรถสำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา	22
3-5 เครื่องควบแน่นกับดักน้ำแข็ง	23
3-6 ขั้นตอนการเตรียมกลานะพร้าวก่อนการ ไฟโรไอลซิส	24
3-7 ขั้นตอนการเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยา	25
3-8 ขั้นตอนการ ไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	26
3-9 ขั้นตอนการ ไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	27
3-10 อุปกรณ์สำหรับการ ไฟโรไอลซิสในห้องทดลอง (ก) ถังไนโตรเจน (ข) เตา ปฏิกิริยาสำหรับการ ไฟโรไอลซิส (ค) เตาปฏิกิริยาสำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา (ง) เครื่องควบแน่นกับดักน้ำแข็ง	28
3-11 โปรแกรม RSM สำหรับออกแบบการทดลอง	29
4-1 กลานะพร้าวเพื่อการ ไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด (ก) 0-6.5 มิลลิเมตร (ข) 6.5-9.5 มิลลิเมตร และ (ค) 9.5-12.5 มิลลิเมตร และเพื่อการ ไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด (ง) 0-6.5 มิลลิเมตร (จ) 6.5-9.5 มิลลิเมตร และ (ฉ) 9.5-12.5 มิลลิเมตร	38

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4-2 (ก) ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (ข) ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	39
4-3 ถ่านที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด (ก) 0-6.5 มิลลิเมตร (ข) 6.5-9.5 มิลลิเมตร และ (ค) 9.5-12.5 มิลลิเมตร และเพื่อการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด (ง) 0-6.5 มิลลิเมตร (จ) 6.5-9.5 มิลลิเมตร และ (ฉ) 9.5-12.5 มิลลิเมตร	40
4-4 ตัวเร่งปฏิกิริยา (ก) ก้อนไฟโรไอลซิส (ข) หลังไฟโรไอลซิส (ค) หลังจากการบีบ สภาพที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส	41
4-5 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักของกระแสพื้นที่ 0-6.5 มิลลิเมตร ที่เหลือจากการให้ความร้อนที่อุณหภูมิต่างๆ ด้วย TGA	42
4-6 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักของกระแสพื้นที่ 6.5-9.5 มิลลิเมตร ที่เหลือจากการให้ความร้อนที่อุณหภูมิต่างๆ ด้วย TGA	42
4-7 โปรแกรม RSM สำหรับวิเคราะห์ผล	44
4-8 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลว อินทรีย์ กับอุณหภูมิ (x_1) และขนาดของกระแสพื้นที่ (x_2)	51
4-9 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลว อินทรีย์ กับอุณหภูมิ (x_1) และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)	51
4-10 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลว อินทรีย์ กับขนาดของกระแสพื้นที่ (x_2) และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)	52
4-11 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลว อินทรีย์ เพสหนัก กับอุณหภูมิ (x_1) และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)	55
4-12 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนกับอุณหภูมิ (x_1) และขนาดของกระแสพื้นที่ (x_2)	59
4-13 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนกับอุณหภูมิ (x_1) และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)	59

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4-14 ภาพพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนกับขนาดของกลามะพร้าว (x_2) และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)	60
4-15 ปฏิกิริยา Phenol hydrogenation	63
4-16 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลวจากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเฟสเบา (ภาพบน) และเฟสหนัก (ภาพล่าง)	64
4-17 การวิเคราะห์องค์ประกอบของก๊าซจากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	65
ก-1 ภาพมาตรฐานอัตราการไหลของไนโตรเจน	72
ก-2 ภาพมาตรฐานของ Benzene สำหรับแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	73
ก-3 ภาพมาตรฐานของ Isooctane สำหรับแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	73
ก-4 ภาพมาตรฐานของ Pentene	74
ก-5 ภาพมาตรฐานของ Isooctane	74
ก-6 ภาพมาตรฐานของ Benzene	75
ก-7 ภาพมาตรฐานของ Toluene	75
ก-8 ภาพมาตรฐานของ Ethylbenzene	76
ก-9 ภาพมาตรฐานของ p-xylene	76
ก-10 ภาพมาตรฐานของ m-xylene	77
ก-11 ภาพมาตรฐานของ o-xylene	77
ก-12 ภาพมาตรฐานของ Chlorobenzene	78
ก-13 ภาพมาตรฐานของ 1,3-dichlorobenzene	78
ก-14 ภาพมาตรฐานของ 1,4-dichlorobenzene	79
ก-15 ภาพมาตรฐานของ 1,2-dichlorobenzene	79
ฯ-1 Thermogravimetric Analyzer (TGA)	80
ฯ-2 Gas Chromatograph – Flame Ionization (GC-FID)	81
ฯ-3 Gas Chromatograph – Mass Selective Detector (GC-MS)	82

(18)

ສัญລັກນົດໆກໍາຢ່ອແລະຕ້ວຍ່ອ

wt%	= ຮ້ອຍລະ (ເປົອຮັ້ນຕໍ່) ໂດຍນໍ້າໜັກ
°C	= ອຸງຄາເໜີລເຊື້ອ
ml/min	= ມິດລົດຮົດອນາທີ
mm	= ມິດລົມເມຕຣ
g	= ກຣຳມ
°C/min	= ອຸງຄາເໜີລເຊື້ອສົດອນາທີ
RSM	= ວິທີການພື້ນພົວພັນອບສນອງ (Response surface methodology)
OLP	= ພັດທະນູ້ຂອງເຫລວອິນທີ່ (Organic liquid product)
LF	= ພັດທະນູ້ຂອງເຫລວອິນທີ່ເຟສເບາ (Light fraction)
HF	= ພັດທະນູ້ຂອງເຫລວອິນທີ່ເຟສໜັກ (Heavy fraction)

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำต้นเรื่อง

ปัจจุบันมนุษย์มีความต้องการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นพลังงานที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงจำเป็นต้องมองหาพลังงานทางเลือกชนิดใหม่มาทดแทนพลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น พลังงานน้ำ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานชีวมวล เป็นต้น ในอนาคตมนุษย์ยังคงต้องใช้พลังงานฟอสซิลจนกระทั่งเชื้อเพลิงเหล่านี้ค่อยๆ หมดไป อีกทั้งพลังงานทดแทนที่กำลังได้รับการพัฒนาอย่างไม่สามารถทดแทนแหล่งพลังงานฟอสซิลได้อย่างเพียงพอ กับความต้องการที่มีเพิ่มสูงขึ้นทุกปี (Peter, 2009)

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม จึงมีเศษหรือกาภากของเหลือทิ้งจากการทำการเกษตรเป็นจำนวนมาก ดังนั้นชีวมวลจึงเป็นแหล่งพลังงานทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งชีวมวลที่นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงมีหลายรูปแบบ เช่น แกลน์ได้จากการสีข้าวเปลือก ชานอ้อย ได้จากการผลิตน้ำตาลทราย เศษไม้ ได้จากการแปรรูปไม้ข้างพารา กาแฟดำ ได้จากการสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ซึ่งข้าวโพด ได้จากการสีข้าวโพด และกระ吝ะพร้าว ได้จากการผลิตกะทิ กระ吝ะพร้าว เป็นชีวมวลที่สามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงผลิตพลังงานทดแทนได้ และเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งที่มีมากทางภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทย เนื่องจากคนไทยใช้เนื้อมะพร้าว เพื่อบริโภคและส่งออก จึงทำให้มีวัสดุเหลือใช้จากมะพร้าวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกระ吝ะพร้าว จุดเด่นอีกประการหนึ่งของกระ吝ะพร้าวคือ มีปริมาณถ้าต่ำและปริมาณอัลตราไนท์สูง ดังนั้นการเลือกใช้ชีวมวลจากกระ吝ะพร้าวเป็นพลังงานทดแทนเพื่อผลิตเป็นน้ำมันชีวภาพ (Bio-oil) จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ (Siengchum, 2012)

น้ำมันชีวภาพเป็นน้ำมันที่ได้จากการทำปฏิกิริยาจากชีวมวลโดยผ่านกระบวนการไฟโรไลซิส (Pyrolysis) มีลักษณะทางกายภาพเป็นของเหลวอินทรีย์ สีดำ น้ำตาลเข้ม หรืออาจจะเป็นสีน้ำตาลอ่อนแดงซึ่งน้อยกว่าปัจจัยในการทำปฏิกิริยา มีความเป็นกรด และมีกลิ่นฉุน การไฟโรไลซิสเป็นกระบวนการการหนึ่งที่สามารถเปลี่ยนชีวมวลไปเป็นเชื้อเพลิง โดยการสลายตัวของสารด้วยความร้อนในที่อับอากาศในช่วงอุณหภูมิ 500-800 องศาเซลเซียส ได้ผลิตภัณฑ์หลัก 3 ชนิด ได้แก่ ก๊าซ ของแข็ง และของเหลวหรือที่เรียกว่า น้ำมันชีวภาพ (Nugranad, 1997) ผลิตภัณฑ์ทั้ง 3

ชนิด สามารถนำมาใช้เป็นแหล่งพลังงานในหลายรูปแบบ เช่น ก๊าซสามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้า ผลิตกําลังของเหลวใช้เป็นเชื้อเพลิงเหลวหรือสกัดเป็นสารเคมี และ ผลิตกําลังที่ของแข็งนำไปผลิตเป็นถ่านกํัมมันต์ (Activated carbon) ซึ่งสัดส่วนของผลิตกําลังที่ได้ และลักษณะทางกายภาพจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ใช้ในการไฟโรไอลซิส เช่น ชนิดของชีวมวล อุณหภูมิ (Temperature) อัตราการให้ความร้อน (Heating rate) อัตราการไหลดของก๊าซเมื่อย เป็นต้น การไฟโรไอลซิสสามารถแบ่งตามอัตราการให้ความร้อนคือ การไฟโรไอลซิสแบบช้าให้ผลิตกําลังหลักเป็นของแข็ง และการไฟโรไอลซิสแบบเร็วให้ผลิตกําลังหลักเป็นของเหลว งานวิจัยนี้เลือกศึกษา ผลิตกําลังที่ของเหลวเป็นหลัก จึงเลือกใช้การไฟโรไอลซิสแบบเร็ว (Bridgwater, 2004)

ชีวมวลที่ผ่านกระบวนการไฟโรไอลซิสจะได้ผลิตกําลังของเหลวเป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่มีพันธะออกซิเจนอยู่มาก ทำให้เชื้อเพลิงมีค่าความร้อนน้อยลง จึงมีการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Catalyst) เพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำมันด้วยการกำจัดพันธะออกซิเจน และช่วยเพิ่มองค์ประกอบของอะโรมาติก ทำให้ค่าความร้อนเพิ่มขึ้น เรียกว่า การตะไคร่ไฟโรไอลซิส (Catalytic pyrolysis) โดยตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้ส่วนใหญ่คือ HZSM-5

งานวิจัยนี้เลือกใช้กลามะพร้าวเป็นชีวมวลในการไฟโรไอลซิสด้วยเตาปฏิกิริยาเบดนิ่ง (Fixed-bed reactor) ทั้งแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา และแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อได้เป็นผลิตกําลังของเหลวอินทรีย์ ศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อผลิตกําลังที่ได้จากการไฟโรไอลซิส เช่น อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา อัตราการไหลดของในไตรเจน ขนาดของกลามะพร้าว และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา วิเคราะห์ผลิตกําลังของเหลวอินทรีย์ด้วย Gas Chromatography-Flame Ionization (GC-FID) เพื่อหาองค์ประกอบของแก๊สโซลีน (Gasoline) และวิเคราะห์ด้วย Gas Chromatography-Mass Spectroscopy (GC-MS) เพื่อหาองค์ประกอบทั้งหมดที่มีอยู่ในผลิตกําลังของเหลวอินทรีย์

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- (1) หาสภาวะที่เหมาะสมและศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพื่อให้ได้ผลิตกําลังของเหลวอินทรีย์มากที่สุด ได้แก่ อุณหภูมิ อัตราการไหลดของในไตรเจน และขนาดของกลามะพร้าว
- (2) หาสภาวะที่เหมาะสมและศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาชนิด HZSM-5 เพื่อให้ได้ผลิตกําลังของเหลวอินทรีย์มากที่สุด ได้แก่ อุณหภูมิ ขนาดของกลามะพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

(1) ศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสจากกระบวนการพิริยาแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ อัตราการไหลของในต่อเรื่อง และขนาดของกระบวนการพิริยา

(2) ศึกษาอิทธิพลที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก และร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสจากกระบวนการพิริยาแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ขนาดของกระบวนการพิริยา และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) เรียนรู้การออกแบบและสร้างเครื่องไฟโรไอลซิส ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

(2) สามารถพัฒนาการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงจากของเหลวใช้จากการรرمชาติ เพื่อให้เป็นพัฒนาทางเทคโนโลยี

(3) ทราบสภาวะที่เหมาะสมและปัจจัยที่มีผลต่อการไฟโรไอลซิส เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่มีความใกล้เคียงกับน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ได้จริง

(4) เพื่อเพิ่มน้ำค่าให้กับผลิตภัณฑ์จากการรرمชาติ สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงได้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

2.1 ชีวมวล

ชีวมวล หมายถึง วัสดุที่ได้จากธรรมชาติ อาจเป็นสิ่งมีชีวิตหรือส่วนประกอบของธรรมชาติ รวมทั้งสิ่งเหลือทิ้งจากสิ่งมีชีวิตที่สามารถสร้างทดแทนได้ ชีวมวลส่วนใหญ่นำจากพืช โดยพืชจะนำกําชาร์บอน ไดออกไซด์ (CO_2) ไปใช้ในกระบวนการสังเคราะห์แสงเพื่อผลิตกําชออกซิเจน (O_2) ดังนั้นมีอนามัยมากพิเศษมาเปรียบเป็นเชื้อเพลิง โดยการเผา ทำให้ไม่เกิดการปลดปล่อยกําชคาร์บอน ไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมาก เช่น แกลบ เศษไน้ กากป่าล้ม ซังข้าวโพด กาบมันสำปะหลัง และกะลามะพร้าว เป็นต้น (Laohalidanond, 2007) ชีวมวลส่วนใหญ่จะมีองค์ประกอบของเซลลูโลส เออมิเซลลูโลส และลิกนิน แสดงดังภาพประกอบ 2-1

2.1.1 โครงสร้างของชีวมวล

2.1.1.1 โครงสร้างทางกายภาพ

เชื้อเพลิงจะมีลักษณะแตกต่างกันตามชนิด เช่น น้ำมันดิบมีลักษณะเป็นของเหลวสีดำ กําชธรรมชาติมีลักษณะเป็นกําช และชีวมวลมีลักษณะเป็นของแข็งซึ่งอาจถือได้ว่าอยู่ในประเภทเดียวกับถ่านหิน แต่รูปร่างแตกต่างกันไป จึงอยู่กับชนิดของชีวมวล นอกจากนี้ ชีวมวลสามารถนำไปแปรสภาพ โดยผ่านการไฟฟ้า ไฟฟ้าและสกัดเป็นน้ำมันชีวภาพ ซึ่งน้ำมันชีวภาพจะมีลักษณะทางกายภาพและสีแตกต่างกันขึ้นอยู่กับชีวมวล

2.1.1.2 โครงสร้างทางเคมี

การวิเคราะห์โครงสร้างทางเคมีของชีวมวล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

(1) การวิเคราะห์แบบประมาณ (Proximate analysis) คือ การวิเคราะห์หาโครงสร้างองค์ประกอบของเชื้อเพลิง ประกอบด้วย

- ความชื้น (Moisture) หรือน้ำ เนื่องจากชีวมวลเป็นผลผลิตทางการเกษตร ชีวมวลส่วนใหญ่จะมีความชื้นค่อนข้างสูง การนำชีวมวลมาเป็นพลังงานโดยการเผาใหม่มีความชื้นไม่เกินร้อยละ 50

- ส่วนที่เป็นสารระเหย (Volatile matter) คือส่วนที่ถูกเผาไหม้ได้ง่าย ตั้งนี้ชีวมวลที่มีค่า Volatiles matter สูง เป็นชีวมวลที่ติดไฟง่าย

- คาร์บอนคงตัว (Fixed carbon) ยิ่งมีค่ามาก ค่าความร้อนยิ่งสูง

- จี๊ด้า (Ash) หรือส่วนเผาไหม้ไม่ได้ ชีวมวลส่วนใหญ่มีสัดส่วนนี้เล็กน้อย ยกเว้นฟางข้าวและแกลบมีปริมาณนี้ເเพิ่กต่ออ่อนข้างสูงถึงร้อยละ 10-20 โดยน้ำหนัก (Tsai, 2006)

(2) การวิเคราะห์แบบละเอียด (Ultimate analysis) เป็นการวิเคราะห์หาสัดส่วนของธาตุซึ่งประกอบด้วย 4 ธาตุหลัก คือ คาร์บอน (C) ไฮโดรเจน (H) ไนโตรเจน (N) และออกซิเจน (O) และธาตุอื่นๆ ที่มีสัดส่วนน้อย คือ กำมะถัน และคลอริน

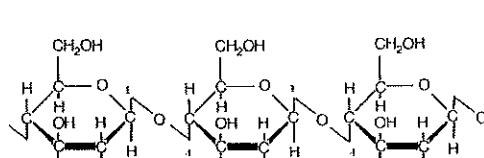
2.1.2 การวิเคราะห์ทางเคมี (Chemical analysis)

การวิเคราะห์ทางเคมีของชีวมวลเป็นการวิเคราะห์ส่วนประกอบเคมีจำพวกเซลลูโลส (Cellulose) เฮมิเซลลูโลส (Hemicellulose) ลิกนิน (Lignin) และเพกติน (Pectin)

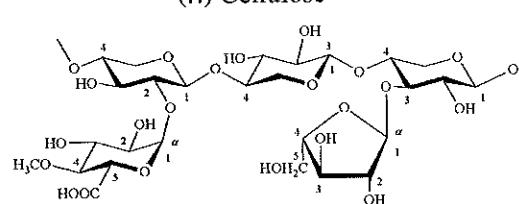
2.1.3 ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงชีวมวล (Heating value)

2.1.3.1 ค่าความร้อนต่ำ (Lower Heating Value, LHV) หมายถึง ค่าความร้อนเชื้อเพลิงค่าต่ำ เป็นค่าที่คิดໄว้แล้วว่า ไอน้ำจากการเผาไหม้นั้นอยู่ในสภาพเป็นไอ และความชื้นของเชื้อเพลิงหลังการเผาไหม้ต้องอยู่ในสภาพที่เป็นไอและได้ใช้ความร้อนจำนวนเท่ากับความร้อนแห่งของการถ่ายปืนไอไปเรียบร้อย

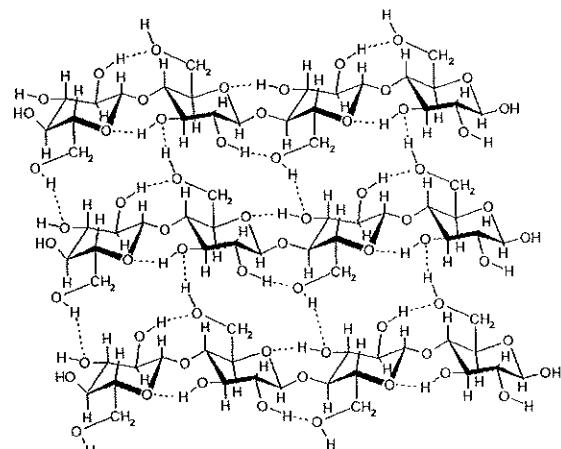
2.1.3.2 ค่าความร้อนสูง (Higher Heating Value, HHV) หมายถึง ค่าความร้อนเชื้อเพลิงค่าสูง เป็นส่วนที่มีความชื้นปานอยู่ ความชื้นเกิดจากไอน้ำที่ได้จากการรวมตัวของไฮโดรเจนและออกซิเจนในขณะที่มีการเผาไหม้

(ก) Cellulose

(ก) Hemicellulose

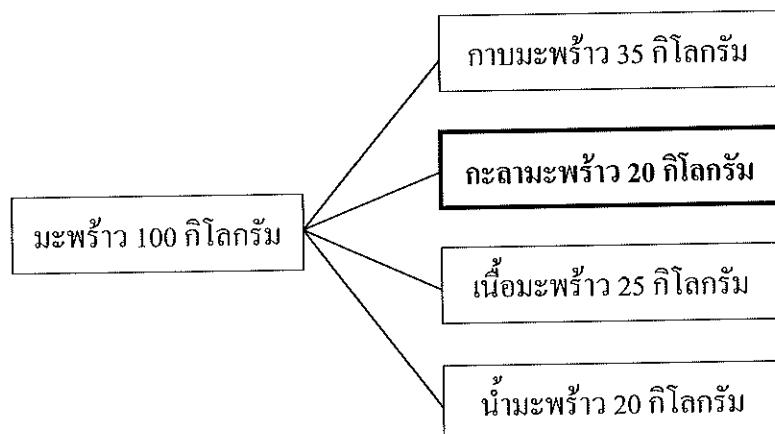
(ก) Lignin

2.2 กะลามะพร้าว

มะพร้าว (Coconut) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cocoas Nucifera Linn.* เป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากคนไทยรู้จักใช้เนื้อมะพร้าวเพื่อบริโภคในชีวิตประจำวันเป็นอาหารทั้งความและหวาน ซึ่งจากสำนักงานสถิติแห่งชาติได้เคยสำรวจพบว่า ประชากรไทย 1 คน จะบริโภคน้ำมะพร้าวประมาณปีละ 8,273.2 กรัม หรือประมาณ 18 ผลต่อคนต่อปี คิดเป็นร้อยละ 65 ของผลผลิตทั้งหมด ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 35 ของผลผลิตทั้งหมดจะใช้ในรูปของอุตสาหกรรมหรือส่งออกต่อไป

มะพร้าวเป็นพืชยืนต้น ในมีลักษณะเป็นใบประกอบแบบขนนก ผลประกอบด้วยเยอพิการ์ป (Epicarp) คือเปลือกนอก ถัดไปข้างในจะเป็นเมโซคาր์ป (Mesocarp) หรือไข่นะพร้าว ถัดไปข้างในเป็นส่วนเอนโดคาร์ป (Endocarp) หรือกระสามะพร้าว ซึ่งจะมีรูศีกัดอยู่ 3 รู สำหรับการงอกใหม่ของต้นอ่อน ถัดจากส่วนเอนโดคาร์ปจะเป็นส่วนของเอนโดสเปริร์ม (Endosperm) หรือน้ำมะพร้าว ภายในมะพร้าวจะมีน้ำมะพร้าวซึ่งเมื่อมะพร้าวแก่ เอนโดสเปริร์มจะดูดซึมน้ำมะพร้าวหมด

กระสามะพร้าว เป็นชีวมวลที่เหลือใช้จากมะพร้าว ซึ่งมะพร้าว 1 ผล จะได้กระสามะอย่างละ 20 ดังภาพประกอบ 2-2 โดยส่วนมากกระสามะพร้าวจะปลูกบริเวณภาคใต้ของประเทศไทย (ประมาณร้อยละ 80) ซึ่งจะให้ผลผลิตตลอดปี แต่จะมีมากในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม

ภาพประกอบ 2-2 ส่วนประกอบของผลมะพร้าว 100 กิโลกรัม

2.2.1 ประโยชน์ของกระบวนการพิริวต์

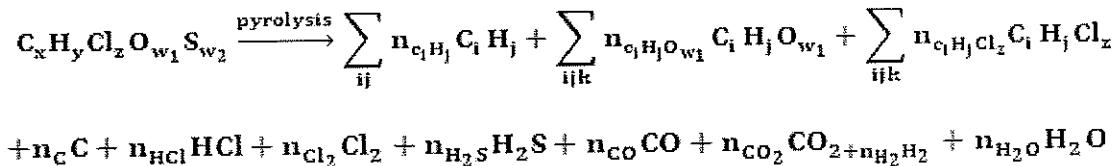
2.2.1.1 การนำกากอมาดัดแปลงทำเป็นวัสดุใช้สอยภายในครัวเรือน เช่น ข้าว ถั่ว และอุปกรณ์ตกแต่งบ้าน เป็นต้น

2.2.1.2 การนำถ่านchar กากอมาพิริวต์ที่ได้จากการเผาบนไฟชัน (Carbonization) มาใช้เป็นตัวคูดซับสีและกลืนในอุตสาหกรรมต่างๆ

2.2.1.3 การนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้โดยตรง

2.3 การไฟโรไอลซิส

Pyro เป็นภาษากรีก มีความหมายว่า ความร้อน ไฟโรไอลซิส จึงหมายถึง การทำปฏิกิริยาของสาร ไดสารหนึ่งกับความร้อน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สารจะถูกลายตัวส่วนใหญ่เป็นสารอินทรีย์ จะถูกย่อยลายทางเคมีด้วยความร้อน ณ อุณหภูมิสูงๆ ในที่อันอากาศ ปราศจากออกซิเจน หรือควบคุมปริมาณออกซิเจนให้เหลือน้อยที่สุด ทำให้เกิดการลายของเนื้อวัสดุออกไปเป็นองค์ประกอบอื่นๆ ชนิดต่างๆ หรือองค์ประกอบที่มีขนาดที่เล็กกว่าเดิม โดยสมการของการไฟโรไอลซิสดังภาพประกอบ 2-3 จะเห็นได้ว่า ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นประกอบด้วยสารประกอบไฮโดรคาร์บอน ถ่าน ก๊าซ และน้ำ

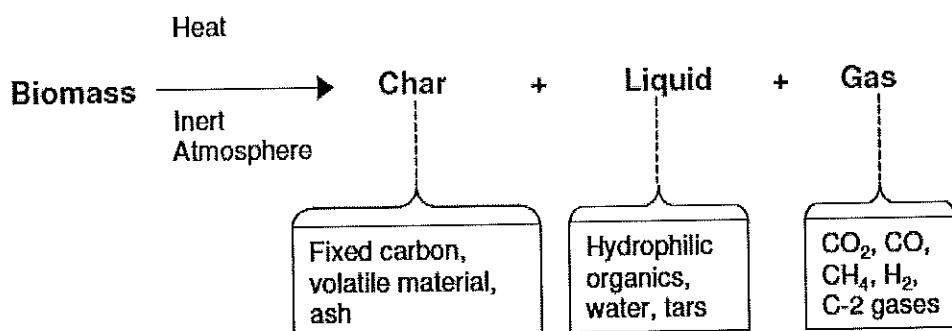
ภาพประกอบ 2-3 สมการไฟโรไอลซิส (Gonzalez, 2001)

2.3.1 ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิส (Paul, 1995) ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ก๊าซ ของเหลว และของแข็ง ดังภาพประกอบ 2-4

2.3.1.1 ผลิตภัณฑ์ของก๊าซ (Gas product) ผลผลิตก๊าซที่ได้จากการไฟโรไอลซิส โดยทั่วไปจะขึ้นกับชนิดชีวมวลและตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในกระบวนการ ก๊าซที่ได้จะมีพวกไฮโดรคาร์บอนอยู่ในระดับสูง บางส่วนเป็นมีเทน (Methane) และพวกไฮโดรคาร์บอนหักที่อิ่มตัว และไม่อิ่มตัวจากกระบวนการสีอ่อนสภาพทางความร้อนที่สลับซับซ้อน ผลิตภัณฑ์ที่เป็นก๊าซจาก การไฟโรไอลซิสส่วนใหญ่ คือ H_2 CO CH_4 CO_2 C_2H_2 และ C_2H_6 (Gonzalez, 2001)

2.3.1.2 ผลิตภัณฑ์ของเหลว (Liquid product) เป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา เรียกว่า น้ำมันชีวภาพ (Bio-oil) ส่วนผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา หรือ Catalytic pyrolysis เรียกว่า ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ (Organic liquid product, OLP)

2.3.1.3 ผลิตภัณฑ์ของแข็ง (Solid product) ปริมาณถ่านที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบช้าอยู่ที่ประมาณร้อยละ 30-40 ของน้ำหนักชีวมวลเริ่มต้น ส่วนการไฟโรไอลซิสแบบเร็วจะได้ผลิตภัณฑ์ถ่านที่ต่ำมาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสมีเปลี่ยนเทียบระหว่างการไฟโรไอลซิสแบบช้าและแบบเร็ว แสดงดังตารางที่ 2-1

ภาพประกอบ 2-4 ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสของชีวมวล (Demirbas, 2002)

ตารางที่ 2-1 เปรียบเทียบระหว่างกระบวนการไฟโรไอลซิสแบบช้าและแบบเร็ว

ไฟโรไอลซิสแบบช้า	ไฟโรไอลซิสแบบเร็ว
- ทำให้ได้ผลผลิตเป็นถ่านมาก	- ทำให้ได้ผลผลิตเป็นของเหลวมาก
- เวลาที่ใช้ในการเกิดปฏิกิริยามาก	- เวลาที่ใช้ในการเกิดปฏิกิริยาน้อย
- อัตราการให้ความร้อนช้า	- อัตราการให้ความร้อนเร็ว
- ผลผลิตถ่านร้อยละ 25-35 ของเหลวร้อยละ 20-50 ก๊าซร้อยละ 20-50	- ผลผลิตถ่านร้อยละ 10-25 ของเหลวร้อยละ 50-70 ก๊าซร้อยละ 10-30

2.3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการไฟโรไอลซิส

2.3.2.1 ส่วนประกอบของวัสดุ (Composition of material)

ส่วนประกอบของชีวมวลเป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งในการกำหนดผลิตภัณฑ์ของพากสารระเหย (VM) การไฟโรไอลซิสโดยทั่วไปจะมีสารระเหยออกมาระมาณร้อยละ 60-80 ของน้ำหนักเริ่มต้น ในพากถ่านหินสามารถทำนายปริมาณสารระเหยได้ โดยดูจากอัตราส่วนไฮโดรเจน (H) ต่อคาร์บอน (C) ซึ่งจะเพิ่มเป็นปริมาณแปรผันโดยตรง ซึ่ง Dryden (1975) ได้ให้สูตร Empirical สำหรับคำนวณหาค่าสารระเหยของพากถ่านหินโดยไม่นำออกซิเจนมาคำนวณ จะได้ VM (%mass) = $97.3(H/C) - 40.4$ (Hoffer, 2004)

2.3.2.2 อุณหภูมิ (Temperature)

อุณหภูมิเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด อุณหภูมนี้ส่วนใหญ่ถือเป็นส่วนประกอบและปริมาณของสารระเหย อุณหภูมิของการไฟโรไอลซิสของชีวมวลสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นดังนี้

- (1) ขั้นแรก (The First state) คือ อุณหภูมิตั้งแต่อุณหภูมิบรรยายกาศปกติไปจนถึงอุณหภูมิประมาณ 135 องศาเซลเซียส ในขั้นนี้ สารระเหยที่ออกมานานาจากชีวมวลจะยังมีไม่นาน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพอย่างต่อเนื่อง
- (2) ขั้นที่สอง (The Second state) สารระเหยประมาณร้อยละ 75 จะถูกปลดปล่อยออกมานี้ในขั้นนี้ อุณหภูมิจะอยู่ในช่วงประมาณ 135-400 องศาเซลเซียส
- (3) ขั้นที่สาม (The Third state) ในขั้นนี้จะเป็นกระบวนการผลิตถ่าน ซึ่งจะอยู่ที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียสขึ้นไป หลังจากอุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส ขั้นนี้ไป การไฟโรไอลซิสของชีวมวลจะสิ้นสุดลง จะไม่มีสารระเหยออกมานอก

2.3.2.3 อัตราการให้ความร้อน (Heating rate)

ปริมาณผลิตภัณฑ์ของของเหลวจะลดลงเมื่อมีการเพิ่มอัตราการให้ความร้อน การไฟโรไอลซิสของชีวมวลเป็นปฏิกิริยาเคมีแบบง่ายๆ สามารถพิจารณาได้ว่าเป็นปฏิกิริยาอันดับหนึ่งเนื่องจากอัตราการให้ความร้อนมีผลต่อการไฟโรไอลซิส ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพลังงานความร้อนที่ต่างกันไปจะให้ผลผลิตไฟโรไอลซิสที่แตกต่าง แหล่งความร้อนอาจได้จาก 3 แหล่ง คือ เตาความร้อนที่ทำจากขดลวดไฟฟ้าหรือใช้เชื้อเพลิงในการเผาไหม้ ความร้อนจากกลืนแม่เหล็กไฟฟ้าช่วงความถี่คลื่นวิทยุ และการอาร์คด้วยกระแสไฟฟ้าแรงสูงคล้ายกับการตัดโลหะ (Alessio, 1998)

2.4 น้ำมันชีวภาพ (Bio-oil)

น้ำมันชีวภาพเป็นผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการกระบวนการไฟฟ์โรไอลซิส โดยไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาประกอบด้วย น้ำ สารประกอบอินทรีย์ต่างๆ ที่เป็นของผสมซับซ้อน (Complex mixture) สารประกอบไฮโดรคาร์บอน สารประกอบแอลกอฮอล์ (Alcohols) สารประกอบอัลเดไฮด์ (Aldehyde) และอะเซตัลเดไฮด์ (Acetadehyde)

ลักษณะทางกายภาพของน้ำมันชีวภาพที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลซิสแบบเร็วจะมีลักษณะเป็นของเหลวที่มีความหนืดค่า มีสีน้ำตาลปนดำ (Dark-brown) โดยมีน้ำเป็นองค์ประกอบประมาณ 15-20 เปอร์เซ็นต์ โดยส่วนใหญ่จะไม่มีการแยกเฟสกัน ยกเว้นช่วงเวลาที่มีความชื้นสูงมากๆ ส่วนน้ำมันชีวภาพที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลซิสแบบช้าจะเป็นลักษณะของเหลวสีดำ มีน้ำเป็นองค์ประกอบมากกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ และมีความหนืดสูงกว่า

น้ำที่อยู่ในน้ำมันชีวภาพจะส่งผลกระทบทำให้ลดค่าความร้อน มีผลต่อค่า pH ลดค่าความหนืด มีผลต่อค่าเสถียรภาพทางเคมีและทางฟิสิกส์ มีค่า pH อยู่ในช่วง 2-3 ซึ่งเป็นผลจากกรดอินทรีย์ (Organic acid) ที่มีอยู่ในน้ำมันชีวภาพ เช่น กรดอะซิติก (Acetic acid) กรดฟอร์มิก (Formic acid) เป็นต้น ทำให้มีสมบัติสามารถกัดกร่อนพลาสติกได้

ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา เพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำมัน มีองค์ประกอบของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่สำคัญ สำหรับแก๊สโซลีน (Gasoline) มากกว่าน้ำมันชีวภาพ

2.5 วิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง (Response surface methodology, RSM)

2.5.1 ความหมายของ RSM

วิธีการพื้นผิวผลตอบสนองเป็นการรวมข้อมูลทางสถิติและเทคนิคทางคณิตศาสตร์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา เพิ่มประสิทธิภาพและหาสภาวะที่เหมาะสม ประกอบด้วยกลุ่มของตัวแปรตามหลักคณิตศาสตร์และสถิติ ใช้หลักการเหล่านี้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบสนองและตัวแปรอิสระ โดยประกอบขึ้นจากผลตัวแปรอิสระ ซึ่งอาจมีตัวแปรเดียว หรือหลายตัวแปร ในการวิเคราะห์ผลของตัวแปรอิสระจากผลการทดลองมาสร้างเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ในรูปผลตอบสนองพื้นผิวตอบสนอง โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบสนองกับข้อมูลดิบ แสดงดังสมการ 2-1

$$Y = f(x_1, x_2, \dots, x_n) + \varepsilon \quad (2-1)$$

โดยที่	Y	คือ ผลตอบสนองที่เกิดขึ้น
	f	คือ ฟังก์ชันการทำงานที่ตัวแปรที่ยังไม่ทราบค่าผลตอบสนอง
	x_1, x_2, \dots, x_n	คือ ตัวแปรอิสระ
	n	คือ จำนวนตัวแปรอิสระ
	ε	คือ ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากแหล่งต่างๆ

2.5.2 การออกแบบการทดลองด้วยเทคนิค RSM มีรายละเอียด ดังนี้

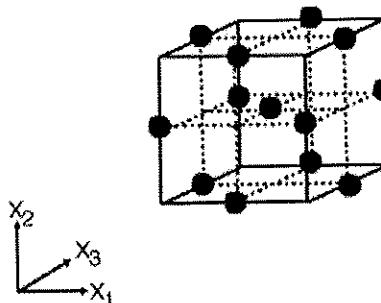
การกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาประกอบด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งกระบวนการทางเคมีและชีวเคมีที่มีผลกระทบจากตัวแปรต่างๆ มากน้อย เนื่องจากเป็นไปไม่ได้ที่จะระบุผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้จากทุกตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ความจำเป็นที่เลือกตัวแปรบางตัวที่มีผลกระทบโดยตรง ในการทดลองมีความสำคัญที่ระบุตัวแปรอิสระ สามารถกำหนดพิษทางในการพัฒนาระดับความสำคัญของตัวแปรได้ เพราะจะเกี่ยวข้องต่อความสำเร็จในการหาสภาวะที่เหมาะสมโดยตรง

ผลการทดลองของตัวแปรอิสระแสดงในการพล็อตพื้นผิว (Surface plot) และมีการพล็อตแบบโครงร่าง (Contour plot) โดยการพล็อตแบบโครงร่างจะแสดงรูปร่างและตำแหน่งของ การพล็อตพื้นผิวได้แม่นยำขึ้น การวิเคราะห์การลดด้อย (Regression analysis) แบบจำลองของสมการกำลังสอง (Quadratic equation) ดังสมการที่ 2-2 โดยค่า Y เป็นตัวแปรตาม A_0, A_i, A_{ii} และ A_{ij} เป็นค่าสัมประสิทธิ์แบบจุดตัด (Intercept) สัมประสิทธิ์เชิงเส้น (Linear) สัมประสิทธิ์กำลังสอง (Quadratic) และสัมประสิทธิ์เชิงซ้อน (Interaction) ตามลำดับ ขณะที่ X_i และ X_j เป็นตัวแปรอิสระ ($i \neq j$)

สมการแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ จำนวน 3 ตัวแปร

$$Y = \sum A_0 + \sum_{i=1}^3 A_i X_i + \sum_{i=1}^3 A_{ii} X_i^2 + \sum_{i=1}^2 \sum_{j=i+1}^3 A_{ij} X_i X_j \quad (2-2)$$

การออกแบบบีอคช์-เบห์นเคน (Box-Behnken Design, BBD) เป็นการออกแบบสามระดับเพื่อพิสูจน์ค่าผลตอบสนอง สร้างขึ้นจากการออกแบบแฟกทอรีล 2^k กับการออกแบบบีล็อกไม่บริบูรณ์ ผลการออกแบบมีประสิทธิภาพมากในด้านจำนวนตัวแปรของการทดลองที่ต้องการ ในงานวิจัยนี้ใช้ตัวแปร 3 ตัว รูปทรงเรขาคณิตของการออกแบบจะแสดงเป็น (0, -1 และ 1) การออกแบบบีอคช์-เบห์นเคนเป็นรูปทรงกลมที่ทุกจุดวางอยู่บนรูปทรงกลมรัศมี $\sqrt{2}$ ดังภาพประกอบ 2-5 และไม่ได้รวมເเจາจุดใดๆ ที่เป็นจุดยอดของลูกบาศก์ที่สร้างขึ้นจากจุดจำกัดบนและล่างของแต่ละตัวแปรเอาไว้ การกระทำเช่นนี้เป็นประโยชน์อย่างมากเมื่อจุดที่อยู่บนมุมของลูกบาศก์ คือ การรวมของปัจจัยระดับ (Factor-level combination) ที่แพร่มากหรือเป็นไปไม่ได้ที่จะทำการทดลอง เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพของกระบวนการ

ภาพประกอบ 2-5 จุดของการออกแบบบีอ็อกซ์-เบนเนค (Uran, 2007)

กำหนดรหัส (Code) ของตัวแปรอิสระเพื่อใช้ในการออกแบบสภาวะในการทดลองด้วยแบบบีอ็อกซ์-เบนเนค และทำการแปลงรหัสตัวแปรอิสระ (Code variables) ตามตัวแปรเดินได้ดังสมการ 2-3

$$X = \begin{pmatrix} x - \frac{x_{\max} + x_{\min}}{2} \\ \frac{x_{\max} - x_{\min}}{2} \end{pmatrix} \quad (2-3)$$

โดยที่	X	คือ Code variable
	x	คือ ตัวแปรอิสระ
	x_{\min}	คือ ค่าต่ำสุดของตัวแปรอิสระ
	x_{\max}	คือ ค่าสูงสุดของตัวแปรอิสระ

2.5.3 ประโยชน์ของเทคนิค RSM

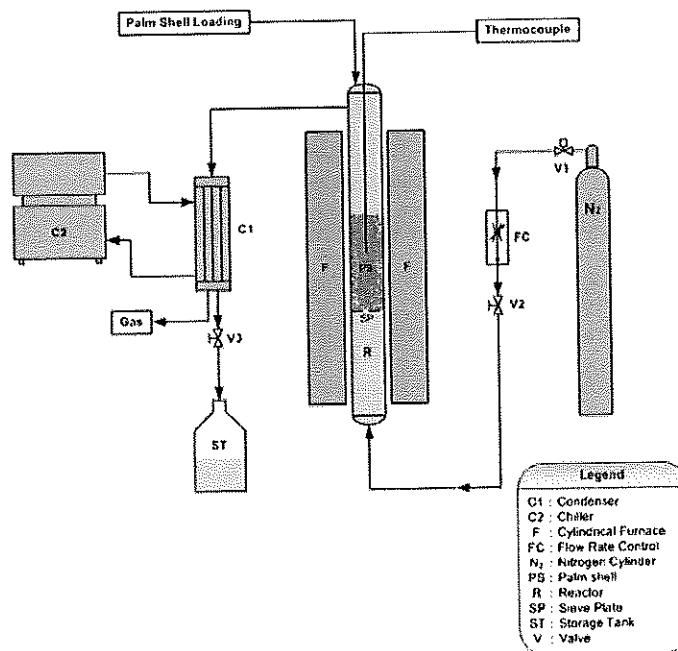
เทคนิค RSM มีประโยชน์มากเมื่อเปรียบเทียบกับการหาสภาวะที่เหมาะสมด้วยวิธีดึงเดิน ได้แก่ การออกแบบด้วยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองมีจำนวนชุดการทดลองน้อยกว่าวิธีดึงเดิน ซึ่งแบบดึงเดินจะมีจำนวนการทดลองที่มากกว่าเพื่อขอข่ายลิงพฤติกรรมของระบบ แต่วิธีการพื้นผิวผลตอบสนองมีความเป็นไปได้ที่จะเจอผลกระทบภายนอก จากตัวแปรอิสระจากกระบวนการทางชีวเคมี ในสมการอย่างง่ายของวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองจะเพิ่มความเข้าใจผลที่เกิดจากการผสมกันของตัวแปรอิสระต่างๆ จากสมการพบว่า มีผลตอบสนองสอดคล้องกับการทดลองของตัวแปรอิสระต่างๆ จึงกล่าวได้ว่า เทคนิค RSM เป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์มากต่อการหาสภาวะที่เหมาะสมในกระบวนการทางชีวเคมีและกระบวนการทางเคมี (Uran, 2007)

งานวิจัยนี้เลือกใช้วิธีการพื้นผิวผลตอบสนองแบบ BBD เนื่องจากช่วงขนาดของค่าความพร้าวไม่สามารถกำหนดค่าความละเอียดได้อย่างแม่นยำแตกต่างจากการชั่งน้ำหนักถึงแม้ว่าวิธีการแบบ BBD จะมีความแม่นยำค่อนข้างน้อยกว่า CCD แต่ก็เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับงานวิจัยนี้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 การไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Thermal pyrolysis)

การผลิตน้ำมันชีวภาพโดยกระบวนการไฟโรไลซิสโดยใช้ชีวนมวลเป็นวัตถุดินมีปัจจัยที่สำคัญหลายประการ โดย Faisal Abnisa และคณะ (2011) ได้ศึกษาการใช้ประโยชน์จากกะลาปาล์ม (Palm shell) ในประเทศไทยและเชียร์เพื่อผลิตน้ำมันชีวภาพโดยกระบวนการไฟโรไลซิส ดำเนินการในเตาปฏิกิริยแบบดั้งเดิม เริ่มจากการนำกะลาปาล์มอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ทำการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบปริมาณแล็ก้า ความชื้น และการบ่อนองคงที่ และการวิเคราะห์เพื่อหาปริมาณคาร์บอน ไฮโดรเจน และไนโตรเจน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละผลได้ของน้ำมันชีวภาพมีค่าสูงสุดที่ 46.1 โดยทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส ขนาดอนุภาค 1.7-2 มิลลิเมตร เวลาที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา 60 นาที และ อัตราการไหลของไนโตรเจน 200 ml/min น้ำมันชีวภาพที่ได้จากกะลาปาล์มเป็นสารประกอบอินทรีย์ต่างๆ ของบ่อนอง (C_3 , C_5 , C_6 , C_7 , C_8 และ C_9) กับ Oxygenated aromatic (ArO) จำนวนมาก และยังพบอีกว่า น้ำมันชีวภาพมีองค์ประกอบของน้ำร้อยละ 53 ค่า pH ต่ำ (2.5) และปริมาณออกซิเจนสูงถึงร้อยละ 71.40 โดยน้ำหนัก

ภาพประกอบ 2-6 แบบโครงสร้างการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา
เพื่อน้ำมันชีวภาพจากกะลาปาล์ม (Faisal Abnisa, 2011)

จากการประกอบ 2-6 เป็นแบบโครงสร้างการไฟโรไลซิสสำหรับการทดลองจากกล้าป่าล้มเพื่อให้ได้น้ำมันเชื้อเพลิงที่มากที่สุด จะเห็นได้ว่ามีเครื่องปฏิกรณ์สำหรับไส้กระดาษป่าล้มด้านข้างมีเตาปฏิกรณ์เพื่อให้ความร้อนเพื่อให้เกิดการไฟโรไลซิส มีการป้อนก๊าซในไตรเจนตลอดระยะเวลาการทดลอง เนื่องจากการไฟโรไลซิสเป็นกระบวนการที่ต้องไม่มีออกซิเจนหรือมีน้อยมาก เพราะออกซิเจนจะทำปฏิริยَاกับคาร์บอนที่มีอยู่มากในเชื้อเพลิง ทำให้เกิดเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) หรือก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ไม่ต้องการ จึงต้องป้อนก๊าซเหลือเชื่าไปในกระบวนการไฟโรไลซิส ไอน้ำมันที่ออกมายากเครื่องปฏิกรณ์ผ่านการควบคุมโดยอัตโนมัติ

Tritti Siengchum และคณะ (2012) ได้ศึกษากระบวนการไฟโรไลซิสแบบเร็วของเชื้อเพลิงจากกล้าป่าล้ม โดยเริ่มจากการนำกล้าป่าล้มให้แห้งที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง จากนั้นนำไปบดด้วยเครื่องบดแบบโรตารี (Rotary grinder) เพื่อให้ได้ขนาดอนุภาคอยู่ในช่วง 3-5 มิลลิเมตร ทำปฏิริยَاด้วยเตาปฏิกรณ์เบ肯นิ่ง โดยใช้สภาวะอัตราการให้ความร้อน 175 และ 75 องศาเซลเซียสต่อนาที โดยใช้ก๊าซอิเลียมเป็นแก๊สตัวพาและทำการควบคุมโดยใช้กับดักเย็น (Cold trap) ผลการศึกษาพบว่าร้อยละผลได้ของน้ำมันเชื้อเพลิงสูงสุด 61.0 โดยน้ำหนักที่สภาวะอุณหภูมิ 615 องศาเซลเซียส และอัตราการให้ความร้อนที่ 75 องศาเซลเซียสต่อนาที

Ilknur Demiral และคณะ (2012) ได้ศึกษาผลผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงจากกระบวนการไฟโรไลซิสของชั้งข้าว โดยนำไวนป้อมด้วยอากาศแห้งและบดด้วยเครื่องบดแบบโรตารี ทำปฏิริยَاในเตาปฏิกรณ์เบ肯นิ่ง งานวิจัยนี้เพื่อศึกษาอุณหภูมิที่มีผลต่อกระบวนการศึกษาอัตราการให้ความร้อน และศึกษาอัตราการให้ผลของไวนป้อมในไตรเจน ทำปฏิริยَاที่อุณหภูมิ 400 450 500 และ 550 องศาเซลเซียส ที่อัตราการให้ความร้อนเป็น 7 และ 40 องศาเซลเซียสต่อนาที ซึ่งเป็นการศึกษากระบวนการไฟโรไลซิสแบบช้าและแบบเร็วตามลำดับ ส่วนการทดลองสุดท้ายทำปฏิริยَاที่อัตราการให้ผลของไวนป้อมในไตรเจนต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละผลได้ของน้ำมันเชื้อเพลิงสูงสุดมีค่า 26.44 โดยน้ำหนัก โดยทำปฏิริยَاที่สภาวะอุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส อัตราการให้ความร้อน 40 องศาเซลเซียสต่อนาที และอัตราการให้ผลของไวนป้อม 0.1 ลิตรต่อนาที ดังนั้นกระบวนการไฟโรไลซิสแบบเร็วให้ผลผลิตเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงมากกว่ากระบวนการไฟโรไลซิสแบบช้า

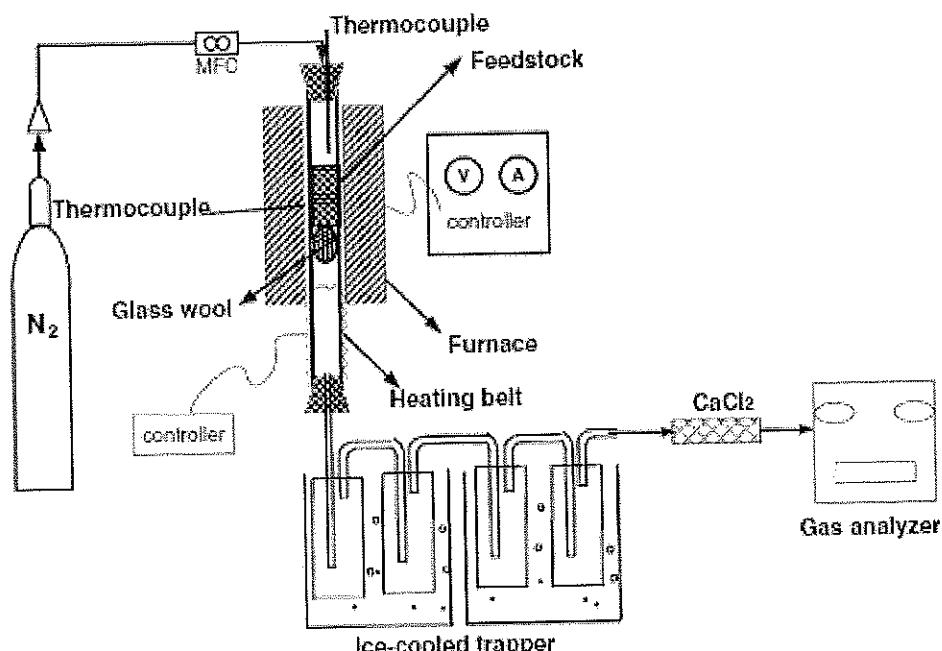
เปรียบเทียบงานวิจัยที่ศึกษาการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิริยَا ดังแสดง

ตารางที่ 2-2 ข้อมูลการวิเคราะห์และปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้วยเครื่องปฏิกรณ์เบนดิنج

ชื่นมวลด	ไฟโรไลซิส	ปัจจัยที่ให้ร้อยละผลได้ของน้ำมันชีวภาพสูงสุด	ผลได้ของน้ำมันชีวภาพ	งานวิจัย
กะลาปาล์ม	แบบเร็ว	อุณหภูมิ = 500 °C	46.1 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนัก	Faisal A. (2011)
		เวลา = 60 min		
		ขนาดอนุภาค = 2 mm		
		อัตราการไหลด N_2 = 2 L/min		
กะลามะพร้าว	แบบเร็ว	อุณหภูมิ = 615 °C	61.0 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนัก	Tritti S. (2012)
		อัตราการให้ความร้อน = 75 °C/min		
ผั้งข้าวโพด	แบบช้า (7 °C/min)	อุณหภูมิ = 500 °C	26.4 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนัก	Ilknur D. (2012)
		อัตราการให้ความร้อน = 40 °C/min (ไฟโรไลซิสแบบเร็ว)		
	แบบเร็ว (40 °C/min)	อัตราการไหลด N_2 = 0.1 L/min		
		อัตราการให้ความร้อน = 50 °C/min		
		ขนาดอนุภาค = 0.425-0.6 mm		

2.6.2 การไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

Leiyu และคณะ (2013) ศึกษาการคัดแยกตัวเร่งปฏิกิริยานิด Zinc oxide ด้วยเตาปฏิกิริยแบบเบนนิ่ง ที่สภาวะอัตราการให้ความร้อนคงที่ 25 องศาเซลเซียสต่อนาที เพื่อศึกษาปัจจัยของอุณหภูมิ อัตราการไหหล่องในไตรเจน และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ทั้งของแข็ง ของเหลว และก๊าซ แบบโครงสร้างการไฟโรไลซิสแสดงดังภาพประกอบ 2-7 จะเห็นได้ว่า โครงสร้างจะมีลักษณะคล้ายกับการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา แต่เมื่อใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาร่วมด้วย ภายในเครื่องปฏิกิริยานี้มีห้องตั้งต้น (แกลบ) และตัวเร่งปฏิกิริยา พนว่า ร้อยละผลได้ของน้ำมันชีวภาพที่มากที่สุด สภาวะที่เหมาะสม อุณหภูมนิ 550 องศาเซลเซียส และอัตราการไหหล่องในไตรเจน 150 มิลลิลิตรต่อนาที ส่วนปริมาณ ของตัวเร่งปฏิกิริยาเพิ่มขึ้นจาก 5 – 20 เปอร์เซ็นต์ของแกลบ จะทำให้ร้อยละผลได้ของน้ำมันชีวภาพลดลง น้ำมันชีวภาพถูกวิเคราะห์ด้วยเครื่อง GC-MS พบว่า น้ำมันชีวภาพมีองค์ประกอบที่ซับซ้อน ตั้งแต่ $C_6 - C_{12}$ ได้แก่ Alkanes Alkenes Phenol Benzene Toluene Carboxylic acids Polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs) Alcohols และ Furan ส่วนใหญ่จะเป็นสารบอนจำพวก Phenolic

ภาพประกอบ 2-7 แบบโครงสร้างการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

เพื่อนำน้ำมันชีวภาพจากแกลบ (Leiyu และคณะ, 2013)

Amin และ Asmadi (2007) ศึกษาการไฟฟ้าไลซิสจากกลบปาล์มเปล่า (Empty palm fruit bunch, EPFB) ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยา HZSM-5 โดยใช้เครื่องปฏิกิริยแบบเบนนิ่ง เพื่อให้ได้ผลผลิตน้ำมันเชื้าวาฟที่มากที่สุดจากการออกแบบด้วยวิธีพื้นผิวผลตอบสนอง หรือ ANOVA (Analysis of variance) ตัวอย่าง EPFB เตรียมโดยการบดให้ได้ขนาดอนุภาคน้อยกว่า 3 มิลลิเมตร อบที่อุณหภูมิ 100-110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เพื่อกำจัดความชื้นที่มีอยู่ใน EPFB สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยาเตรียมโดยการเผาในเครื่องปฏิกิริย่าที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 ชั่วโมง พบว่า ร้อยละผลได้ของน้ำมันเชื้าวาฟสูงสุด 40.48 ที่สภาวะอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส เวลา 20 นาที สัดส่วนตัวเร่งปฏิกิริยาต่อสารตั้งต้น 0.057 กรัมต่อกรัม น้ำมันเชื้าวาฟกวนิเวรัลหัวด้วย GC-MS โดยแยกออกเป็น 2 เฟสคือ น้ำมันเฟสเบาและเฟสหนัก พบว่า น้ำมันเฟสหนักมีองค์ประกอบของฟีโนอลเป็นส่วนใหญ่

ผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟฟ้าไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเป็นสารประกอบอินทรีย์มีองค์ประกอบของไฮโดรคาร์บอนที่ซับซ้อนอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ไฮโดรคาร์บอนที่ทำให้น้ำมันมีคุณภาพสูง คือ แก๊สโซลีน งานวิจัยนี้จึงศึกษาการร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน โดยงานวิจัยของ Hong L. และคณะ (2009) ศึกษาร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนจากน้ำมันเมล็ดฝ้าย เปรียบเทียบระหว่างการไฟฟ้าไลซิสแบบไม่ใช้และแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาด้วยเครื่องปฏิกิริยแบบเบนนิ่ง ผลิตภัณฑ์ของเหลวกวนิเวรัลหัวด้วย GC-FID พบว่า การไฟฟ้าไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด 20.2 โดยน้ำหนัก ที่สภาวะอุณหภูมิ 460 องศาเซลเซียสต่อนาที และการไฟฟ้าไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด 32.9 โดยน้ำหนัก ที่สภาวะอุณหภูมิ 520 องศาเซลเซียสต่อนาที และของเหลวที่ได้จากการไฟฟ้าไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยามีองค์ประกอบของ Aromatic hydrocarbon มากกว่าการไฟฟ้าไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านกระบวนการไฟฟ้าไลซิส เรียกว่า ตัวเร่งปฏิกิริยาใช้แล้ว จะมีลักษณะสีดำน้ำเงินจากมี Coke เกาะอยู่บนตัวเร่งปฏิกิริยา ในทางอุตสาหกรรมตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้แล้วจะไม่นำไปทิ้งหรือใช้เพียงแค่ครั้งเดียว เนื่องจากมีราคาที่ค่อนข้างแพง แต่จะถูกนำมาผ่านกระบวนการทำให้ตัวเร่งปฏิกิริยาสามารถนำกลับมาใช้ได้อีก โดยการนำตัวเร่งปฏิกิริยาเผาที่อุณหภูมิประมาณ 550 องศาเซลเซียส ที่ความดันบรรยายกาศมีอัตราเชิงเรียบ เรียกว่า ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ (Regenerated catalyst) จะมีลักษณะเป็นสีขาวคล้ายกับตัวเร่งปฏิกิริยานริสูทธ์ แต่คุณสมบัติอาจเปลี่ยนไปบ้าง ดังนั้นจึงมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เปรียบเทียบผลการศึกษาของตัวเร่งปฏิกิริยานริสูทธ์ ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้แล้ว และตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ

Lopez และคณะ (2011) ศึกษา การไฟฟ้า ไลซิสจากพลาสติกเหลือใช้ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยา ZSM-5 ด้วยเครื่องปฏิกิริยานิด Semi-batch ที่อุณหภูมิ 440 องศาเซลเซียส อัตราการให้ความร้อน 20 องศาเซลเซียสต่อนาที และอัตราการไอลของไนโตรเจน 1 ลิตรต่อนาที เปรียบเทียบผลการศึกษาร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของแข็ง ของเหลว และก๊าซ ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาทั้ง 4 แบบ ได้แก่ แบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ตัวเร่งปฏิกิริยาบริสุทธิ์ ตัวเร่งปฏิกิริยาใช้แล้ว และตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพเตรียม ได้จากการนำตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้แล้วมาที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส ที่ความดันบรรยายกาศแบบมีอุกซิเจน พนว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีค่ามากกว่าร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวจากตัวเร่งปฏิกิริยาทั้งสามชนิด เนื่องจากตัวเร่งปฏิกิริยาทำให้เกิดการแตกตัวของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ก๊าซมากขึ้น ผลิตภัณฑ์ของเหลวจึงน้อยลง เปรียบเทียบร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวแบบตัวเร่งปฏิกิริยาบริสุทธิ์และร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวแบบตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ พนว่ามีค่าใกล้เคียงกัน ซึ่งมีค่าน้อยกว่าร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวแบบตัวเร่งปฏิกิริยาใช้ช้า

Aguado และคณะ (2011) ศึกษาการไฟฟ้า ไลซิสจาก Low density polyethylene (LDPE) ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยา Ni บน Beta zeolite ที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส เปรียบเทียบร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์แก๊สโซฮีลีนจากน้ำมันเพสเบา และน้ำมันเพสหนัก ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ 4 ครั้ง ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ เตรียม ได้จากการเผาที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 ชั่วโมง ที่ความดันบรรยายกาศแบบมีอุกซิเจน พนว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวจากตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ เพิ่มครั้งมากขึ้น ทำให้ร้อยละผลได้ของน้ำมันเพสเบาและน้ำมันเพสหนักมีค่าลดลง ส่วนร้อยละผลได้ของแก๊สโซฮีลีนจากตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพครั้งที่ 2 มีค่าเพิ่มขึ้นจากการอบแรกเล็กน้อย ส่วนครั้งที่ 3 และ 4 มีค่าใกล้เคียงกัน ครั้งที่ 2

บทที่ 3

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการวิจัย

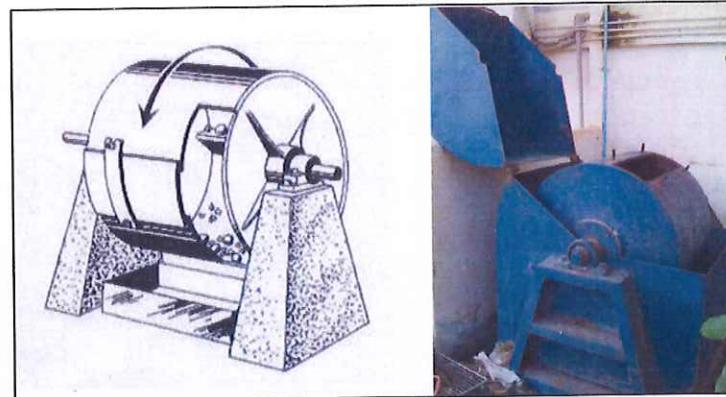
งานวิจัยนี้ศึกษาการไฟโรไอลซิสจากกระแสฟริว โดยแบ่งการทดลองเป็น 2 ส่วน
ดังนี้

- ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยอุณหภูมิ อัตราการไฟต์ของไนโตรเจน และขนาดของกระแสฟริว ที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Thermal pyrolysis)
- ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยอุณหภูมิ ขนาดของกระแสฟริว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา ที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก และร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Catalytic pyrolysis) ออกแบบการทดลองโดยวิธีการพื้นผิวนวัตกรรม

3.1 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1.1 ขั้นตอนการเตรียมกระแสฟริว ก่อนการไฟโรไอลซิส

- บดกระแสฟริวด้วยเครื่องลอกแซนเจลีส (Los Angeles Abrasion Machine) แสดงดังภาพประกอบ 3-1 พร้อมลูกเหล็กจำนวน 22 ลูก เส้นผ่าศูนย์กลาง เกลี้ยง 57 มิลลิเมตร และน้ำหนักเฉลี่ย 600 กรัม
- เครื่องแขยงยานตะแกรงร่อน (High capacity sieve shaker) ภาพประกอบ 3-2 (ก)
- ตะแกรงขนาด 2 นิ้ว (50 มิลลิเมตร), 3/2 นิ้ว (37.5 มิลลิเมตร), 1 นิ้ว (25 มิลลิเมตร), 3/4 นิ้ว (19 มิลลิเมตร), 1/2 นิ้ว (12.5 มิลลิเมตร), 3/8 นิ้ว (9.5 มิลลิเมตร) และ 1/4 นิ้ว (6.5 มิลลิเมตร)
- เครื่องซั่งน้ำหนัก ภาชนะ และโถดูดความชื้น (Desiccator)
- กระแสฟริว 8,000 กรัม ดังภาพประกอบ 3-2 (ก)

ภาพประกอบ 3-1 เครื่องบดลอกแอนเจลีส

(ก)

(ข)

ภาพประกอบ 3-2 (ก) เครื่องเขย่าตะแกรงร้อน (ข) กะลามะพร้าว

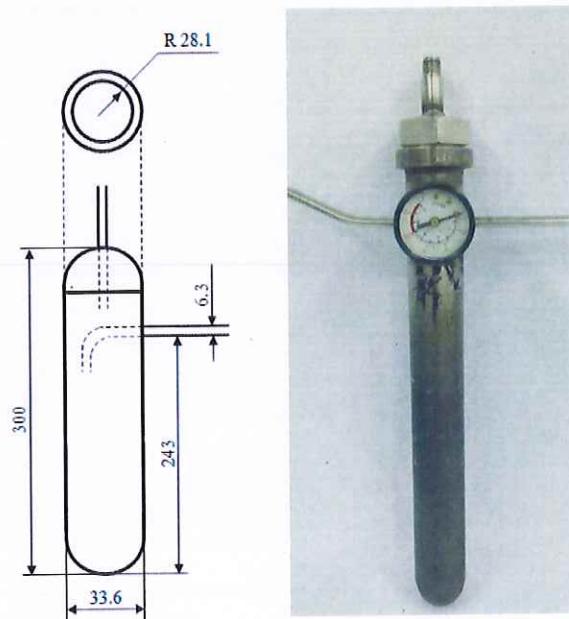
3.1.2 ขั้นตอนการเตรียมตัวร่างปฏิกริยา

- (1) Zeolite Ammonium ZSM-5 ชนิดผง ($\text{NH}_4\text{-ZSM-5}$)
- (2) ถ้วยเซรามิก
- (3) เตาเผา (Furnace)
- (4) ไยแก้ว
- (5) โถดูดความชื้นและขวดเก็บตัวร่างปฏิกริยา

3.1.3 ขั้นตอนการไฟโรไลซิส

- (1) เครื่องปฏิกรณ์และเตาปฏิกรณ์
 - (2) เทอร์โมคัปเปิล (Thermocouple) เทปให้ความร้อน (Heating tape)
 - (3) เครื่องควบแน่นกับดักน้ำแข็ง (Ice condenser trap)
 - (4) เครื่องชั่งสาร บวคเก็บตัวอย่าง ท่อยาง และถุงเก็บแก๊ส (Gas bag)

เครื่องปฏิกรณ์ทำหน้าที่เป็นภาชนะที่ใช้ในการบรรจุกระบวนการพิริวพื่อทำการไฟโรไลซิต โดยจะเป็นส่วนที่รับพลังงานความร้อนโดยตรงจากเตา และเกิดการไฟโรไลซิตขึ้นภายในเครื่องปฏิกรณ์นี้ ซึ่งวัสดุที่นำมาใช้ทำเครื่องปฏิกรณ์เป็นโลหะสแตนเลส (Stainless steel) เนื่องจากเป็นวัสดุที่สามารถเก็บความร้อนและมีการกระจายตัวของความร้อนได้ดี มีความทนทานแข็งแรง ไม่เกิดสนิม สามารถทนอุณหภูมิสูง และเป็นโลหะที่มีความเรือยต่อปฏิกิริยาเคมี

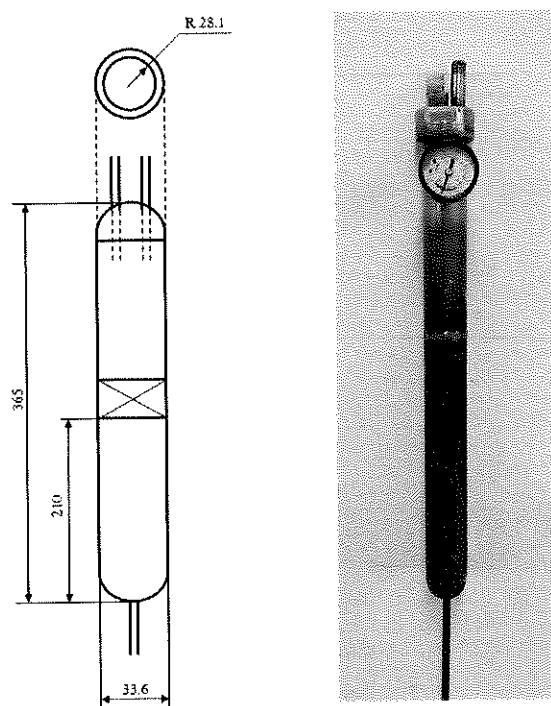

ภาพประกอบ 3-3 แบบโครงสร้างของเครื่องปฏิกรณ์สำหรับการไฟฟ้า裂化 (Reactor I)

ในงานวิจัยนี้ใช้เครื่องปฏิกรณ์สำหรับการไพร์ไลซิส (Reactor I) ทำจากเหล็กกล้าไร้สนิม (Stainless steel) มีเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 28.1 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก

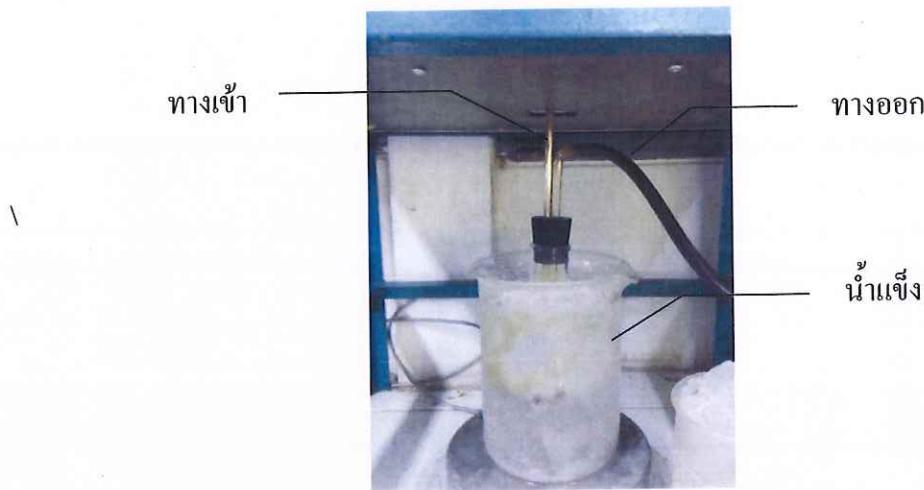
33.6 มิลลิเมตร และความสูง 300 มิลลิเมตร ซึ่งด้านบนมีท่อทางเข้าเพื่อป้อนก๊าซในไตรเจนและท่อทางออกด้านข้างขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6.5 มิลลิเมตร เพื่อให้อิโอดอกันน้ำมันไหลออกจากเครื่อง Reactor I เข้าสู่เครื่องควบคุม (สำหรับการทดลองแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา) หรือเข้าสู่เครื่องปฏิกิริย์สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา (สำหรับการทดลองแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา) แบบโครงสร้างของเครื่องปฏิกิริย์สำหรับการไฟฟ้าไลซิส แสดงดังภาพประกอบ 3-3

เครื่องปฏิกิริย์สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา (Reactor II) ทำจากเหล็กกล้าไร้สนิม (Stainless steel) มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 28.1 มิลลิเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางภายนอก 33.6 มิลลิเมตร และความสูง 365 มิลลิเมตร ซึ่งด้านบนมีท่อทางเข้าของไอน้ำมันจากการไฟฟ้าไลซิสขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 6.5 มิลลิเมตร และทางเข้า Temperature controller สำหรับวัดอุณหภูมิภายในเครื่องปฏิกิริย์ สามารถใส่ตัวเร่งปฏิกิริยาตรงกลางของเครื่องปฏิกิริย์ Reactor II โดยใช้ไขควงเป็นฐานรองบนตะแกรงเพื่อใส่ตัวเร่งปฏิกิริยา เนื่องจากไขควงทนความร้อนสูงและก๊าซในไตรเจนสามารถไหลผ่านได้ แบบโครงสร้างของเครื่องปฏิกิริย์สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา แสดงดังภาพประกอบ 3-4

ภาพประกอบ 3-4 แบบโครงสร้างของเครื่องปฏิกิริย์สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา (Reactor II)

เครื่องความแน่นกับดักน้ำแข็งเพื่อเป็นเครื่องความแน่นสารไฮโดรคาร์บอนและอื่นๆ ที่เกิดขึ้นหลังการไฟโรไอลซิต ซึ่งอยู่ในสถานะก๊าซ ใช้เครื่องความแน่น 5 ชุด ต่ออุจจาระท่อทางออกของเครื่องปฏิกรณ์ โดยมีขาครุปชนวน acidic 125 มิลลิลิตร และบิกเกอร์ขนาด 600 มิลลิลิตร แสดงดังภาพประกอบ 3-5

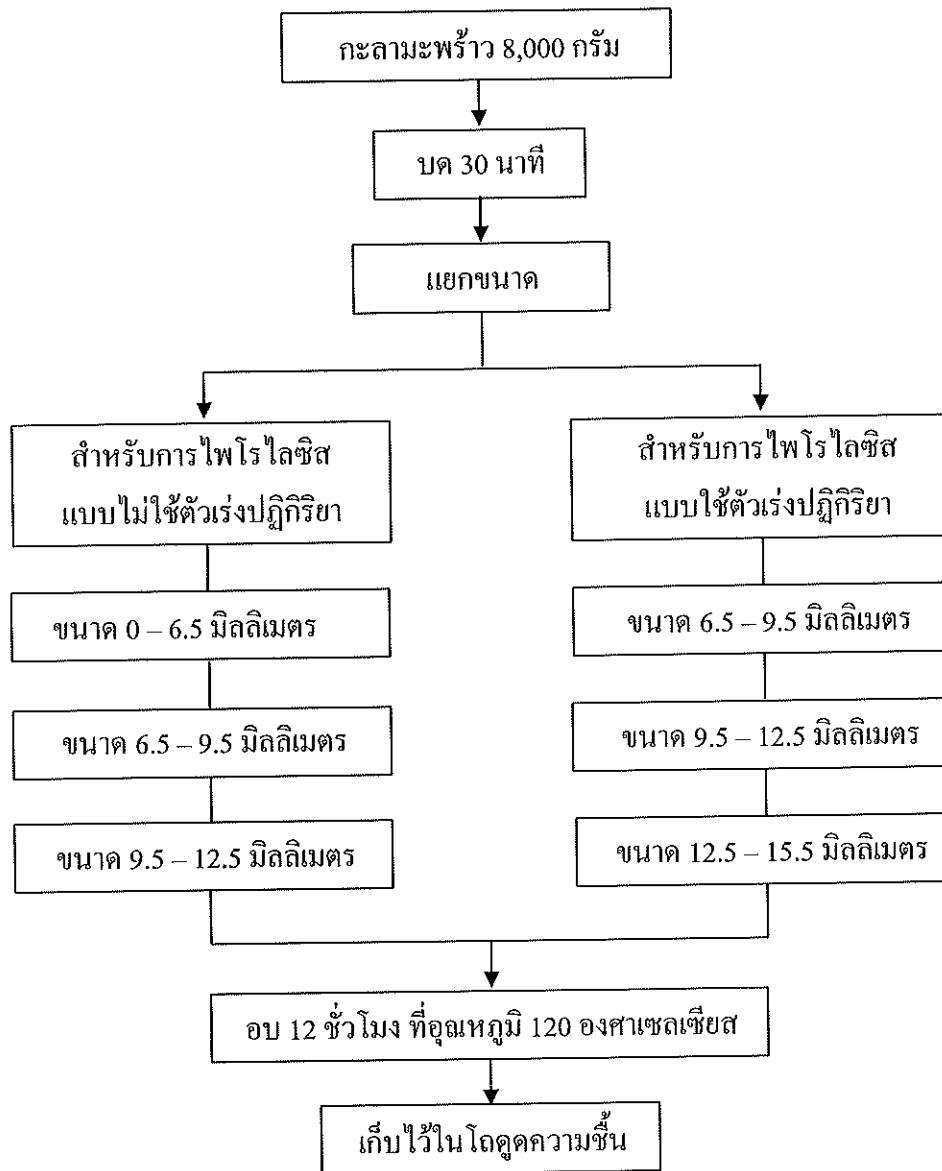

ภาพประกอบ 3-5 เครื่องความแน่นกับดักน้ำแข็ง

3.2 ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

3.2.1 ขั้นตอนการเตรียมกระบวนการพิริวatk่อนการไฟโรไอลซิต

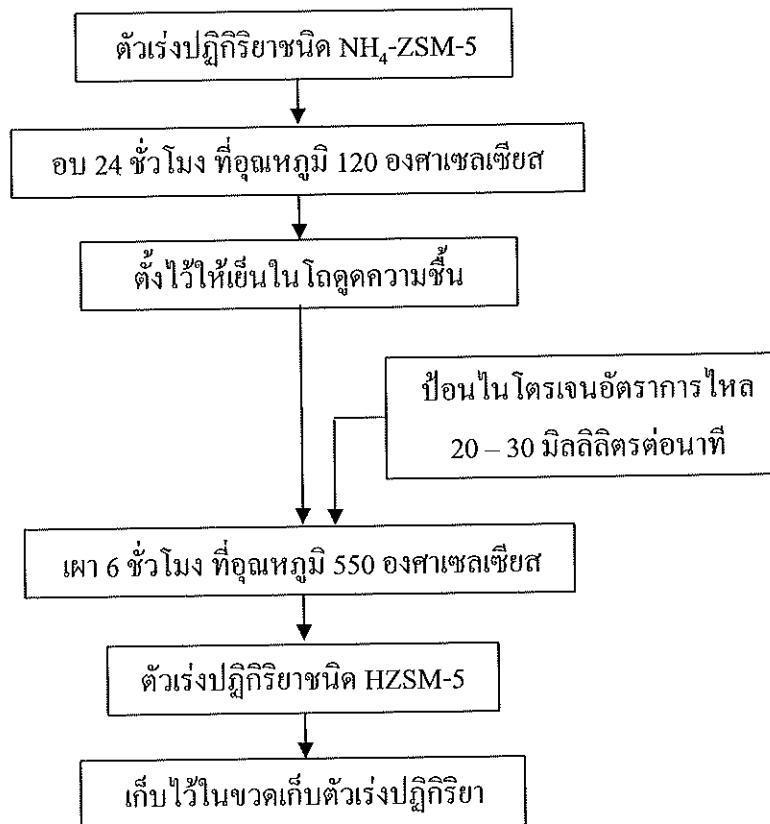
- (1) นำกระถางพิริวต์ใส่เข้าไปในเครื่องลดอสแอนเจลิส พรมลูกเหล็ก หมุนด้วยความเร็ว 35 รอบต่อนาที เป็นเวลา 30 นาที
- (2) หลังจากนั้นนำไปแยกขนาดของกระถางพิริวต์ด้วยเครื่องเบเย่าตะแกรงร่อน
- (3) เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์ (Reactor) มีขนาดเล็ก จึงเลือกใช้กระถางพิริวต์ที่มีขนาดอยู่ในช่วง 0-12.5 มิลลิเมตร จะได้ขนาดที่แตกต่างกัน 3 ช่วง ได้แก่ ขนาดของกระถางพิริวต์ 0-6.5, 6.5-9.5 และ 9.5-12.5 มิลลิเมตร
- (4) นำกระถางพิริวต์ที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง
- (5) เก็บกระถางพิริวต์ที่อบแล้ว ไว้ในโถดูดความชื้น ดังภาพประกอบ 3-6

ภาพประกอบ 3-6 ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิริวก่อนการพิริ่น

3.2.2 ขั้นตอนการเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยา (Natthagritt, 2011)

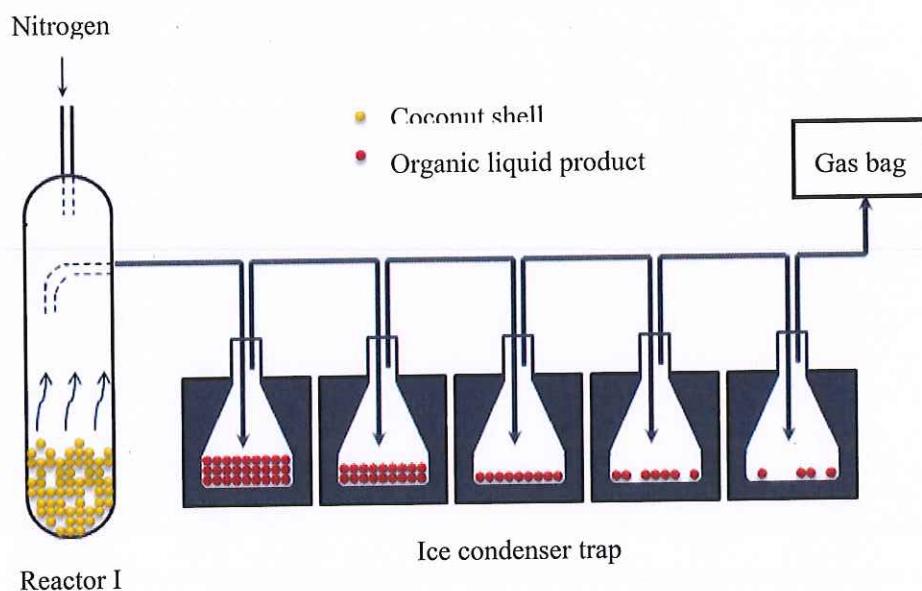
- (1) นำ $\text{NH}_4\text{-ZSM-5}$ อบที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- (2) เก็บไว้ในโดดความชื้น เพื่อให้เกิดการเย็นตัว
- (3) นำ $\text{NH}_4\text{-ZSM-5}$ เผาด้วยเตาเผาที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 ชั่วโมง โดยป้อนอัตราการไอลของไนโตรเจน 20-30 มิลลิลิตรต่อนาที ดัง แสดงดังภาพประกอบ 3-7
- (4) จะได้ตัวเร่งปฏิกิริยานิด HZSM-5 เพื่อนำไปทำการทดลองสำหรับการ ไฟโรไไลซ์แบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ในกิจกรรมที่ 2

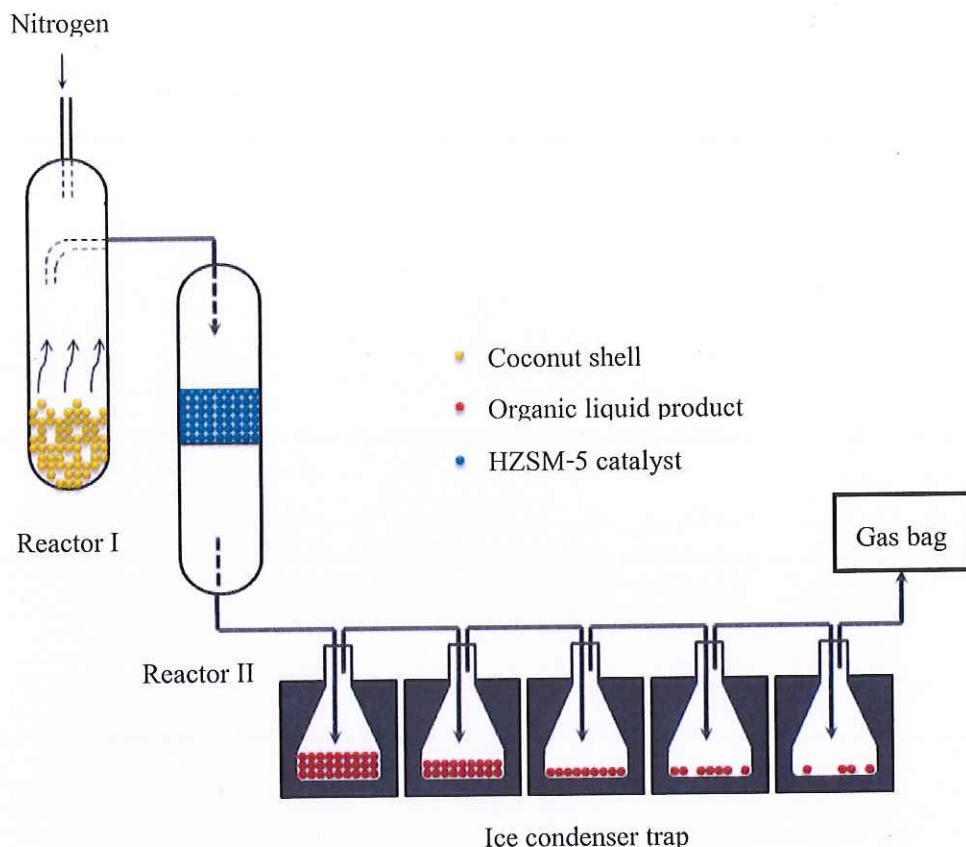
ภาพประกอบ 3-7 ขั้นตอนการเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยา

3.2.3 ขั้นตอนการไฟโรไลซิส

เตรียมเครื่องสำหรับการไฟโรไลซิส ต้องตรวจเช็คความพร้อมของเครื่อง เพื่อป้องกันการร้าวไหล นำกระลา mantle ใส่ในเครื่องปฏิกรณ์ประมาณ 20 กรัม ปรับอัตราการไหลของไนโตรเจนตามสภาพที่ต้องการ จากนั้นเปิดเตาปฏิกรณ์ที่อุณหภูมิความร้อนตามสภาพที่ต้องการ รอจนกระหั่งอุณหภูมิเพิ่มขึ้นถึงอุณหภูมิที่กำหนดจึงเริ่มจับเวลา ทำการไฟโรไลซิสเวลา 60 นาที ระหว่างการไฟโรไลซิส ต้องดูบัดกรีน อุณหภูมิในเตาปฏิกรณ์ ให้คงที่ และเติมน้ำแข็งใน Ice condenser trap อย่างต่อเนื่อง เมื่อครบ 60 นาที จึงปิดเตาปฏิกรณ์ รอให้อุณหภูมิเย็นลง อุณหภูมิห้องจะลดลงและลดลงเรื่อยๆ ในเครื่องปฏิกรณ์ ชั่งน้ำหนัก จากนั้นนำไปคำนวณ ส่วนก๊าซจะปล่อยทิ้งที่ความดันบรรยายกาศต่อจากเครื่องคำนวณ ส่วนของเศษที่เหลือในเตาปฏิกรณ์จะนำไปเผาไหม้ในเตาเผาไหม้ แสดงดังภาพประกอบ 3-8

ภาพประกอบ 3-8 ขั้นตอนการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ภาพประกอบ 3-9 ขั้นตอนการ ไฟโร ไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

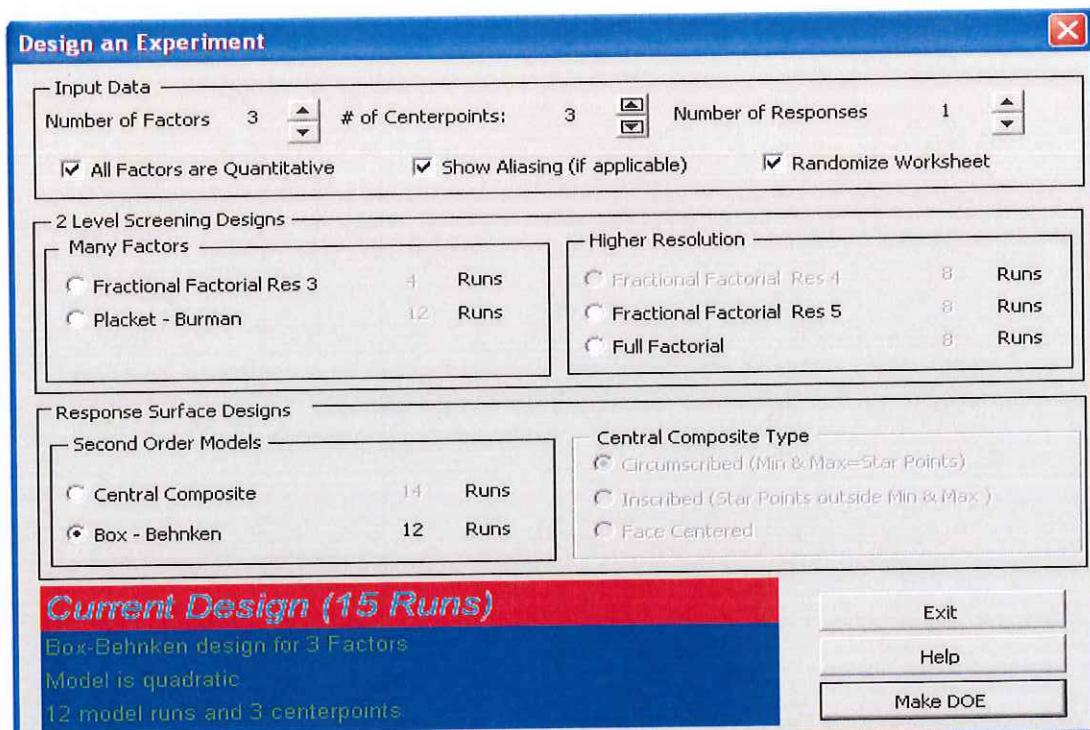
สำหรับการ ไฟโร ไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา เตรียมการทดลองคล้ายกับการทดลองแรก แต่ก่อนเปิดเตาปฏิกิริยาน้ำสำหรับไฟโร ไลซิส (Reactor I) จะต้องให้ความร้อนแก่ตัวเร่งปฏิกิริยา ก่อน โดยการเปิดเตาปฏิกิริยาน้ำสำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา (Reactor II) จนกระทั่งความร้อนถึงอุณหภูมิตามสภาวะที่ออกแบบ จากนั้นจึงเปิดเตาปฏิกิริยารัก (Reactor I) ซึ่งมีเครื่องปฏิกิริยาน้ำสีกระ吝ะขาวเริ่มต้นสำหรับการ ไฟโร ไลซิส และทำการทดสอบตามขั้นตอนเข่นเดียวกับการทดลองแรก แสดงดังภาพประกอบ 3-9

ภาพประกอบ 3-10 แสดงอุปกรณ์สำหรับการ ไฟโร ไลซิสทั้งแบบไม่ใช้ตัวและใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา เตาปฏิกิริยาน้ำสีฟ้า เป็นเตาสำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา (Reactor II) ข้างมือของเตาปฏิกิริยาน้ำสีฟ้าคือเตาปฏิกิริยาน้ำสีขาวสำหรับการ ไฟโร ไลซิส (Reactor I) การ ไฟโร ไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาจะไม่ใช้เตาปฏิกิริยาน้ำสีฟ้า (Reactor II) ดังนั้นท่อที่ออกจาก Reactor I จะไม่ผ่าน Reactor II แต่จะต่อตรงไปยัง Ice condenser trap โดยตรง

ภาพประกอบ 3-10 อุปกรณ์สำหรับการไฟโรไอลซิสในห้องทดลอง (ก) ถังไนโตรเจน
 (ข) เตาปฏิกิริย่าสำหรับการไฟโรไอลซิส (ค) เตาปฏิกิริย่าสำหรับตัวเร่งปฏิกิริยา
 (ง) เครื่องความแน่นก้นดักน้ำแข็ง

การออกแบบการทดลองโดยใช้โปรแกรม RSM แบบ Box-Behnken design ตัวอย่างโปรแกรม RSM แสดงดังภาพประกอบ 3-11 มีตัวแปรอิสระ คือ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไฟโรไอลซิส 3 ปัจจัย ได้แก่ ช่วงอุณหภูมิ 350-550 องศาเซลเซียส ช่วงอัตราการไหลงในไนโตรเจน 5-15 มิลลิลิตรต่อนาที และช่วงขนาดของกระดาษพร์ว้า 0-12.5 มิลลิเมตร กำหนดคราฟท์ของช่วงตัวแปรอิสระจากปัจจัยที่ศึกษา เพื่อใช้ในการออกแบบสภาพแวดล้อมในการทดลอง จะได้การทดลองทั้งหมด 15 การทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 3-1 จากนั้นจึงออกแบบสภาพแวดล้อมของการทดลอง จากราฟท์ของตัวแปรอิสระที่ได้กำหนดไว้ จะได้สภาพต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองดังตารางที่ 3-2 เป็นการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ทำการทดลองตามสภาพที่ได้จากการออกแบบทั้งหมด จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้ป้อนลงไปในโปรแกรม จะได้ผลการทดลองเป็นกราฟพื้นผิวสามมิติ ซึ่งจะกล่าวถึงในบทต่อไป

Factor Definition

Factor Name	Units	Low Value	High Value
Temperature		450	550
Particle-size		9.5	15.5
Weight-of-catalyst		0.5	4.5

Weight-of-catalyst 0.5 4.5

< Back < OK

ภาพประกอบ 3-11 โปรแกรม RSM สำหรับออกแบบการทดลอง

ตารางที่ 3-1 แสดงสภาวะการทดลองโดยการออกแบบด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ อัตราการไหลของไนโตรเจน และขนาดของกระ吝ะพร้าว ของการไฟฟ้าไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

การทดลอง	อุณหภูมิ (°C)	อัตราการไหลของไนโตรเจน (ml/min)	ขนาดของกระ吝ะพร้าว (mm)
1	0	0	0
2	0	-1	-1
3	-1	0	1
4	1	-1	0
5	1	0	-1
6	0	1	1
7	1	0	1
8	0	0	0
9	1	1	0
10	-1	0	-1
11	0	-1	1
12	-1	1	0
13	0	1	-1
14	-1	-1	0
15	0	0	0

ตารางที่ 3-2 แสดงการออกแบบการทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมตัวยูกโนมิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ อัตราการไหลของไนโตรเจน และขนาดของกระแสพริมาณของการไฟฟ้า ไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

การทดลอง	อุณหภูมิ (°C)	อัตราการไหลของไนโตรเจน (ml/min)	ขนาดของกระแสพริมาณ (mm)
1	450	10	6.5-9.5
2	450	5	0-6.5
3	350	10	9.5-12.5
4	550	5	6.5-9.5
5	550	10	0-6.5
6	450	15	9.5-12.5
7	550	10	9.5-12.5
8	450	10	6.5-9.5
9	550	15	6.5-9.5
10	350	10	0-6.5
11	450	5	9.5-12.5
12	350	15	6.5-9.5
13	450	15	0-6.5
14	350	5	6.5-9.5
15	450	10	6.5-9.5

สำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการไฟฟ้า ไลซิส โดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ช่วงอุณหภูมิ 450-550 องศาเซลเซียส ช่วงขนาดของกระแสพริมาณ 6.5-15.5 มิลลิเมตร และช่วงปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5-4.5 กรัม อัตราการไหลของไนโตรเจนใช้ที่สภาวะที่เหมาะสมที่สุดจากการศึกษาการไฟฟ้า ไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา คือ 5 มิลลิลิตรต่อนาที อัตราการให้ความร้อนคงที่ 30 องศาเซลเซียสต่อนาที กำหนดครึ่งชั่วโมงช่วงตัวแปรอิสระจากปัจจัยที่ศึกษาเพื่อใช้ในการออกแบบสภาวะในการทดลองดังแสดงในตารางที่ 3-3 จากนั้นจึงออกแบบสภาวะของการทดลองจากการหัสร่องตัวแปรอิสระที่ได้กำหนดไว้ จะได้สภาวะต่างๆ ที่ใช้ในการทดลองดังตารางที่ 3-4

จะเห็นได้ว่า การออกแบบการทดลองของตัวแปรขนาดของกลาบะพร้าวสำหรับการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาจะเปลี่ยนไปจากการออกแบบการทดลองของตัวแปรขนาดของกลาบะพร้าวสำหรับการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา เนื่องจากขนาดของกลาบะพร้าวที่เล็กที่สุด (0-6.5 มิลลิเมตร) สำหรับการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีลักษณะทางกายภาพเป็นผง ซึ่งแตกต่างจากขนาดของกลาบะพร้าวที่ใหญ่ขึ้น (6.5-9.5 และ 9.5-12.5 มิลลิเมตร) มีลักษณะเป็นชิ้น การวิเคราะห์ด้วย Thermogravimetric analysis (TGA) เพื่อหาน้ำหนักที่ของกลาบะพร้าวตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ พบว่า ขนาดของกลาบะพร้าว 0-6.5 และ 6.5-9.5 มิลลิเมตร มีความความแตกต่างกัน ดังแสดงในหัวข้อที่ 4.4 (ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของน้ำหนักของกลาบะพร้าวด้วย TGA)

ตารางที่ 3-3 แสดงสภาพการทดลองโดยการออกแบบด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ขนาดของกลาบะพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา ของการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

การทดลอง	อุณหภูมิ (°C)	ขนาดของกลาบะพร้าว (mm)	ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (g)
1	0	-1	-1
2	0	1	1
3	0	0	0
4	0	0	0
5	1	0	1
6	1	1	0
7	0	1	-1
8	1	0	-1
9	-1	0	-1
10	-1	0	1
11	0	0	0
12	1	-1	0
13	0	-1	1
14	-1	1	0
15	-1	-1	0

ตารางที่ 3-4 แสดงการออกแบบทดลองทางสภาวะที่เหมาะสมด้วยเทคนิค RSM แบบ Box-Behnken design เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ขนาดของกระ吝ะพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา ของการไฟฟ้า ไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

การทดลอง	อุณหภูมิ (°C)	ขนาดของกระ吝ะพร้าว (mm)	ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (g)
1	500	6.5-9.5	0.5
2	500	12.5-15.5	4.5
3	500	9.5-12.5	2.5
4	500	9.5-12.5	2.5
5	550	9.5-12.5	4.5
6	550	12.5-15.5	2.5
7	500	12.5-15.5	0.5
8	550	9.5-12.5	0.5
9	450	9.5-12.5	0.5
10	450	9.5-12.5	4.5
11	500	9.5-12.5	2.5
12	550	6.5-9.5	2.5
13	500	6.5-9.5	4.5
14	450	12.5-15.5	2.5
15	450	6.5-9.5	2.5

สำหรับการไฟฟ้า ไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา งานวิจัยนี้ศึกษาร้อยละเอียดได้ 3 ชนิด ได้แก่ ร้อยละเอียดได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี ร้อยละเอียดได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี เพสานักและร้อยละเอียดได้ของเกลือโซเดียม นำผลการทดลองที่ได้ Input ลงในโปรแกรม RSM ที่ได้ออกแบบไว้แล้ว วิธีการพื้นผิวผลตอบสนองนี้ จะแสดงผลการคาดคะเนของร้อยละเอียดได้ที่ดีที่สุด ที่ สภาวะที่เหมาะสมที่สุดของปัจจัยอุณหภูมิ ขนาดของกระ吝ะพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา แต่ ค่าที่ได้เป็นเพียงการคาดคะเนจากโปรแกรมเท่านั้น จึงต้องทำการทดลองขึ้นอีกครั้งตาม ตามสภาวะ การทดลองที่เหมาะสมที่สุดจากโปรแกรม เพื่อยืนยันความแม่นยำของโปรแกรม

เนื่องจากตัวเร่งปฏิกิริยามีราคาค่อนข้างแพง ในทางอุตสาหกรรมจึงไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเพียงครึ่งเดียวแล้วทิ้ง แต่จะนำมาผ่านการปรับสภาพ (Regeneration) เพื่อให้ตัวเร่งปฏิกิริยาสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ การปรับสภาพ สามารถเติบโตโดยการนำตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้แล้ว ที่ความดันบรรยายกาศที่มีอัตราการอุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ได้มีลักษณะเป็นสีขาวคล้ายกับตัวเร่งปฏิกิริยาบริสุทธิ์ ทำการไฟไโรไซซิสที่สภาวะเดียวกันกับสภาวะที่ได้จากการคาดคะเน เพื่อเปรียบเทียบร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 ชนิด ระหว่างตัวเร่งปฏิกิริยาบริสุทธิ์และตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ

3.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์

3.3.1 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของถ่านหินพื้นที่ TGA

นำถ่านหินพื้นที่ 0-6.5 และ 6.5-9.5 มิลลิเมตร วิเคราะห์ด้วย TGA จากศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของสารโดยอาศัยคุณสมบัติทางความร้อน โดยศึกษาน้ำหนักที่หายไปเมื่อเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ที่อัตราการให้ความร้อน 10 องศาเซลเซียสต่อนาที ภายใต้บรรยายกาศในโตรเจน เพื่อหาช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมในการทดลอง โดยนำตัวอย่างส่งวิเคราะห์ที่ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.3.2 การวิเคราะห์โครงสร้างทางเคมีของถ่านหินพื้นที่

นำถ่านหินพื้นที่แบบประมาณ (Proximate analysis) ด้วย TGA เพื่อหาค่าความชื้น (moisture) สารระเหย (volatile mater) คาร์บอนคงตัว (fixed carbon) และจี๊ด้า (ash) และวิเคราะห์แบบละเอียด (Ultimate analysis) ด้วยเครื่อง CHNS-O analyzer เพื่อหาค่า ไนโตรเจน (Nitrogen) คาร์บอน (Carbon) ไฮโดรเจน (Hydrogen) ซัลเฟอร์ (Sulphur) อออกซิเจน (Oxygen) สามารถคำนวณค่าความร้อนสูง (High Heating value) จากสมการ 3-1 และค่าความร้อนต่ำ (Low heating value) จากสมการ (3-2)

$$\text{HHV (MJ/kg)} = \frac{338.2 \times C + 1442.8 \times (H - O/8)}{1000} \quad (3-1)$$

$$\text{LHV (MJ/kg)} = \text{HHV} - (0.218 \times H) \quad (3-2)$$

3.3.3 การคำนวณร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์

การคำนวณร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี (OLP) สามารถหาได้โดย การซึ่งน้ำหนักของกระถางพร้าว ก่อนทำการไฟฟ์โรไอลิชท์ที่สภาวะต่างๆ และทำการซึ่งน้ำหนัก ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟสเบาและเฟสหนักรวมกัน จะได้น้ำหนักของผลิตภัณฑ์ของเหลว อินทรีที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลิชท์แล้วนำมาคำนวณตามสูตรดังสมการที่ 3-2

$$\% \text{ OLP yield} = \frac{\text{OLP (g)}}{\text{Coconut shell sample (g)}} \times 100\% \quad (3-3)$$

การคำนวณร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟสหนัก (Heavy fraction, HF) สามารถคำนวณได้เช่นเดียวกับร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี จาก สมการที่ 3-4

$$\% \text{ HF yield} = \frac{\text{HF (g)}}{\text{Coconut shell sample (g)}} \times 100\% \quad (3-4)$$

การคำนวณร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน สามารถคำนวณได้จากตัวอย่างการ ทดลองการไฟฟ์โรไอลิชท์แบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ตัวอย่างการทดลองที่ 9 ของผลิตภัณฑ์ของเหลว อินทรีเฟสเบาของไอโซอ็อกเทน (Isooctane) วิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟสเบาตัวอย่าง การทดลองที่ 9 ด้วยเครื่อง GC-FID แล้วนำไปคำนวณด้วยกราฟมาตรฐานของไอโซอ็อกเทนใน ภาคผนวก ก-3 จะได้ค่า 448.93 ppm จากนั้นนำมาคำนวณตามสมการข้างล่าง เพื่อหาค่าร้อยละ ผลได้ของไอโซอ็อกเทนที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟสเบา

$$\begin{aligned} 448.93 &= \frac{448.93 \text{ mg isoctane}}{\text{liter LF}} \times \frac{1}{\text{density of isoctane}} \\ \text{ppm} &= \frac{0.44893 \text{ g isoctane}}{\text{liter LF}} \times \frac{1 \text{ ml isoctane}}{0.692 \text{ g isoctane}} \times \frac{1 \text{ liter LF}}{1,000 \text{ ml LF}} \\ &= \frac{0.0006487 \text{ ml isoctane}}{\text{ml LF}} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 & = \frac{0.0006487 \text{ ml isoctane}}{\text{ml LF}} \times \frac{\text{density of isoctane}}{\text{density of LF}} \\
 & = \frac{0.0006487 \text{ ml isoctane}}{\text{ml LF}} \times \frac{0.692 \text{ g isoctane}}{\text{ml isoctane}} \times \frac{1 \text{ ml LF}}{1.035 \text{ g LF}} \\
 & = \frac{0.0004337 \text{ g isoctane}}{\text{g LF}} \\
 & = \frac{0.0004337 \text{ g isoctane}}{\text{g LF}} \times \frac{85.65 \text{ g LF}}{100 \text{ g OLP}} \times \frac{37.44 \text{ g OLP}}{100 \text{ g biomass}} \\
 & = 0.01391 \text{ wt \% (%yield of isoctane)}
 \end{aligned}$$

(LF: Light fraction, OLP: Organic liquid product)

3.3.4 การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี

วิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีด้วยเครื่อง GC-FID เพื่อหาองค์ประกอบของสารประกอบไฮdrocarbon ได้แก่ Pentene, Isooctane, Benzene, Toluene, Ethylbenzene, p-xylene, m-xylene, o-xylene, Chlorobenzene, 1,3-dichlorobenzene, 1,4-dichlorobenzene และ 1,2-dichlorobenzene สำหรับองค์ประกอบของแก๊สโซลิน มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ Pentene Isooctane Benzene Toluene Ethylbenzene p-xylene m-xylene และ o-xylene และวิเคราะห์ด้วยเครื่องGC-MS เพื่อหาองค์ประกอบทั้งหมดที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี

3.3.5 การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของก๊าซ

นำก๊าซที่ได้จากการไฟฟ้าไลซิสที่สภาวะที่เหมาะสมที่สุดวิเคราะห์ด้วย GC-MS เพื่อหาองค์ประกอบทั้งหมดที่มีอยู่ในก๊าซ เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี

3.3.6 การวิเคราะห์หาค่าความร้อนของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี

หาค่าความร้อนของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีสามารถวิเคราะห์ได้โดยการหาองค์ประกอบของไนโตรเจน คาร์บอน ไฮdroเจน ชัลเฟอร์ และออกซิเจนด้วยเครื่อง CHNS-O analyzer

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 ขั้นตอนการบดกระถางพืชและแยกขนาด

หลังจากแยกขนาดของกระถางพืชด้วยเครื่องเขย่าตะแกรงร่อน จะได้ปริมาณร้อยละตามขนาดต่างๆ ของกระถางพืช ดังแสดงในตารางที่ 4-1 และ 4-2

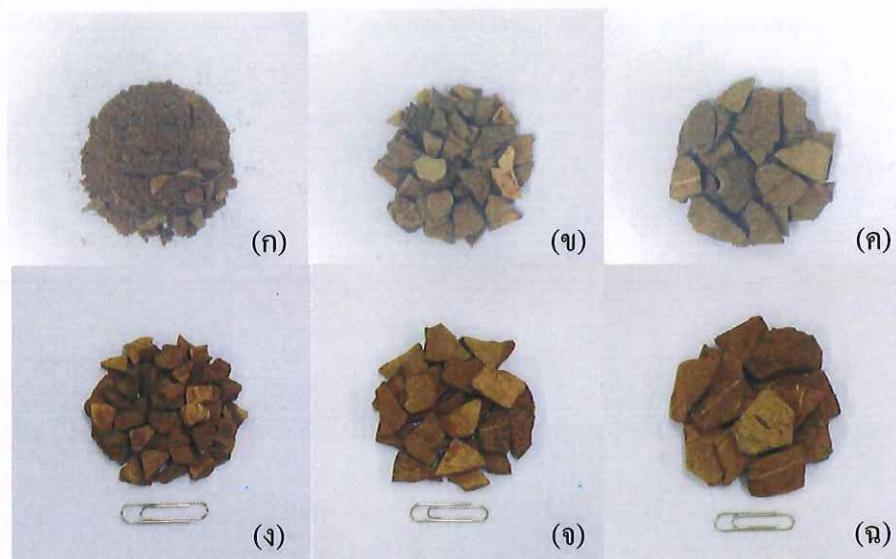
ตารางที่ 4-1 แสดงร้อยละของกระถางพืชตามขนาดต่างๆ หลังจากบดด้วยเครื่องบดลอกแอนเจลิส เพื่อการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตะแกรงเบอร์ (มิลลิเมตร)		กระถางพืช	
ผ่าน	ค้าง	น้ำหนัก (กรัม)	ร้อยละ
-	12.5	5153.73	64.51
12.5	9.5	1016.94	12.73
9.5	6.5	1036.27	12.97
6.5	Bottom	782.43	9.73
รวม		7989.37	99.94

เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์มีขนาดเด็ก จึงเลือกใช้กระถางพืชที่มีขนาดอยู่ในช่วง 0-12.5 มิลลิเมตร เพื่อการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Thermal pyrolysis) จะได้ขนาดที่แตกต่างกัน 3 ช่วง ได้แก่ ขนาดของกระถางพืช 0-6.5, 6.5-9.5 และ 9.5-12.5 มิลลิเมตร แสดงดังภาพประกอบ 4-1 และการทดลองสำหรับการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาจะได้ขนาดของกระถางพืชแตกต่างกัน 3 ช่วง ได้แก่ ขนาดของกระถางพืช 6.5-9.5, 9.5-12.5 และ 12.5-15.5 มิลลิเมตร แสดงดังภาพประกอบ 4-2 โดยขนาดของกระถางพืชที่เล็กที่สุด ที่ใช้สำหรับการทดลองการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีลักษณะเป็นผงแตกต่างจากขนาดอื่นที่มีลักษณะเป็นชิ้น ลักษณะเป็นผงนี้มาจากการส่วนของเยื่ออหิือกานที่อยู่ด้านนอกของกระถางพืช

ตารางที่ 4-2 แสดงร้อยละของกระบวนการพิริยาตามขนาดต่างๆ หลังจากบดด้วยเครื่องบด
ลอกแอนเจลีส เพื่อการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตะแกรงเบอร์ (มิลลิเมตร)		กระบวนการพิริยา	
ผ่าน	ค้าง	น้ำหนัก (กรัม)	ร้อยละ
-	15.5	402.93	31.07
15.5	12.5	1833.21	14.90
12.5	9.5	1016.94	16.28
9.5	6.5	1036.27	17.22
6.5	Bottom	782.43	20.53
รวม		7989.37	99.94

ภาพประกอบ 4-1 กระบวนการพิริยาเพื่อการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด

(ก) 0-6.5 มิลลิเมตร (ข) 6.5-9.5 มิลลิเมตร และ (ค) 9.5-12.5 มิลลิเมตร

และการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด

(ດ) 0-6.5 มิลลิเมตร (ຈ) 6.5-9.5 มิลลิเมตร

และ (ນ) 9.5-12.5 มิลลิเมตร

4.2 ข้อมูลเบื้องต้นในการไฟโรไอลซิส

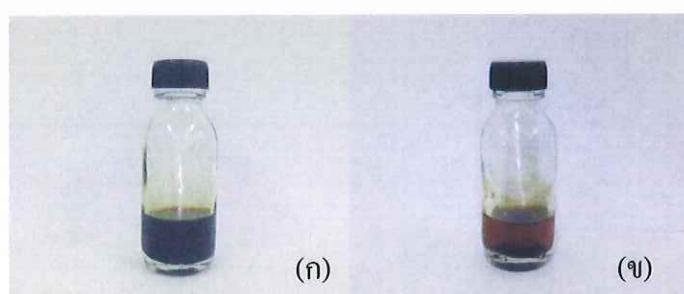
ตารางที่ 4-3 แสดงข้อมูลเบื้องต้นที่ใช้ในการไฟโรไอลซิส

สภาวะที่ใช้	แบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา	แบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา
น้ำหนักกระปานะพร้าว (g)	≈ 20	≈ 20
เวลาที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา (min)	60	60
อัตราการให้ความร้อน ($^{\circ}\text{C}/\text{min}$)	30	30
ช่วงอุณหภูมิในการไฟโรไอลซิส ($^{\circ}\text{C}$)	350-550	450-550
ช่วงอัตราการไหลของไนโตรเจน (ml/min)	5-15	5
ช่วงขนาดของกระปานะพร้าว (mm)	0-12.5	6.5-15.5
ช่วงน้ำหนักของตัวเร่งปฏิกิริยา (g)	-	0.5-4.5

4.3 ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิส

ผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีลักษณะเป็นสารละลายสีดำ เป็นเนื้อเดียวกัน ไม่มีการแยกชั้นของของเหลว มีตzagอนเจือปนอยู่บ้าง แต่ค่อนข้างน้อย มีกลิ่นเหม็น ตัวนของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีลักษณะเป็นสารละลายสีน้ำตาลเข้ม แยกชั้นเป็น 2 เฟส ได้แก่ เฟสเบา (Light fraction, LF) และเฟสหนัก (Heavy fraction, HF) ผลิตภัณฑ์ของของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิส แสดงดังภาพประกอบ 4-2

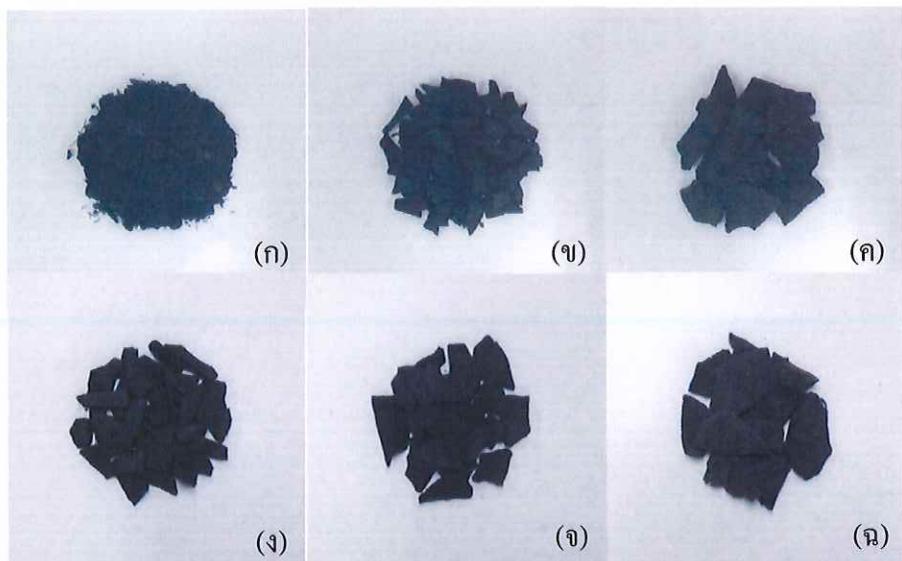
ผลิตภัณฑ์กําชที่ได้จากการไฟโรไอลซิสมีกลิ่นเหม็นคุน ไม่มีสี

ภาพประกอบ 4-2 (ก) ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

(ข) ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ผลิตภัณฑ์ของของแข็งที่เหลือจากการไฟโรไอลซิสมีลักษณะเป็นของแข็งสีดำ มีกลิ่นเหม็น ซึ่งเหลืออยู่ภายใต้ปฏิกรณ์ ไม่มีการเกะตัวกัน ลักษณะผลิตภัณฑ์ของของแข็งที่ได้ดังภาพประกอบ 4-3 แบ่งออกเป็นค่านที่เหลือจากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา และค่านที่เหลือจากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีขนาดลดลงเล็กน้อยจากขนาดของกากถ่านและร้าว ก่อนการทดลอง ค่านที่เหลือจากการไฟโรไอลซิสสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมได้ เช่น นำไปแปรรูปอัดแท่ง เป็นค่านเพื่อนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง ใช้เป็นค่านกัมมันต์ ค่านหุงต้ม เป็นต้น

ภาพประกอบ 4-3 ค่านที่ได้จากการไฟโรไอลซิส แบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด

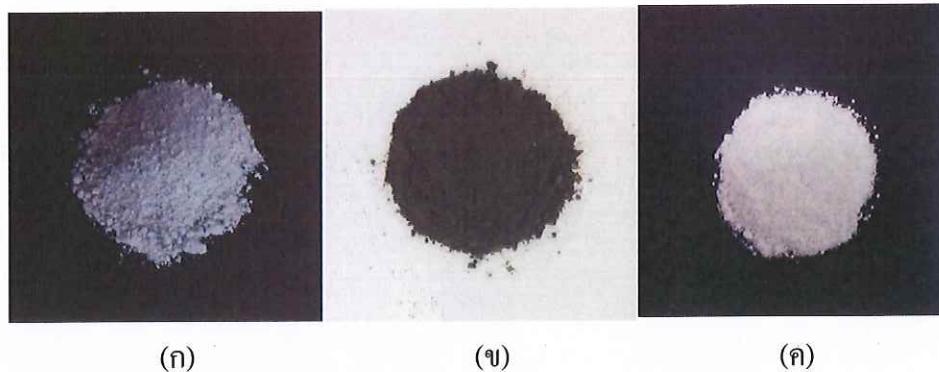
(ก) 0-6.5 มิลลิเมตร (ข) 6.5-9.5 มิลลิเมตร และ (ค) 9.5-12.5 มิลลิเมตร

และการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาขนาด

(ง) 0-6.5 มิลลิเมตร (จ) 6.5-9.5 มิลลิเมตร

และ (น) 9.5-12.5 มิลลิเมตร

ตัวเร่งปฏิกิริยา HZSM-5 ที่ใช้ก่อนการไฟโรไอลซิสมีลักษณะเป็นผงสีขาว หลังจากการไฟโรไอลซิส ตัวเร่งปฏิกิริยาจะมีสีดำ เนื่องจาก Coke และน้ำมันชีวภาพบางส่วน ที่เกาะอยู่บนตัวเร่งปฏิกิริยา ในทางอุตสาหกรรม ตัวเร่งปฏิกิริยามีราคาแพง เพื่อลดต้นทุนจึงต้องมีการนำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ โดยการนำตัวเร่งปฏิกิริยามาที่ความดันบรรยายแบบมีออกซิเจนอุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส เรียกว่า ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ มีลักษณะเป็นผงสีขาว คล้ายกับตัวเร่งปฏิกิริยาบริสุทธิ์ ตัวเร่งปฏิกิริยาที่สามชนิด แสดงดังภาพประกอบ 4-4

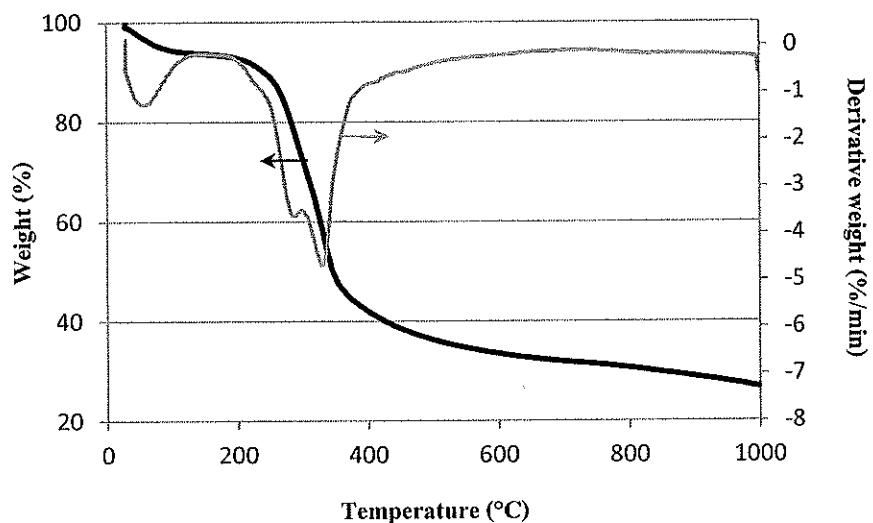
ภาพประกอบ 4-4 ตัวเร่งปฏิกิริยา (ก) ก่อนไฟโรไอลซิส (ข) หลังไฟโรไอลซิส
(ค) หลังจากการปรับสภาพที่อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส

4.4 ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของกระ吝ะพร้าวด้วยเครื่อง TGA

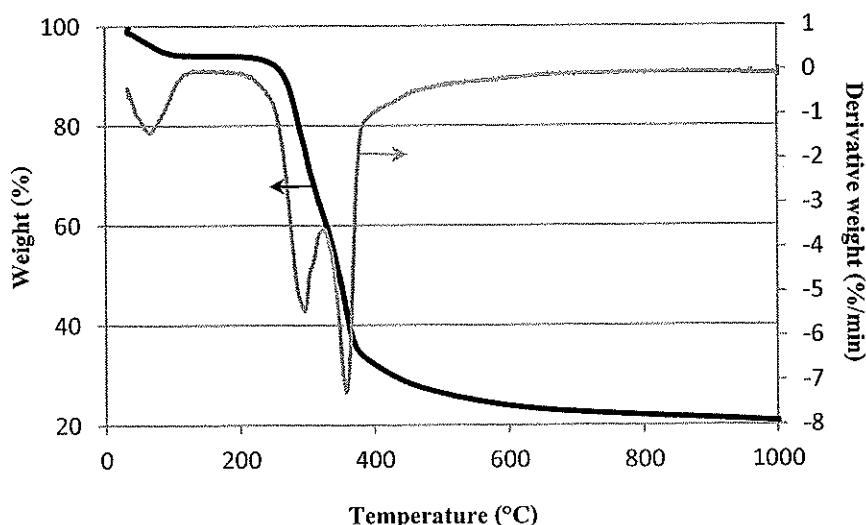
TGA เป็นเทคนิคสำหรับการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของกระ吝ะพร้าวต่อการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ ดังภาพประกอบ 4-5 แสดงความสัมพันธ์น้ำหนักของกระ吝ะพร้าวขนาด 0-6.5 มิลลิเมตร ที่เหลือจากการให้ความร้อนในช่วงอุณหภูมิ 50-1,000 องศาเซลเซียส จากผลการทดสอบพบว่า กระ吝ะพร้าวเริ่มมีการระเหยของน้ำที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส โดยสังเกตจากพีค (Peak) แรกของสันน้ำหนักอนุพันธ์ (Derivative weight) แสดงให้เห็นว่าในกระ吝ะพร้าวมีความชื้นอยู่ จากนั้นที่อุณหภูมิ 350-550 องศาเซลเซียส มีการสลายตัวของสารอื่นๆ 2 ช่วง สังเกตได้จากจำนวนพีคของสันน้ำหนักอนุพันธ์ ซึ่งสารแต่ละตัวจะมีช่วงอุณหภูมิการสลายตัวที่แตกต่างกันออกไป แต่หลังจากอุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส น้ำหนักของกระ吝ะพร้าวเริ่มลดลงอย่างช้าๆ จนกระทั่งการสลายตัวเริ่มคงที่

ภาพประกอบ 4-6 แสดงความสัมพันธ์น้ำหนักของกระ吝ะพร้าวขนาด 6.5-9.5 มิลลิเมตร ที่เหลือจากการให้ความร้อนในช่วงอุณหภูมิ 50-1,000 องศาเซลเซียส พบว่า กราฟมีลักษณะคล้ายกับกระ吝ะพร้าวที่มีขนาด 0-6.5 มิลลิเมตร ดังนั้น จึงเลือกทำการไฟโรไอลซิสที่ช่วงอุณหภูมิ 350-550 องศาเซลเซียส สำหรับการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ส่วนการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Catalytic pyrolysis) เลือกใช้ช่วงอุณหภูมิ 450-550 องศาเซลเซียส เนื่องจากช่วงอุณหภูมิ 350-450 องศาเซลเซียส ไม่ใช่ช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการไฟโรไอลซิส จากการทดลองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการไฟโรไอลซิสจะเริ่มที่อุณหภูมิประมาณ 450 องศาเซลเซียส (Faisal, 2011)

จากภาพประกอบ 4-5 และ 4-6 เส้นกราฟสีดำคือ น้ำหนักที่หายไปของ กระ吝ะพร้าวที่หายไปกับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นจาก 30-1,000 องศาเซลเซียส และ เส้นกราฟสีเทาคือ น้ำหนักที่หายไปของกระ吝ะพร้าวต่อเวลา 1 นาที กับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิที่ เพิ่มขึ้นจาก 30-1,000 องศา

ภาพประกอบ 4-5 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักของกระ吝ะพร้าวขนาด 0-6.5 มิลลิเมตร ที่เหลือจากการให้ความร้อนที่อุณหภูมิต่างๆ ด้วย TGA

ภาพประกอบ 4-6 ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักของกระ吝ะพร้าวขนาด 6.5-9.5 มิลลิเมตร ที่เหลือจากการให้ความร้อนที่อุณหภูมิต่างๆ ด้วย TGA

4.5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของกําลามะพร้าว

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของกําลามะพร้าวจะวิเคราะห์ 2 แบบ คือ Proximate analysis และ Ultimate analysis ดังแสดงในตารางที่ 4-4 โดย Proximate analysis จะวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือ Thermogravimetric analysis (TGA) เพื่อหาค่าองค์ประกอบของ Moisture Volatile mater Fixed carbon และ Ash และ Ultimate analysis จะวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือ CHNS-O analyzer เพื่อหาค่าองค์ประกอบของ ไนโตรเจน (Nitrogen) คาร์บอน (Carbon) ไฮโดรเจน (Hydrogen) ซัลเฟอร์ (Sulphur) และออกซิเจน (Oxygen) และสามารถหาค่าความร้อนสูง (High heating value, HHV) และค่าความร้อนต่ำ (Low heating value, LHV) โดยการคำนวณจากสมการที่ 4-1 และ 4-2

$$\text{HHV (MJ/kg)} = \frac{338.2 \times \text{C} + 1442.8 \times (\text{H} - \text{O}/8)}{1000} \quad (4-1)$$

$$\text{LHV (MJ/kg)} = \text{HHV} - (0.218 \times \text{H}) \quad (4-2)$$

ตารางที่ 4-4 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของกําลามะพร้าว

Characteristics		Value
Proximate analysis (wt%)	Moisture	1.58
	Volatile mater	76.12
	Fixed carbon	21.61
	Ash	0.69
heating value (MJ/kg)	High heating value, HHV (MJ/kg)	20.18
	Low heating value, LHV (MJ/kg)	18.92

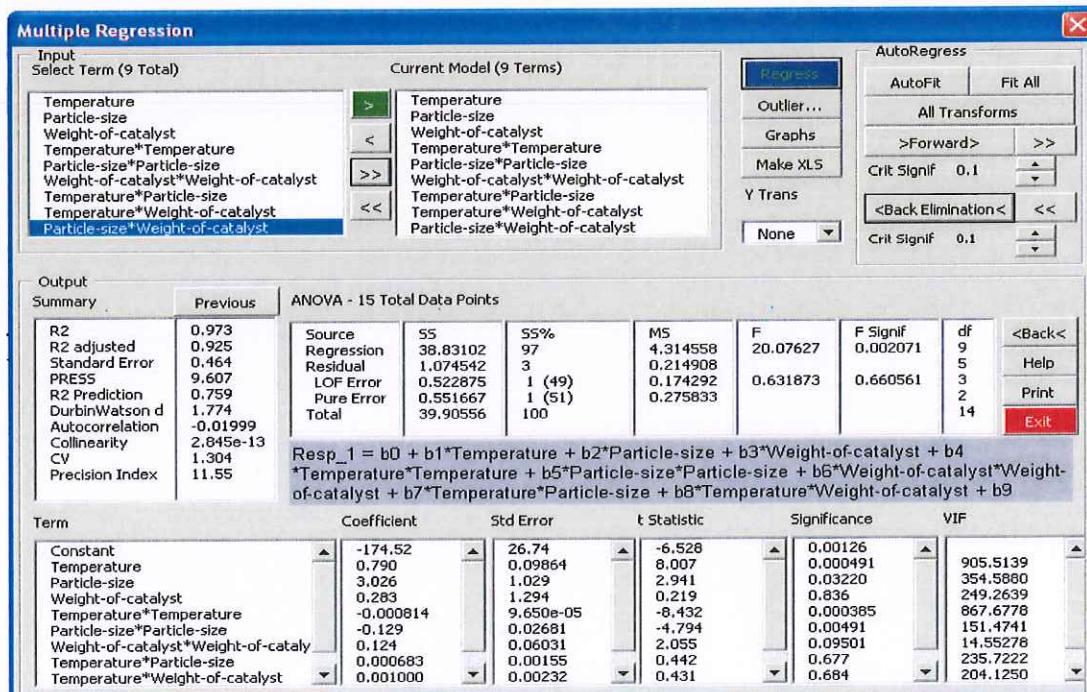
จากตารางที่ 4-4 พบว่ากําลามะพร้าวมีองค์ประกอบของ Volatile mater สูงถึงร้อยละ 76.12 มีความชื้นและปี้ถ้าค่อนข้างน้อย (ร้อยละ 1.58 และ 0.69 ตามลำดับ) ผลของ กําลามะพร้าววิเคราะห์ด้วย CHNS-O analysis เพื่อหาค่าความร้อนสูง มีค่า 20.18 MJ/kg เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่นที่ใช้ชีวมวลแตกต่างกัน แสดงดังตารางที่ 4-5 พบว่า กําลามะพร้าวมีค่าความร้อนสูงมากที่สุด ดังนั้นกําลามะพร้าวจึงเป็นชีวมวลที่ดีสำหรับการไฟฟ์โรไลซิส

ตารางที่ 4-5 เปรียบเทียบองค์ประกอบของธาตุและค่าความร้อนจากชีวมวลที่แตกต่างกัน

Materials	Elemental compositions				HHV (MJ.kg)	Ref.
	N	C	H	O		
Coconut shell	0.13	51.38	5.79	30.76	20.18	This research
Bagasse	0.20	48.58	5.97	38.94	19.20	Asadulla M. et al (2007)
Pine bark	0.21	48.90	4.95	45.76	18.98	Ahmed G. et al (2012)
Rick husk	2.67	48.59	8.27	40.47	17.21	Leiyu Z. et al (2013)
Corncob	0.63	49.32	5.35	44.70	16.66	Ilknur D. et al (2012)

4.6 การวิเคราะห์ผลการทดลองด้วยโปรแกรม RSM

จากการออกแบบการทดลองด้วยโปรแกรม RSM จะได้การทดลองทั้งหมด 15 การทดลอง จำนวนทำการทดลองตามสภาวะที่ได้จากการออกแบบ นำผลการทดลองที่ได้ป้อนค่าลงไปในโปรแกรม โปรแกรมจะทำการวิเคราะห์ได้ผลการทดลองเป็นกราฟพื้นผิวสามมิติและสภาวะที่เหมาะสมที่สุดที่ให้ผลได้มากที่สุด โปรแกรมสำหรับการวิเคราะห์ผลแสดงดังภาพประกอบ 4-7

ภาพประกอบ 4-7 โปรแกรม RSM สำหรับวิเคราะห์ผล

4.7 กิจกรรมที่ 1: การไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

4.7.1 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี

ผลการทดลองจากการออกแบบโดยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง สามารถวิเคราะห์ความสามารถแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีกับตัวแปรคำนึงการศึกษา จะได้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสม ดังแสดงในสมการที่ 4-3

$$y = -34.4 + 0.15x_1 + 8.33x_3 - 0.00013x_1^2 + 0.00834x_2^2 - 0.388x_3^2 \quad (4-3)$$

โดยที่ $350 \leq x_1 \leq 550, 5 \leq x_2 \leq 15$ และ $6.5 \leq x_3 \leq 12.5$

(ใช้ค่า Maximum ของช่วงขนาดของกลาดพร้าว)

เมื่อ y = ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี

x_1 = อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา (องศาเซลเซียส)

x_2 = อัตราการไหลของไนโตรเจน (มิลลิลิตรต่อนาที)

x_3 = ขนาดของกลาดพร้าว (มิลลิเมตร)

ตารางที่ 4-6 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีจากการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

Term	Coefficient	Value	Std Error	t Stat	P value
Constant	b_0	-34.40	8.820	-3.900	0.00362
Temperature	b_1	0.146	0.03491	4.173	0.00240
Particle size	b_2	8.326	0.821	10.14	3.19e-06
Temperature * Temperature	b_3	-0.00013	3.87e-05	-3.36	0.00841
Rate of N ₂ * Rate of N ₂	b_4	0.00834	0.00260	3.21	0.01064
Particle size * Particle size	b_5	-0.388	0.0430	-9.03	8.33e-06

โดยที่ $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_3 + b_3x_1^2 + b_4x_2^2 + b_5x_3^2$ (4-4)

จากสมการที่ 4-3 แสดงถึงตัวแปรดำเนินการที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีตัวแปรดำเนินการ ได้แก่ อุณหภูมิที่ อัตราการไหลของไนโตรเจน และขนาดของคลามะพร้าว เป็นสมการ Essential regression จากเทคนิค RSM ที่สามารถทำนายผลจากตัวแปร เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์ของแต่ละตัวแปร หากสัมประสิทธิ์ของตัวแปรมีค่าสูง (โดยไม่คิดเครื่องหมาย ซึ่งเครื่องหมายบวกแสดงถึงผลของตัวแปรอิสระที่แปรผันตรง และเครื่องหมายลบแสดงถึงผลของตัวแปรอิสระที่แปรผันกับตัวแปรตาม) ตัวแปรนั้นจะมีผลต่อค่าร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ (y) สูงกว่าค่าที่มีสัมประสิทธิ์น้อยกว่า

นอกจากนี้สามารถพิจารณาจากค่า P value ของตัวแปร จากตารางที่ 4-6 ค่า P value ของตัวแปรที่มีค่าน้อยจะมีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ อย่างมีนัยสำคัญ จากการพิจารณาจะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่มีผลมากที่สุดคือ ขนาดของคลามะพร้าว (x_3) ตัวแปรที่มีผลรองลงมาคือ อุณหภูมิ (x_1) และอัตราการไหลของไนโตรเจน (x_2) ตามลำดับ สำหรับค่า R_{adj}^2 ความมีค่าใกล้เคียงกับ R^2 แสดงว่าแต่ละเทอมในแบบจำลองที่ได้ทั้งหมดส่งผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ อย่างมีนัยสำคัญ พบว่า R^2 และ R_{adj}^2 มีค่า 0.97 และ 0.96 ตามลำดับ

จากการทดลองการไฟโรไลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีตัวแปรอุณหภูมิ อัตราการไหลของไนโตรเจน และขนาดของคลามะพร้าว พบว่าขนาดของคลามะพร้าวเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุด และอัตราการไหลของไนโตรเจนแทนจะไม่มีอิทธิพลต่อการไฟโรไลซิส จากการวิเคราะห์ตามหลักการ Analysis of variance (ANOVA) สรุปว่าที่ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด 52.97 คือ ขนาดของคลามะพร้าว 10.7 มิลลิเมตร อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส และอัตราการไหลของไนโตรเจน 15 มิลลิตรต่อนาที

4.7.2 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของเบนซินและไอโซออกเทน

จากการทดลองทั้ง 15 ตัวอย่าง พบไอโซออกเทนเพียงแค่ 3 การทดลองเท่านั้น (การทดลองชั้น 1 คู่) และไม่พบเบนซินในทุกการทดลอง ดังนั้น การไฟโรไลซิสจากคลามะพร้าวโดยไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ไม่สามารถหาสภาวะที่ดีที่สุดได้

การทดลองในกิจกรรมต่อไป จึงเลือกใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา HZSM-5 ร่วมกับการไฟโรไลซิสจากคลามะพร้าว เนื่องจากอัตราการไหลของไนโตรเจนไม่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ จึงเลือกตัวแปรอุณหภูมิ ขนาดของคลามะพร้าว และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา ใน การไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ออกแบบการทดลองโดยใช้โปรแกรม RSM เพื่อเดิยวกับการทดลองในกิจกรรมแรก

สำหรับอัตราการไหลดของไนโตรเจน ดังแสดงดังตารางที่ 4-7 พนบว่า ที่อัตราการไหลดของไนโตรเจน 5 มิลลิลิตรต่อนาที พนบองค์ประกอบของไอโซออยเทนมากที่สุด ดังนั้นในกิจกรรมที่ 2 จึงเลือกดำเนินการทดลองที่อัตราการไหลด 5 มิลลิลิตรต่อนาที

ตารางที่ 4-7 แสดงร้อยละผลได้ของไอโซออยเทนจากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่สภาวะอุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส และขนาดของกระลาມะพร้าว 9.5-12.5 มิลลิเมตร

Exp	Rate of N ₂ (ml/min)	% yield of OLP (wt%)	Area (pA*s)		Concentration V%/V	%yield of isooctane (wt%)
			Benzene	Isooctane		
1	2.5	52.83	0	0	0	0
2	5	48.12	0	2.24e04	0.74	0.0023
3	10	50.42	0	2231.98	0.072	0.00023
4	15	50.87	0	2145.40	0.070	0.00022

Muhammad และ James (2013) ศึกษาการไฟโรไอลซิสจากแก่นแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาและการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยานิด ZSM-5 ผลการทดลองพบว่าไม่มีเบนซินเป็นองค์ประกอบในผลิตภัณฑ์ของเหลวจากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา แต่จะพบองค์ประกอบของเบนซินในผลิตภัณฑ์ของเหลวแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ซึ่งผลการทดลองสอดคล้องกับงานวิจัยนี้

ตัวอย่างการคำนวณการทดลองที่ 2 ที่อัตราการไหลด 5 มิลลิลิตรต่อนาที อุณหภูมิ 550 องศาเซลเซียส และขนาดของกระลาມะพร้าว 9-12.5 มิลลิเมตร ดังแสดงตามสมการนี้

$$\begin{aligned}
 \text{0.74 ml/ml} &= \frac{\text{Concentration (V/V)}}{\text{Density of OLP}} \times \frac{\text{Density of isooctane}}{\text{Density of OLP}} \times \frac{\text{yield of OLP}}{\text{(wt%)}} \\
 &= \frac{0.0724895 \text{ ml isooctane}}{100 \text{ ml OLP}} \times \frac{0.690 \text{ g/ml isooctane}}{1.090 \text{ g/ml OLP}} \times \frac{48.12 \text{ g OLP}}{100 \text{ g Biomass}} \\
 &= 0.0023 \text{ wt \% } (\% \text{yield of isooctane})
 \end{aligned}$$

4.8 กิจกรรมที่ 2: การไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

4.8.1 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์

ผลการทดลองจากการออกแบบโดยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง สามารถวิเคราะห์หาสมการแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์กับตัวแปรดำเนินการศึกษา จะได้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสม ดังแสดงในสมการที่ 4-5

$$y = -176.91 + 0.796x_1 + 3.221x_2 - 0.000808x_1^2 - 0.127x_2^2 + 0.167x_3^2 - 0.107x_2x_3 \quad (4-5)$$

โดยที่ $450 \leq x_1 \leq 550, 9.5 \leq x_2 \leq 15.5$ และ $0.5 \leq x_3 \leq 4.5$

(ใช้ค่า Maximum ของช่วงขนาดของ glandular pharynx)

เมื่อ y = ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์

x_1 = อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา (องศาเซลเซียส)

x_2 = ขนาดของ glandular pharynx (มิลลิเมตร)

x_3 = ปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (กรัม)

ตารางที่ 4-8 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

Term	Coefficient	Value	P value	R^2
Constant	b_0	-176.91	6.63e-05	$R^2 = 0.96$ $R_{adj}^2 = 0.93$
Temperature	b_1	0.796	2.43e-05	
Particle size	b_2	3.221	0.00099	
Temperature * Temperature	b_3	-0.000808	2.15e-05	
Particle size * Particle size	b_4	-0.127	0.00107	
Weight of catalyst * Weight of catalyst	b_5	0.167	0.00910	
Particle size * Weight of catalyst	b_6	-0.107	0.00067	

โดยที่ $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_1^2 + b_4x_2^2 + b_5x_3^2 + b_6x_2x_3$ (4-6)

จากสมการที่ 4-6 แสดงถึงตัวแปรดำเนินการที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์แบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ อุณหภูมิ ขนาดของกระ吝ะพร้าว และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา และจากตารางที่ 4-8 เมื่อพิจารณาค่า P value ของตัวแปรแต่ละตัว (ตัวตัวแปรอื่นๆ ที่มีค่า P value มากกว่า 0.05 ออก เนื่องจาก ไม่มีนัยสำคัญต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์) พบว่า อุณหภูมิ (x_1) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด ส่วนขนาดของกระ吝ะพร้าว (x_2) และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3) ทึ้งสองตัวแปรนี้ต่างมีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ค่อนข้างน้อย

แบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของการทดลองนี้ มีค่า R^2 เท่ากับ 0.96 และ R_{adj}^2 เท่ากับ 0.93 โดยทฤษฎีแล้ว ถ้า R^2 มีค่ามากกว่า 0.75 ถือว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ และจากการคาดคะเนสภาวะที่เหมาะสมตามแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด

ตารางที่ 4-9 ผลการคาดคะเนของสภาวะที่เหมาะสมของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เมื่อทำการทดลองชำและทำการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ

Exp.	Temperature (°C)	Particle size (mm)	Weight of catalyst (g)	%yield of OLP (wt %)
Ranges	450-550	9.5-15.5	0.5-4.5	-
RSM	492.07	12.46	0.5	38.60
Repeated	492	12.5	0.5	38.95
Regenerated	492	12.5	0.5	42.92

หมายเหตุ: ค่าของขนาดของกระ吝ะพร้าวเป็นค่าที่มากที่สุดของช่วง

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด 38.60 ต้องทำการไฟโรไอลซิสที่สภาวะอุณหภูมิและขนาดของกระ吝ะพร้าว 492.07 องศาเซลเซียส และ 12.46 มิลลิเมตร ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่ากลางของช่วงที่ทำการทดลอง ส่วนปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา คือ 0.5 กรัม ซึ่งเป็นค่าที่น้อยที่สุดของช่วงที่ทำการทดลอง จากการทดลองแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา จะเห็นว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา จะอยู่ในช่วงประมาณ 40-52 ซึ่งมีค่ามากกว่าการทดลองแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่อยู่ในช่วงประมาณ 32-38

จากการวิจัยของ Leiyu และคณะ (2013) ได้ศึกษาการไฟโรไอลซิสของเกลนใช้ปริมาณตัวเร่งปูนกิริยา zinc oxide ร้อยละ 5 10 15 และ 20 ของเกลน พบว่า ปริมาณตัวเร่งปูนกิริยามากขึ้น จะให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์น้อยลง เนื่องจากตัวเร่งปูนกิริยาจะทำให้เกิดการแตกตัวของไฮโดรคาร์บอน ทำให้มีขนาดของกระแสพร้าวเล็กลง จนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ก้ามมากยิ่งขึ้น ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จะน้อยลง

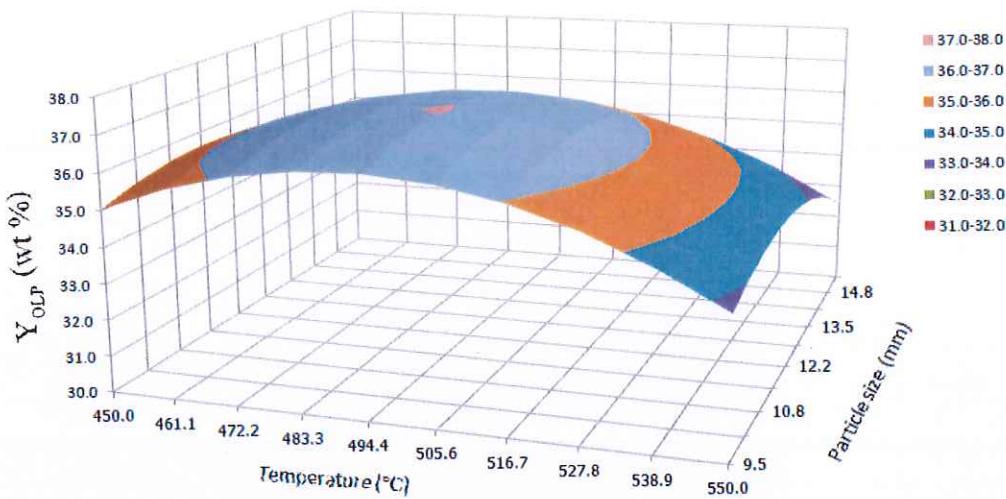
ทำการทดลองชี้อีกครั้ง โดยใช้สภาวะที่เหมาะสมที่ได้จากการคาดคะเนของวิธีการนี้ ที่อุณหภูมิ 492 องศาเซลเซียส (เนื่องจากเครื่องปูนกิริยาไม่สามารถตั้งค่าอุณหภูมิในรูปของชุดทศนิยมได้) ขนาดของกระแสพร้าว 9.5 – 12.5 มิลลิเมตร (เนื่องจากไม่สามารถควบคุมขนาดของกระแสพร้าวให้ได้ 12.46 มิลลิเมตร อย่างแม่นยำ จึงเลือกใช้ขนาดที่มีความใกล้เคียงที่สุด) และปริมาณตัวเร่งปูนกิริยา 0.5 กรัม พบว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ คือ 38.95 แต่เนื่องจาก $R^2 = 0.96$ ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่แท้จริงจะต้องมีค่าไม่เกิน $38.60 \div 0.96$ เท่ากับ 40.17 และมีค่าไม่ต่ำกว่า 38.60×0.961 เท่ากับ 37.09 ดังนั้น ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์สูงสุดถือว่ายอมรับได้

และพบว่าเมื่อนำตัวเร่งปูนกิริยาผ่านการปรับสภาพทำการทดลองที่สภาวะเดียวกัน พบว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยจากการวิจัยของ Lopez และคณะ (2011) ได้ศึกษาการไฟโรไอลซิสของพลาสติกใช้แล้วด้วยตัวเร่งปูนกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพชนิด ZSM-5 พบว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มีค่าใกล้เคียงกันกับตัวเร่งปูนกิริยาบริสุทธิ์

4.8.1.1 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบพื้นผิวผลตอบสนอง

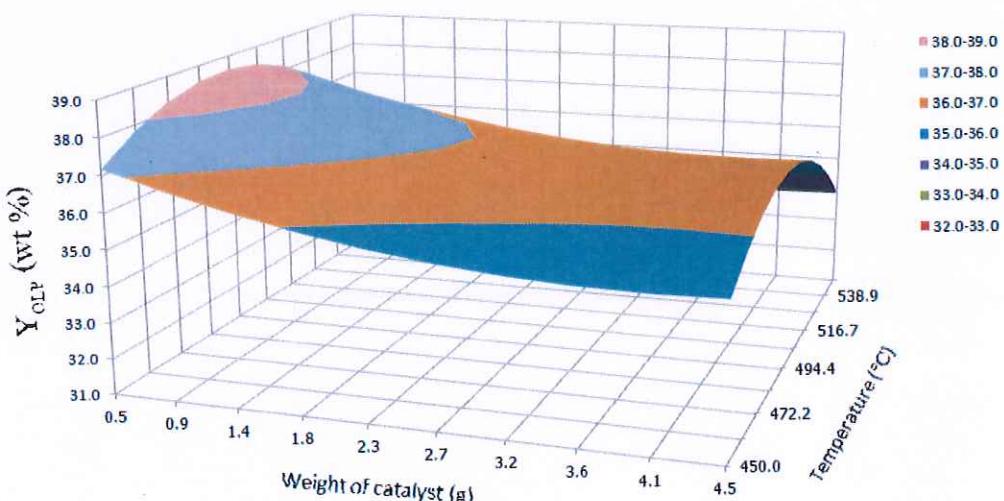
จากการประกลบ 4-8 แสดงการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปูนกิริยาระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ กับอุณหภูมิและขนาดของกระแสพร้าว พบว่า ที่อุณหภูมิ 492.07 องศาเซลเซียส และที่ขนาดของกระแสพร้าว 12.46 มิลลิเมตร จะให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด 38.60

จากการประกลบ 4-9 แสดงการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปูนกิริยาระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ กับอุณหภูมิและปริมาณตัวเร่งปูนกิริยา พบว่า ที่อุณหภูมิ 492.07 องศาเซลเซียส และปริมาณตัวเร่งปูนกิริยา 0.5 กรัม ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มากที่สุด 38.60 จะเห็นได้ว่า ปริมาณตัวเร่งปูนกิริยาที่เพิ่มขึ้น ทำให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ลดลง เนื่องจากตัวเร่งปูนกิริยาไม่ผลให้เกิดการแตกตัวของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ได้กลายเป็นก้ามเพิ่มมากขึ้น

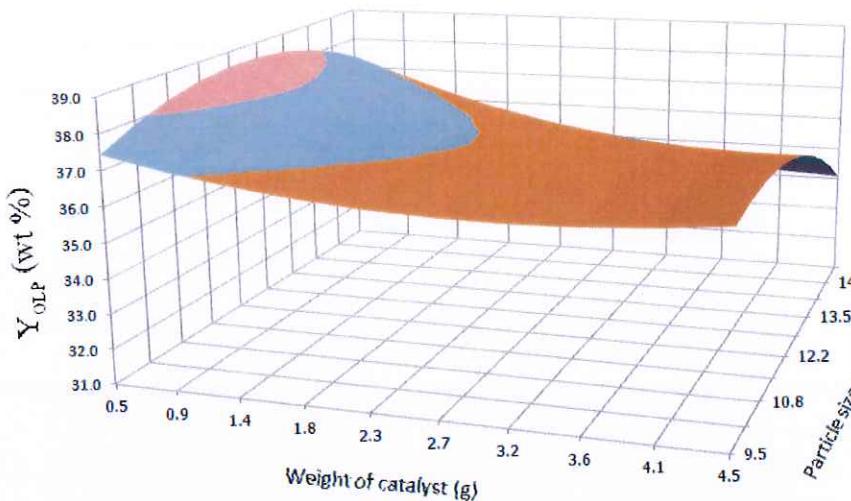

ภาพประกอบ 4-8 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี[ี] กับอุณหภูมิ (x_1) และขนาดของกระถางพรว้า (x_2)

จากภาพประกอบ 4-10 แสดงการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี[ี] กับขนาดของกระถางพรว้าและปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาพบว่า ที่ขนาดของกระถางพรว้า 12.46 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5 กรัม ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรียามากที่สุด 38.60

ภาพประกอบ 4-9 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี[ี] กับอุณหภูมิ (x_1) และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)

ภาพประกอบ 4-10 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีกับขนาดของคลา้มะพร้าว (x_2) และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)

4.8.2 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟสหนัก

ผลการทดลองจากการออกแบบโดยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง สามารถวิเคราะห์หาสมการแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟส หนักกับตัวแปรดำเนินการศึกษา จะได้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสม ดังแสดงในสมการที่

4-7

$$y = -66.24 + 0.288x_1 - 0.000283x_1^2 + 0.372x_3^2 - 0.00449x_1x_3 \quad (4-7)$$

โดยที่

$$450 \leq x_1 \leq 550 \text{ และ } 0.5 \leq x_3 \leq 4.5$$

เมื่อ

y = ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีเฟสหนัก

x_1 = อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา (องศาเซลเซียส)

x_3 = ปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (กรัม)

ตารางที่ 4-10 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักจากการ ไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

Term	Coefficient	Value	P value	R^2
Constant	b_0	-66.24	0.0109	
Temperature	b_1	0.288	0.00696	
Temperature * Temperature	b_2	-0.000283	0.00778	$R^2 = 0.91$
Weight of catalyst * Weight of catalyst	b_3	0.372	2.89e-05	$R_{adj}^2 = 0.87$
Temperature * Weight of catalyst	b_4	-0.00449	7.58e-06	

โดยที่ $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_1^2 + b_3x_3^2 + b_4x_1x_3$ (4-8)

จากสมการที่ 4-7 แสดงถึงตัวแปรดำเนินการที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ อุณหภูมิและปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา และจากตารางที่ 4-10 เมื่อพิจารณาค่า P value ของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า ปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมากที่สุด และอุณหภูมิ (x_1) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ส่วนขนาดของกําลามะพร้าว (x_2) ไม่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก ในช่วงขนาดของกําลามะพร้าว 6.5 ถึง 15.5 มิลลิเมตร

ตารางที่ 4-11 ผลการคาดคะเนของสภาวะที่เหมาะสมของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมากที่สุด ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักเมื่อทำการทดลองช้า และการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับ

สภาพ

Exp.	Temperature (°C)	Particle size (mm)	Weight of catalyst (g)	%yield of HF (wt %)
Ranges	450-550	9.5-15.5	0.5-4.5	-
RSM	505.82	Insignificant	0.5	6.21
Repeated	506	12.5	0.5	7.08
Regenerated	506	12.5	0.5	12.95

หมายเหตุ: ค่าของขนาดของกําลามะพร้าวเป็นค่าที่มากที่สุดของช่วง

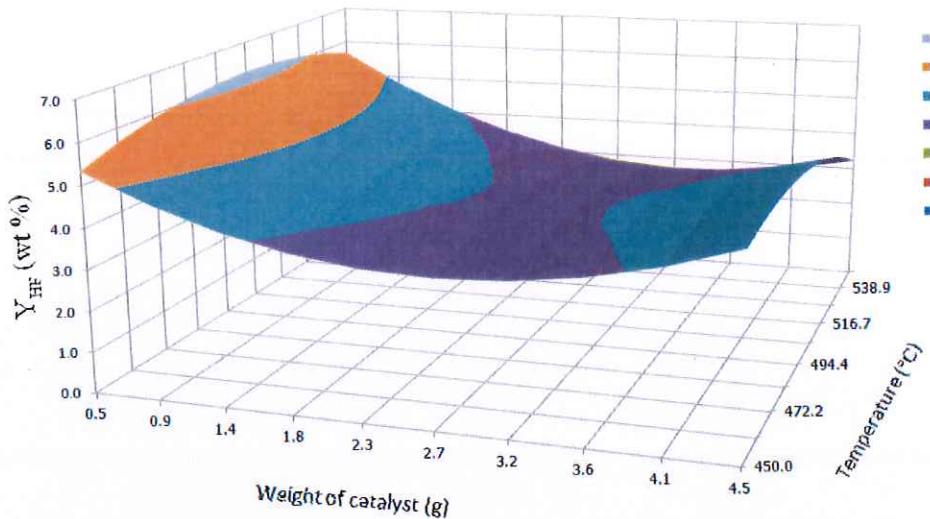
แบบจำลองวิธีการพื้นผิวนำเสนอของ การทดลองนี้ มีค่า R^2 เท่ากับ 0.91 และ R_{adj}^2 เท่ากับ 0.87 โดยทฤษฎีแล้ว ถ้า R^2 มีค่ามากกว่า 0.75 ถือว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ และจากการคาดคะเนสภาวะที่เหมาะสมตามแบบจำลองวิธีการพื้นผิวนำเสนอที่ให้ร้อยละผลได้ของ พลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4-11 พบว่า ร้อยละผลได้ของ พลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมากที่สุด 6.21 ต้องทำการไฟโรไอลซิสที่สภาวะอุณหภูมิและ ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 505.82 องศาเซลเซียส และ 0.5 กรัม ตามลำดับ

ทำการทดลองชี้อีกครั้ง โดยใช้สภาวะที่เหมาะสมที่ได้จากการคาดคะเนของ วิธีการนี้ ที่อุณหภูมิ 506 องศาเซลเซียส ขนาดของกระลาມะพร้าว 9.5 – 12.5 มิลลิเมตร และปริมาณ ตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5 กรัม พบว่า ร้อยละผลได้ของพลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก คือ 7.08 แต่ $R^2 = 0.91$ ร้อยละผลได้ของพลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักที่แท้จริงจะต้องมีค่าไม่เกิน $6.21 \div 0.909$ เท่ากับ 6.83 และมีค่าไม่ต่างกว่า 6.21×0.91 เท่ากับ 5.64 จะเห็นได้ว่า ร้อยละผลได้ของ พลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมีค่ามากกว่าช่วงของค่าจากการทำนาย โดยมีค่าเบี่ยงเบนจาก การคาดคะเน $(7.08 - 6.83)/7.08$ เท่ากับ 0.035 มีความเบี่ยงเบนที่ค่อนข้างน้อย จึงถือว่า ร้อยละผลได้ ของพลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักที่ได้จากการทำนายมีค่าใกล้เคียงกับร้อยละผลได้ของ พลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักที่ได้จากการคาดคะเน

เมื่อนำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ ทำการทดลองที่สภาวะเดียวกัน พบว่า ร้อยละผลได้ของพลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมีค่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จากงานวิจัยของ Aguado และคณะ (2011) ได้ศึกษาการไฟโรไอลซิสจาก LDPE ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาซีโอลท์ พบว่าตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพเพิ่มจำนวนครั้งมากขึ้น จะทำให้ร้อยละผลได้ของน้ำมันเฟสหนักมีค่าลดลง จะเห็นได้ว่างานวิจัยนี้เป็นไปทางตรงข้ามกับงานวิจัยของ Aguado และคณะ

4.8.2.1 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้พลิตภัณฑ์ของเหลวเฟสหนักแบบพื้นผิวนำเสนอ

จากภาพประกอบ 4-11 แสดงการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาระหว่าง ร้อยละผลได้ของพลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก กับอุณหภูมิและปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา พนว่า ที่อุณหภูมิ 505.82 องศาเซลเซียส และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5 กรัม จะให้ร้อยละผลได้ของ พลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมากที่สุด 6.21 ร้อยละผลได้ของพลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ เฟสหนักลดลงที่ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาจาก 0.5 ถึง 3.32 กรัม ซึ่งร้อยละผลได้ของพลิตภัณฑ์ ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมีค่าต่ำสุด 2.71 ที่ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 3.32 กรัม และร้อยละผลได้ของ พลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักเพิ่มขึ้นที่ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 3.32 ถึง 4.5 กรัม

ภาพประกอบ 4-11 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลว
อินทรีย์เฟสหนัก กับอุณหภูมิ (x_1) และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)

4.8.3 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของสารประกอบไฮโดรคาร์บอน

จากภาคผนวก ง วิเคราะห์ทางค์ประกอบของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนใน

ผลิตภัณฑ์ของเหลว ได้แก่ Pentene, Isooctane, Benzene, Toluene, Ethylbenzene, p-xylene, m-xylene, o-xylene, Chlorobenzene, 1,3-dichlorobenzene, 1,4-dichlorobenzene และ 1,2-dichlorobenzene พบว่า ไม่พบ Pentene ในผลิตภัณฑ์ของเหลวทั้งสองเฟส

จากการออกแบบการทดลองโดยใช้วิธีการพินผิวลดตอนสนองเมื่อพิจารณาสารประกอบไฮโดรคาร์บอนทุกตัว (Isooctane, Benzene, Toluene, Ethylbenzene, p-xylene, m-xylene, o-xylene, Chlorobenzene, 1,3-dichlorobenzene, 1,4-dichlorobenzene และ 1,2-dichlorobenzene) พบว่า ค่า $R^2 = 0.575$ และ $R_{adj}^2 = -0.190$ ซึ่งไม่สามารถยอมรับได้ (ต้องมีค่ามากกว่า 0.75) ดังนั้นจึงเลือกพิจารณาเฉพาะสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่จำเป็นสำหรับพลังงานเชื้อเพลิงสำหรับแก๊สโซลีน (Gasoline) ได้แก่ Isooctane, Benzene, Toluene, Ethylbenzene, p-xylene m-xylene และ o-xylene

ผลการทดลองจากการออกแบบ โดยวิธีการพื้นผืนพิวลดตอสนอง สามารถวิเคราะห์ หาสมการแบบจำลองแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน กับตัวแปรดำเนิน การที่ก็มา จะได้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ที่เหมาะสม ดังแสดงในสมการที่ 4-9

$$y = -5.919 + 0.02196x_1 + 0.08415x_2 - 2.199e-5x_1^2 - 0.00349x_2^2 - 0.00503x_3^2 + 0.00187x_2x_3 \quad (4-9)$$

โดยที่ $450 \leq x_1 \leq 550, 9.5 \leq x_2 \leq 15.5$ และ $0.5 \leq x_3 \leq 4.5$
(ใช้ค่า Maximum ของช่วงขนาดของ glandular พร้าว)

เมื่อ y = ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน
 x_1 = อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา (องศาเซลเซียส)
 x_2 = ขนาดของ glandular พร้าว (มิลลิเมตร)
 x_3 = ปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (กรัม)

ตารางที่ 4-12 แสดงข้อมูลทางสถิติของแบบจำลองวิธีการพื้นผืนพิวลดตอสนองของร้อยละผลได้ของ แก๊สโซลีนจากการไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

Term	Coefficient	Value	P value	R^2
Constant	b_0	-5.919	0.000337	$R^2 = 0.85$ $R_{adj}^2 = 0.73$
Temperature	b_1	0.02196	0.000478	
Particle size	b_2	0.08415	0.01429	
Temperature * Temperature	b_3	-2.1995e-05	0.000472	
Particle size * Particle size	b_4	-0.00349	0.01188	
Weight of catalyst * Weight of catalyst	b_5	-0.00503	0.04088	
Particle size * Weight of catalyst	b_6	0.00187	0.05796	

โดยที่ $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_1^2 + b_4x_2^2 + b_5x_3^2 + b_6x_2x_3$ (4-10)

จากสมการที่ 4-9 แสดงถึงตัวแปรคำเนินการที่มีผลต่อร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ อุณหภูมิ ขนาดของกําลังพร้าว และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา และจากตารางที่ 4-12 เมื่อพิจารณาค่า P value ของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า อุณหภูมิ (x_1) เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด ส่วนขนาดของกําลังพร้าว (x_2) และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3) มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนรองลงมาตามลำดับ

แบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองของการทดลองนี้ มีค่า R^2 เท่ากับ 0.85 และ R_{adj}^2 เท่ากับ 0.73 โดยทฤษฎีแล้ว ถ้า R^2 มีค่ามากกว่า 0.75 ถือว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ แต่ค่า R_{adj}^2 มีค่าน้อยกว่า 0.75 เนื่องจากการทดลองอาจมีผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อน ได้อันได้แก่ การทิ้งผลิตภัณฑ์ของเหลวไว้เป็นเวลานานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพ เนื่องจากการวิเคราะห์หาค่าสารประกอบแก๊สโซลีนในแต่ละการทดลอง เก็บรักษาสภาพในระยะเวลาที่ไม่เท่ากัน

ตารางที่ 4-13 ผลการคาดคะเนของสภาพที่เหมาะสมของแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนเมื่อทำการทดลองช้าและการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ

Exp.	Temperature (°C)	Particle size (mm)	Weight of catalyst (g)	yield of Gasoline (wt %)
Ranges	450-550	9.5-15.5	0.5-4.5	-
RSM	499.30	12.67	2.35	0.098
Repeat catalyst	499	12.5	2.35	0.30
Regenerate catalyst	499	12.5	2.35	0.17

หมายเหตุ: ค่าของขนาดของกําลังพร้าวเป็นค่าที่มากที่สุดของช่วง

จากการคาดคะเนสภาพที่เหมาะสมตามแบบจำลองวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 4-13 พบว่า ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด 0.098 ต้องทำการไฟโรไลซิสที่สภาวะอุณหภูมิ 499.30 องศาเซลเซียส ขนาดของกําลังพร้าว 12.67 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 2.35 กรัม

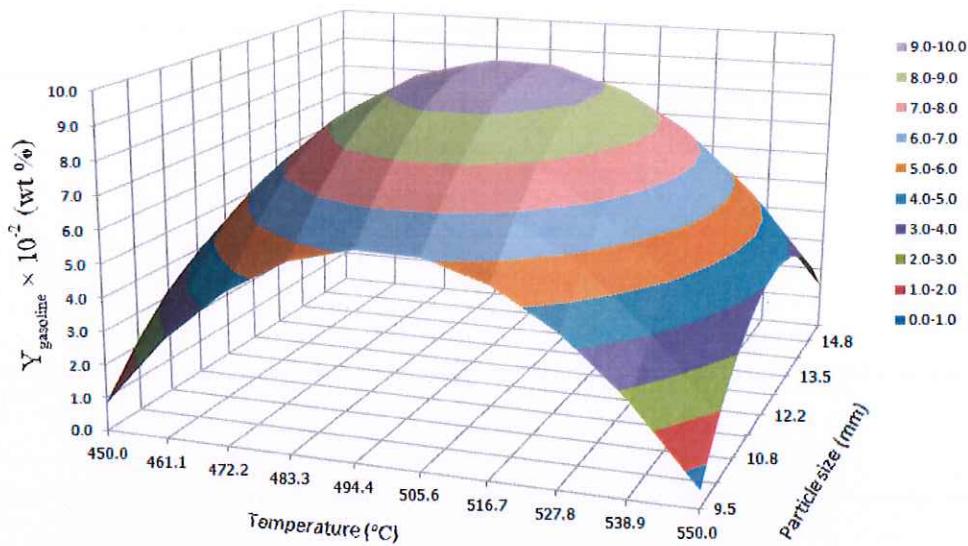
ทำการทดลองข้า้อกครั้งที่สภาวะที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการคาดคะเน ที่อุณหภูมิ 499 องศาเซลเซียส ขนาดของกระ吝ะพร้าว 9.5 – 12.5 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 2.35 กรัม พนบว่า ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลิน คือ 0.30 แต่จากการคาดคะเน ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลิน จะต้องมีค่าไม่เกิน 0.11 ดังนั้น ค่าที่ได้จากการทำข้า้อจึงมีค่ามากเกินค่าที่ควรได้จากการคาดคะเน 3 เท่า อย่างไรก็ตามก็เป็นผลได้ที่ดี เนื่องจากการศึกษานี้ ต้องการปริมาณของแก๊สโซซีลินมากที่สุด Pual และ Patrick (1995) ได้ศึกษาตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพจากการไฟฟ้าในช่วงไม่มีพบว่า ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพเพิ่มจำนวนครั้งมากขึ้น ทำให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลินมีค่าลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้

เมื่อนำตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้แล้วผ่านการปรับสภาพ แล้วนำตัวเร่งปฏิกิริยานั้นกลับมาใช้ใหม่ ที่สภาวะการทดลองนี้ พนบว่า ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลิน มีค่า 0.17 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า ร้อยละผลได้ที่ได้จากการทดลอง 42.10

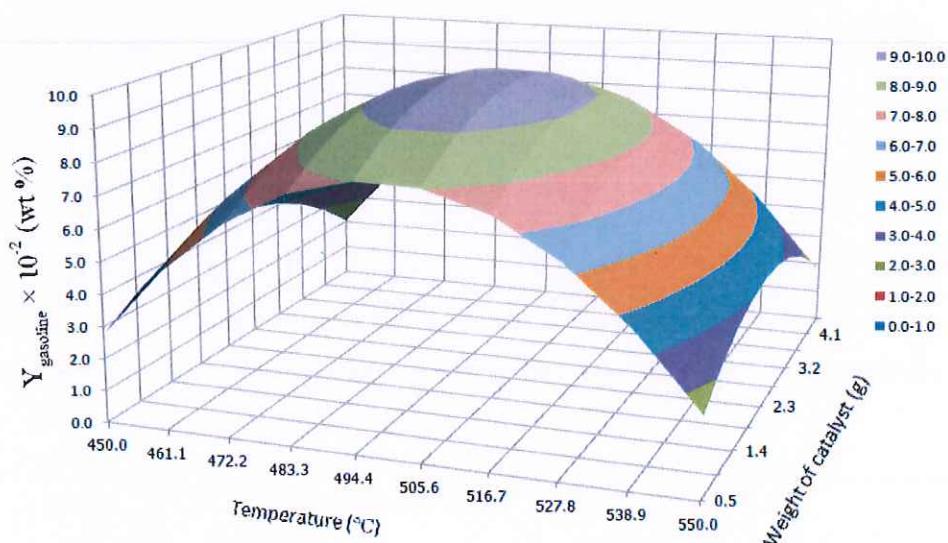
4.8.3.1 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลินแบบพื้นผิวผลตอบสนอง

จากการประกอบ 4-12 แสดงการไฟฟ้าแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลิน กับอุณหภูมิและขนาดของกระ吝ะพร้าว พนบว่า ที่อุณหภูมิ 499.30 องศาเซลเซียส และขนาดของกระ吝ะพร้าว 12.67 มิลลิเมตร จะให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลินมากที่สุด 0.098 แต่เนื่องจาก $R^2 = 0.85$ ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลินที่แท้จริงจะต้องมีค่าไม่เกิน $0.098 \div 0.85$ เท่ากับ 0.11 และมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.098×0.85 เท่ากับ 0.083 ซึ่งค่านี้เป็นเพียงค่าที่ได้จากการคาดคะเนโดยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนองเท่านั้น

จากการประกอบ 4-13 แสดงการไฟฟ้าแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลิน กับอุณหภูมิและขนาดของกระ吝ะพร้าว พนบว่า ที่อุณหภูมิ 499.30 องศาเซลเซียส และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 2.35 กรัม จะให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลินมากที่สุด 0.098 และจากการประกอบ 4-14 แสดงการไฟฟ้าแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลิน กับขนาดของกระ吝ะพร้าวและปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา พนบว่า ที่ขนาดของกระ吝ะพร้าว 12.67 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 2.35 กรัม จะให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซซีลินมากที่สุด คือ 0.098

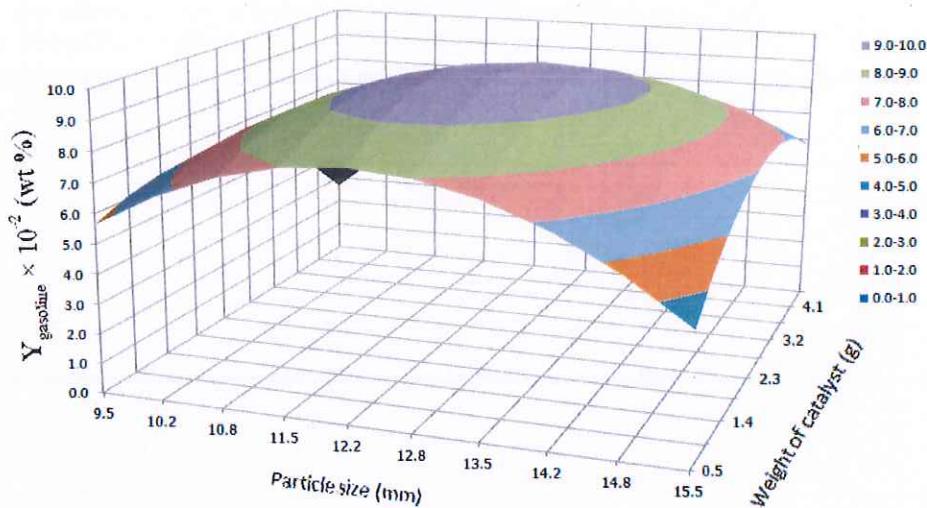

ภาพประกอบ 4-12 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซเชลิน กับอุณหภูมิ (X_1) และขนาดของกระดาษพลาสติก (X_2)

ภาพประกอบ 4-13 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซเชลิน กับอุณหภูมิ (X_1) และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา (X_3)

จากการประลองทั้งสองดังกล่าว เมื่อพิจารณาความชัน พบว่า กราฟอุณหภูมิจะมีความชันมากที่สุด และขนาดของ glandular trichomes กับปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา มีความชันน้อย ใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่า อุณหภูมนี้อิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของแก๊สโซลินมากที่สุด รองลงมาคือ ขนาดของ glandular trichomes และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา มีอิทธิพลน้อยกว่าใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่อ้างอิงจากตารางที่ 4-10 เมื่อพิจารณาค่า p-value

ภาพประกอบ 4-14 กราฟพื้นผิวแสดงความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซลิน กับขนาดของ glandular trichomes (x_2) และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (x_3)

4.8.4 การวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของสารประกอบคลอโรเบนزن (Chlorobenzene) พิจารณาสารประกอบคลอโรเบนزن ได้แก่ Chlorobenzene 1,3-dichlorobenzene 1,4-dichlorobenzene และ 1,2-dichlorobenzene ที่สภาวะที่เหมาะสมที่สุดจากวิธีการพื้นผิว ตอบสนองที่ให้ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลินมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4-14 จากการทดลองข้ามและการทดลองจากตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ พบว่า ร้อยละผลได้ของสารประกอบคลอโรเบนزن มีค่ามากเมื่อเทียบกับร้อยละผลได้ของแก๊สโซลิน แต่สารประกอบคลอโรเบนزن ไม่มีส่วนสำคัญในองค์ประกอบของแก๊สโซลิน แต่คลอโรเบนزنสามารถนำไปทำปฏิกิริยาเพื่อเปลี่ยนให้ออยู่ในรูปของเบนزنได้

การทดลองที่ทำขึ้นสภาวะที่เหมาะสมจากการคาดคะเนของโปรแกรม RSM พบร้อยละผลได้ของแก๊สโซชลีนและคลอโรเบนซิน 0.3 และ 2.97 ตามลำดับ และจากการทดลองด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ พบร้อยละผลได้ของแก๊สโซชลีนและคลอโรเบนซิน 0.17 และ 1.36 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า การไฟโรไอลซิสจากตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการปรับสภาพ ให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ที่มีแก๊สโซชลีนและคลอโรเบนซินลดลง

ตารางที่ 4-14 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างร้อยละผลได้ของแก๊สโซชลีนและคลอโรเบนซินจากการทดลองขึ้นตามสภาวะที่เหมาะสมที่สุดของร้อยละผลได้ของแก๊สโซชลีนที่ได้จากการคาดคะเน และการทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ

Experiment	yield gasoline (wt %)	%yield of Chlorobenzene (wt %)				yield of Chloro- benzene (wt %)
		Chloro- benzene	1,3- dichloro- benzene	1,4- dichloro- benzene	1,2- dichloro- benzene	
Repeat catalyst	0.30	0.00664	0.00348	2.87	0.0911	2.97
Regenerate catalyst	0.17	0.00183	0.00178	1.28	0.0763	1.36

4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์

การวิเคราะห์องค์ประกอบผลิตภัณฑ์ของเหลวทึ้งเฟสเดียว (LF) และเฟสหนัก (HF) ด้วยเครื่อง CHNS-O analyzer เพื่อหาองค์ประกอบของไนโตรเจน คาร์บอน ไฮโคลอเจน ออกซิเจน และค่าความร้อน ดังแสดงในตารางที่ 4-15 จะเห็นได้ว่า ผลิตภัณฑ์ของเหลวเฟสหนักจะมีค่าความร้อนสูง 27.15 MJ/kg ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าความร้อนสูงของเฟสเดียว เมื่อจากปริมาณการรับอนจะพบในของเหลวเฟสหนักมากกว่าเฟสเดียว นอกจากนี้ออกซิเจนที่เป็นองค์ประกอบล่วงไปอยู่ของน้ำที่พบรูปในของเหลวเฟสเดียวเป็นจำนวนมาก ทำให้ค่าความร้อนลดลงด้วย เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์จากการไฟโรไอลซิสด้วยชีวนะที่แตกต่างกันคือ แกลนและเปลือกสนมีค่าความร้อนสูง 26.45 และ 29.70 MJ/kg ตามลำดับ พนว่า ค่าความร้อนสูงของงานวิจัยนี้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีค่าใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4-15 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบธาตุของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์

Materials	Liquid product	Element (%)				HHV (MJ/kg)	LHV (MJ/kg)	Ref.
		N	C	H	O			
Coconut shell	Light	0.08	17.66	9.30	23.57	15.14	13.11	This research
	Heavy	0.19	58.25	6.91	13.99	27.15	25.64	
Rice husk	Zinc oxide cat.	2.08	49.73	12.57	35.62	26.45	-	Faisal A. et al (2011)
Pine bark	HZSM-5 cat.	<0.01	70.15	6.75	22.93	29.70	-	Ahmet G. et al (2012)

4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

4.10.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลว

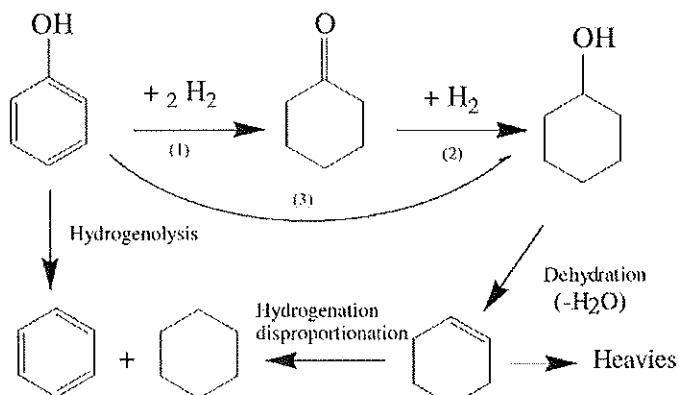
การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาด้วยเครื่อง GC-MS โดยของเหลวที่ได้จะแยกออกเป็น 2 เฟส คือ เฟสเบา (LF) และ เฟสหนัก (HF) แสดงดังภาพประกอบ 4-16 จากตารางที่ 4-16 พบว่า LF มีองค์ประกอบของกรดอะซิติก (Acetic acid) เป็นหลักถึงร้อยละ 56.21 ส่วนร้อยละ 25.18 คาดว่าจะเป็นองค์ประกอบของน้ำ เมื่อจาก Judit Adam (2005) ได้ศึกษาองค์ประกอบทางเคมีของผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสด้วยตัวเร่งปฏิกิริยา พบร่วมกับในผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์มีองค์ประกอบของน้ำอยู่มาก ทำให้ค่าความร้อนลดลง จึงต้องมีการพัฒนางานวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำมันและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จะเห็นได้ว่า เมื่อฟีนอลทำปฏิกิริยากับไฮโดรเจน มี Cyclohexanol เป็นสาร Intermediate ผ่านการ Dehydration จึงจะได้เป็นผลิตภัณฑ์เบนซิน

ฟีนอลที่ได้จากการไฟโรไอลซิสสามารถนำไปผ่านกระบวนการ Phenol hydrogenation แสดงดังภาพประกอบ 4-15 ให้ได้เบนซิน เพื่อปรับปรุงคุณภาพของน้ำมันและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จะเห็นได้ว่า เมื่อฟีนอลทำปฏิกิริยากับไฮโดรเจน มี Cyclohexanol เป็นสาร Intermediate ผ่านการ Dehydration จึงจะได้เป็นผลิตภัณฑ์เบนซิน

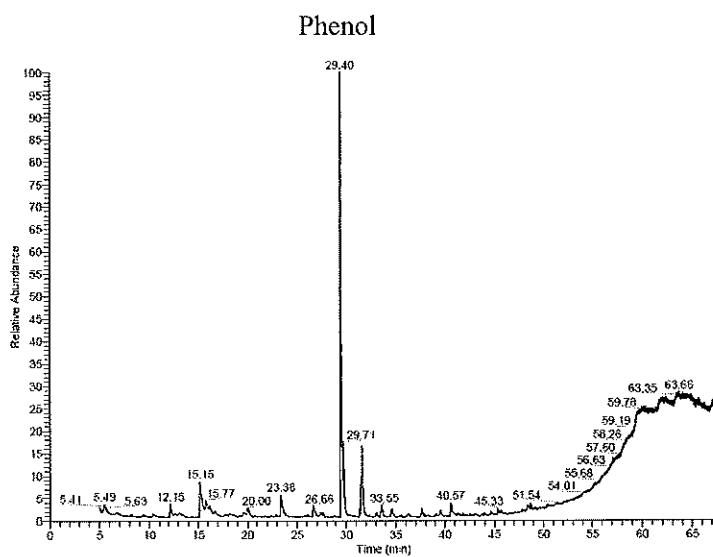
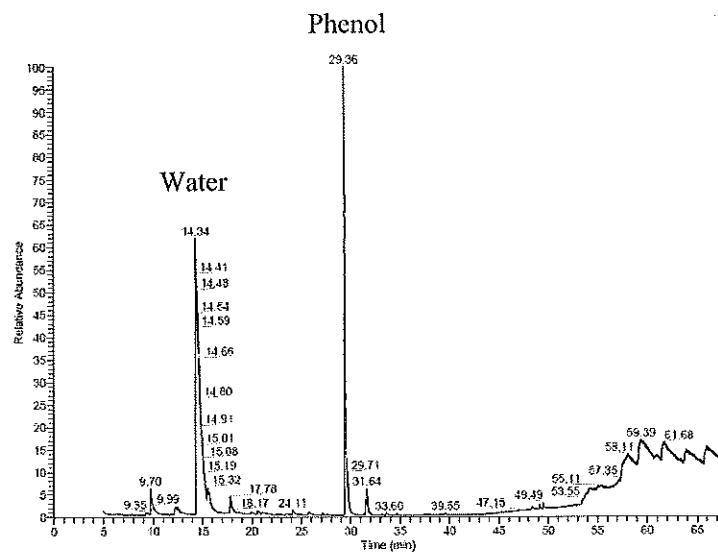
จากการศึกษาของ Amin และ Asmadi (2007) การไฟโรไอลซิสจากคลาปานั่มเปล่า (Empty palm fruit bunch, EPFB) โดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยานิด HZSM-5 นำน้ำมันที่ได้จากการไฟโรไอลซิสทั้งสองชั้น (Upper layer) และเฟสล่าง (Bottom layer) วิเคราะห์ด้วย GC-MS พบว่า น้ำมันเฟสล่างมีองค์ประกอบของฟีนอลเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้

ตารางที่ 4-16 แสดงองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ทั้งเฟสเม屎และเฟสหนัก จากการวิเคราะห์ด้วย GC-MS

Light fraction			Heavy fraction		
Area%	RT	Composition	Area%	RT	Composition
56.21	14.34	Acetic acid	36.41	29.41	Phenol
25.18	29.37	Not identified	8.07	29.71	Phenol, 2-methyl-o-Cresol
3.27	9.71	2-Propanone, 1-hydroxy-Acetol	7.56	15.16	Acetic acid
2.95	29.71	Phenol, 2-methyl-o-Cresol	7.21	31.61	Phenol, 3,5-dimethyl-3,5-Xylenol
2.00	17.79	Propanoic acid	4.18	23.38	Azulene Cyclopentacycloheptene
1.81	31.64	Phenol, 4-methyl-p-Cresol	2.67	15.77	2-Furancarboxaldehyde Furfural
0.85	15.68	2-Furancarboxaldehyde Furfural	2.66	31.53	Phenol, 3,5-dimethyl-3,5-Xylenol
0.83	12.45	Not identified	1.95	5.49	Benzene, 1,4-dimethyl-p-Xylene
0.38	49.48	Quinhydrone	1.89	16.13	Not identified
0.21	49.11	1,4-Benzenediol, 2-methyl	1.87	33.55	Phenol, 3,4-dimethyl-3,4-Xylenol

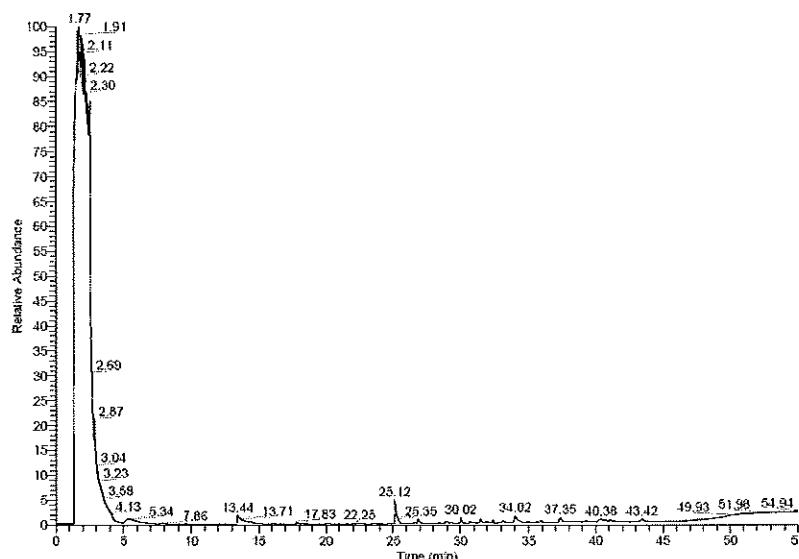
ภาพประกอบ 4-15 ปฏิกิริยา Phenol hydrogenation

ภาพประกอบ 4-16 การวิเคราะห์องค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ของเหลวจากการ ไฟโรไลซิส
แบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเฟสเดียว (ภาพบน) และเฟสหนัก (ภาพล่าง)

4.10.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของก้าช

การวิเคราะห์องค์ประกอบของก้าชด้วยเครื่อง GC-MS แสดงดังภาพประกอบ 4-17 และตารางที่ 4-17 จะเห็นได้ว่า ก้าชนี้มีองค์ประกอบของ 1-Propanol, 2-amino เป็นหลัก ซึ่งเป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอน ประเกต Volatile สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางอุตสาหกรรมต่อไปได้

ภาพประกอบ 4-17 การวิเคราะห์องค์ประกอบของก้าชจากการ ^{cvi} ไฟโรไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตารางที่ 4-17 แสดงองค์ประกอบของก้าชจากการวิเคราะห์ด้วย GC-MS

Area%	RT	Composition	Area%	RT	Composition
32.92	2.05	1-Propanol, 2-amino	0.73	25.12	Phenol
20.54	1.60	1-Propanol, 2-amino	0.62	13.45	Acetic acid
8.04	2.56	1-Propanol, 2-amino	0.31	34.03	Dodecanoic acid
7.75	1.77	1-Propanol, 2-amino	0.28	37.35	Phenol, 2,6-dimethoxy-4-(2-propenyl)
6.50	1.70	1-Propanol, 2-amino	0.27	14.09	2-Furancarboxaldehyde
6.29	1.86	1-Propanol, 2-amino	0.26	26.91	Phenol, 3,5-dimethyl
5.75	1.95	1-Propanol, 2-amino	0.18	43.42	Not identified
3.44	2.49	1-Propanol, 2-amino	0.17	5.60	p-Xylene
2.97	1.65	1-Propanol, 2-amino	0.17	30.01	Phenol, 2,6-dimethoxy
1.17	2.87	2-Methyl-2-(alpha-thienyl) 1,3-dithiolane	0.14	31.49	4-Methoxy-3-(methoxymethyl)phenol

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ศึกษาการไฟโรไอลซิสจากกระบวนการพร้าวหั่นแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาและใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาด้วยเครื่องปฏิกิริยานีบเดนิง (Fixed-bed reactor) พลิตกัณฑ์ที่ได้ ได้แก่ ของเหลวของแข็ง เรียกว่า ถ่าน และก๊าซ โดยนำมันชีวภาพที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีลักษณะเป็นสารละลายสีดำ เป็นเนื้อเดียวกัน ไม่เกิดการแยกชั้น ส่วนของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยามีลักษณะเป็นของเหลวแยกเป็น 2 เฟส ได้แก่ เพสเบา (Light fraction, LF) มีลักษณะเป็นสีน้ำตาลอ่อน และเพสหนัก (Heavy fraction, HF) มีลักษณะเป็นสีดำ พลิตกัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิส เรียกว่า พลิตกัณฑ์ของเหลวอินทรี (Organic liquid product, OLP)

การไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา พบว่า อัตราการไหลดองในไนโตรเจนไม่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของน้ำมันชีวภาพ โดยที่อัตราการไหลดองในไนโตรเจน 5 มิลลิลิตรต่อน้ำที่จะมีองค์ประกอบของไอโซออยเทนมากที่สุด จากการทดลอง พบว่า ผลได้ของน้ำมันชีวภาพที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา มีค่าอยู่ในช่วงประมาณร้อยละ 40-52

การไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ออกแบบการทดลองด้วยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง (Response surface methodology, RSM) จะได้ผลการออกแบบ 15 การทดลอง ทำการทดลองตามสภาวะที่ได้ จำนวนน้ำค่าวิธีการพื้นผิวผล ได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรี ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวเพสหนัก และร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนคำนวณด้วยวิธีการพื้นผิวผลตอบสนอง ได้ผลการคาดคะเนร้อยละผลได้ที่ดีที่สุด ที่สภาวะที่เหมาะสมของอุณหภูมิ ขนาดของกระบวนการพร้าว และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา พบว่า ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีมากที่สุด 38.60 ที่สภาวะอุณหภูมิ 492.07 องศาเซลเซียส ขนาดของกระบวนการพร้าว 12.46 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5 กรัม และพบว่า ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาที่เพิ่มน้ำหนักให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีลดลง จากผลการทดลองแสดงว่าการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่ง

ปฏิกริยาให้ผลได้ร้อยละของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ดีกว่าการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยา

สำหรับการทำนายร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักของการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยาที่มากที่สุด คือ 6.21 ที่สภาวะอุณหภูมิ 505.82 องศาเซลเซียส และปริมาณตัวเร่งปฏิกริยา 0.5 กรัม ส่วนขนาดของ glandular prawa ไม่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนัก จะเห็นได้ว่า ปริมาณตัวเร่งปฏิกริยาที่มากขึ้นจะทำให้ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักลดลง และการทำนายร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด 0.098 ที่สภาวะอุณหภูมิ 499.30 องศาเซลเซียส ขนาดของ glandular prawa 12.67 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกริยา 2.35 กรัม โดยอุณหภูมิมีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์และร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนมากที่สุด และขนาดของ glandular prawa ไม่มีอิทธิพลต่อร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักที่ช่วงขนาดของ glandular prawa 6.5-15.5 มิลลิเมตร

เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งหมดของผลิตภัณฑ์ของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกริยาที่ให้ร้อยละผลได้ของน้ำมันเชื้าวามากที่สุด พบว่าผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสเป็นมีกรดอะซิก (Acetic acid) และน้ำ เป็นองค์ประกอบหลักถึงร้อยละ 56.21 และผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์เฟสหนักมีฟีโนลเป็นองค์ประกอบหลักถึงร้อยละ 36.41

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ร้อยละผลได้ของน้ำมันเชื้าวาที่ได้จากการไฟโรไอลซิสจาก glandular prawa มีน้อยดังนั้นจึงต้องปรับปรุงกระบวนการที่ใช้ในการผลิต

2. การประยุกต์ใช้การไฟโรไอลซิสจาก glandular prawa ในทางอุตสาหกรรม จะต้องผลิตเครื่องปฏิกรณ์ที่มีขนาดใหญ่กว่าขนาดที่ใช้ในการทดลอง ถ้าออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ให้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางใหญ่มาก จะทำให้ความร้อนไม่สามารถถ่ายเทได้ถึงตรงกลางเครื่องปฏิกรณ์ ถ้าเครื่องปฏิกรณ์มีขนาดเล็กเกินไปก็จะทำให้สูญเสียพลังงานที่ให้ความร้อนแก่เครื่อง ดังนั้นการออกแบบเครื่องจะต้องไม่ให้มีขนาดใหญ่เกินไปหรือเล็กเกินไป

เอกสารอ้างอิง

- Aguado J., Serrano D.P., Escola J.M., Briones L. (2013). “Deactivation and regeneration of a Ni supported hierarchical Beta zeolite catalyst used in the hydroreforming of the oil produced by LDPE thermal cracking.” *Fuel*, 109, 679-686.
- Ahmed G., Sermin O., Suat U., Jale Y. (2012). “Comparison between the “one-step” and “two-step” catalytic pyrolysis of pine bark.” *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis*, 97, 39-48.
- Alessio J.D., Lazzaro M., Massoli P. and Moccia V. (1998). “Thermo-optical investigation of burning biomass pyrolysis oil droplets.” Twenty-Seventh Symposium (International) on Combustion/The Combustion Institute, 1915-1922.
- Amin N.A.S., Asmadi M. (2007). “Optimization of empty palm fruit bunch pyrolysis over HZSM-5 catalyst for production of bio-oil.” Chemical Reaction Engineering Group, Faculty of Chemical and Natural Resources Engineering, Universiti Teknologi Malaysia, UTM Skudai, Johor, Malaysia.
- Asadullah M., Rahman M.A., Ali M.M., Rahman M.S., Motin M.A., Sultan M.B. (2007). “Production of bio-oil from fixed bed pyrolysis of bagasse.” *Fuel*, 86, 2514-2520.
- Bridgwater A.V. (2004). “Biomass fast pyrolysis.” *Therm. Sci.*, 8, 21-49.
- Czernik S., Bridgwater A.V. (2004). “Overview of applications of biomass fast pyrolysis oil.” *Energy Fuels* 18, 590–598.
- Department of Alternative Energy Development and Efficiency Ministry of Energy. (2556). Biomass Energy. Available: http://www2.dede.go.th/renew/bio_p.htm. (Accessed: 2013, February 5).
- Demirbas, A., Arin, G. (2002). An Overview of Biomass Pyrolysis. *Energy Sources*. 24, 471-482.

- Faisal Abnisa, W.M.A. Wan daud, W.N.W. Husin, J.N. Sahu (2011). "Utilization possibilities of palm shell as a source of biomass energy in Malaysia by producing bio-oil in pyrolysis process." *Biomass Bioener.*, 35, 1863-1872.
- Gonzalez J.F., Enchinar J.M., Canito J.L. and Rodriguez J.J. (2001). "Pyrolysis of automobile tyre waste. Influence of operating variables and kinetics study." *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis*, 58, 667-683.
- Hoffer B.W., Bonne R.L.C., Langeveld A.D., Griffiths C., Lok C.M., Moulijin J.A. (2004). "Enhancing the start-up of pyrolysis gasoline hydrogenation reactors by applying tailored exsitu presulfided Ni/Al₂O₃ catalysts" *Fuel*, 83, 1-8.
- Ilknur D., Alper E., Sevgi S. (2012). "Bio-oil production from pyrolysis of corncob." *Biomass Bioener.*, 36, 43-49.
- Judit Adam (2005). "Catalytic conversion of biomass to produce higher quality liquid bio-fuels", Ph.D. Trondheim; Norwegian University of Science and Technology, NO. 187, pp. 39.
- Laohalidanond, K. (2007). "The production of synthetic diesel from biomass." *CMU. J. Nat. Sci.*, 6(1), 127-139.
- Leiyu Z., Hongmin Y., Hao W., Meng W., Daqian C. (2013) "Catalytic pyrolysis of rice husk by mixing with zinc oxide: Characterization of bio-oil and its rheological behavior" *Fuel Processing Technology*, 106, 385-391.
- Lopez A., I. de Marco, B.M. Caballero, A. Adrados, M.F. Laresgoiti (2011). "Deactivation and regeneration of ZSM-5 zeolite in catalytic pyrolysis of plastic wastes." *Waste Management*, 31, 1852-1858.
- Michael S. Talmadge, Robert M. Baldwin, Mary J. Biddy, Robert L. McCormick (2014). "A perspective on oxygenated species in the refinery integration of pyrolysis oil" *Green Chemistry*, 16, 407-453.
- Muhammad S.A.B., James O.T. (2013). "Catalytic pyrolysis of rice husk for bio-oil production." *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis*, 103, 362-368.

- Nathagritt P. "Organic liquid product from catalytic cracking of refined palm oil." The 5th PSU-UNS International Conference on Engineering and Technology (ICET), Phuket, May 2-3, 2011. Prince of Songkla University, Faculty of Engineering Hat Yai, Songkhla, Thailand 90112.
- Nugranad, N. (1997). "Pyrolysis of biomass". Ph. D. Dissertation, University of Leeds, Leeds.
- Paul T. Williams and Patrick A. Horne (1995). "The influence of catalyst regeneration on the composition of zeolite-upgraded biomass pyrolysis oils." Fuel, 74, 1839-1851.
- Paul T., Williams and Serpil Besler (1995) "Pyrolysis-thermogravimetric analysis of tires and tyre components." Fuel vol. 14 No. 9, 1277-1283.
- Peter A. (2009). "Biomass Pyrolysis Processes: Review of Scope, Control and Variability." UK Biochar Research Centre, 5.
- Sensoz S., Kaynar I. (2006). "Bio-oil production from soybean (Glycine max L.); fuel properties of Bio-oil." Ind Crops Prod, 23, 99-105.
- Siengchum T., Guzman F., Chuang S.S.C. (2012). "Analysis of gas products from direct utilization of carbon in a solid oxide fuel cell." J Power Sources, 213, 375-81.
- Tritti Siengchum, Mathew Isenberg, Steven S.C. (2013). "Fast pyrolysis of coconut biomass – An FTIR study." Fuel, 105, 559-565.
- Tsai W.T., Lee M.K., Chang Y.M. (2006). "Fast pyrolysis of rice straw, sugarcane bagasse and coconut shell in an induction-heating reactor." J. Anal. Appl. Pyrolysis, 76, 230-237.
- Uran B. (2007). "The response surface methodology." Department of Mathematical Sciences Indiana University of South Bend.
- <http://www.sec.psu.ac.th/facilities.php> ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
(สืบคืบเมื่อ 20 มีนาคม 2556)

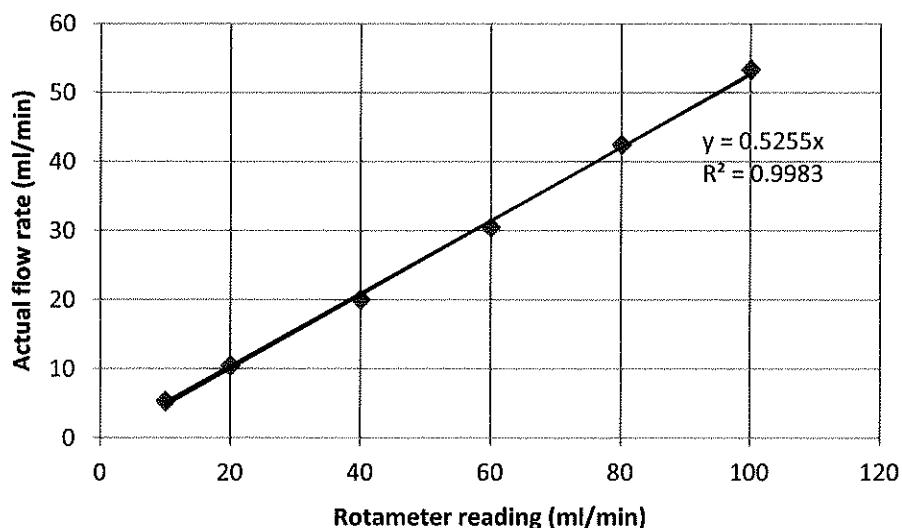
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

กราฟมาตรฐาน

1. กราฟมาตรฐานอัตราการไหลของไนโตรเจน

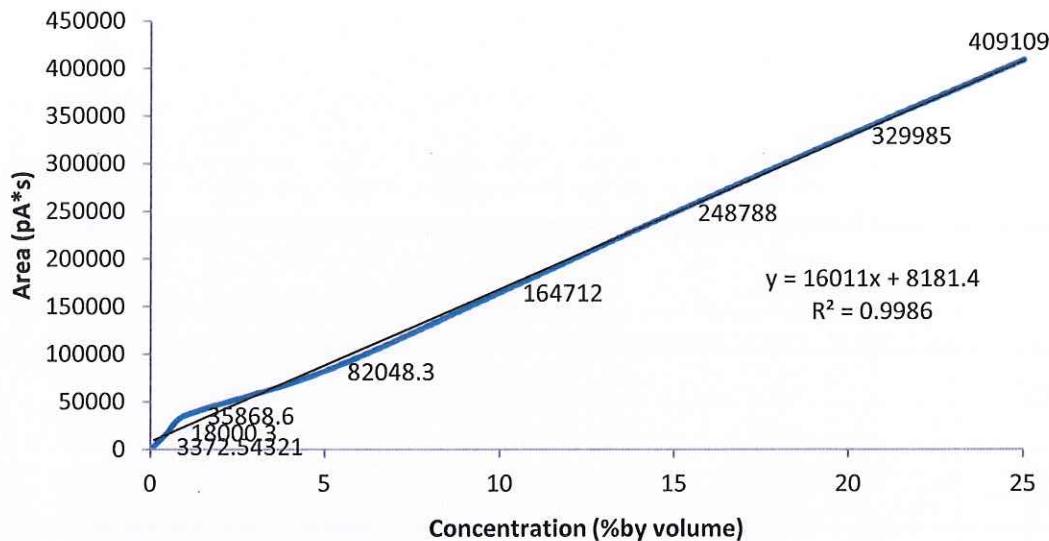
การสร้างกราฟมาตรฐานอัตราการไหลของไนโตรเจน สามารถทำได้โดยการวัดอัตราการไหลของไนโตรเจนโดยการแทนที่น้ำในขวดที่มีปริมาตร 20 มิลลิลิตร ใส่น้ำให้เต็มขวดแล้ววางคว้าไว้บนอ่างที่มีน้ำอยู่ โดยไม่ให้มีอากาศอยู่ในขวด ใส่ท่อที่เป็นทางออกของก๊าซในไนโตรเจนเข้าไปในขวดที่คว้าอยู่ จากนั้นปรับอัตราการไหลของไนโตรเจน 10 20 40 60 80 และ 100 มิลลิลิตรต่อนาที ตามลำดับ จับเวลาเมื่อเริ่มมีฟองก๊าซในไนโตรเจนเข้าไปแทนที่น้ำ และหยุดจับเวลาเมื่อฟองก๊าซในไนโตรเจนเข้าไปแทนที่น้ำจะหมดขาด จะได้อัตราการไหลจริง 20 มิลลิลิตรต่อเวลาที่ก๊าซในไนโตรเจนเข้าไปแทนที่น้ำ ทำซ้ำสามครั้ง จะได้กราฟดังภาพประกอบ ก-1

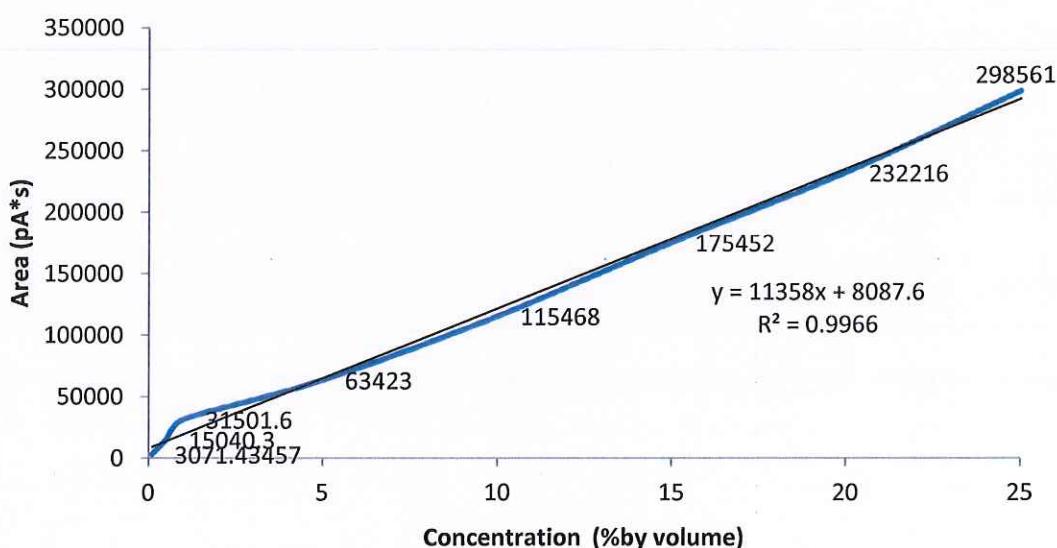
ภาพประกอบ ก-1 กราฟมาตรฐานอัตราการไหลของไนโตรเจน

ภาคผนวก ก (ต่อ)

2. กราฟมาตราฐานของเบนซินและไอโซอكتane สำหรับแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

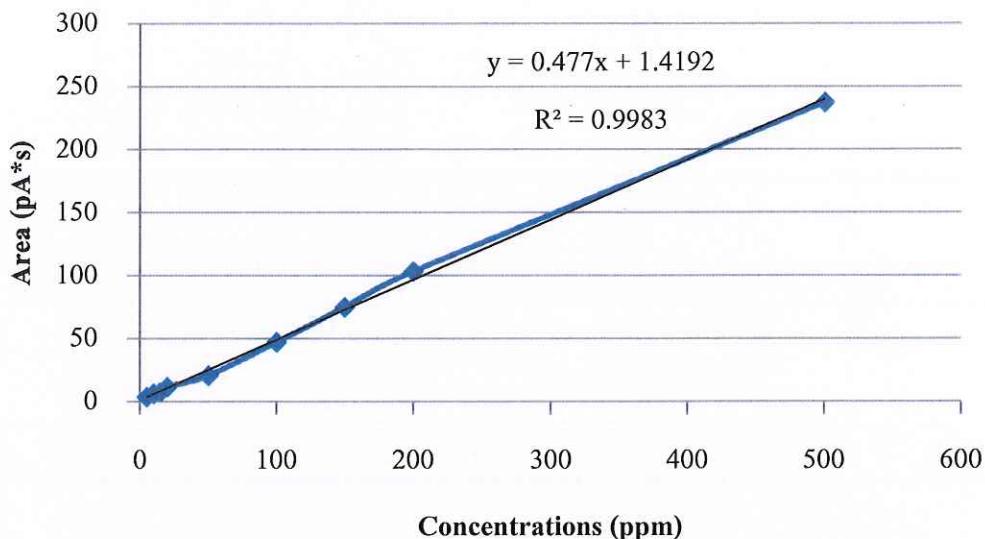
ภาพประกอบ ก-2 กราฟมาตราฐานของ Benzene สำหรับแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

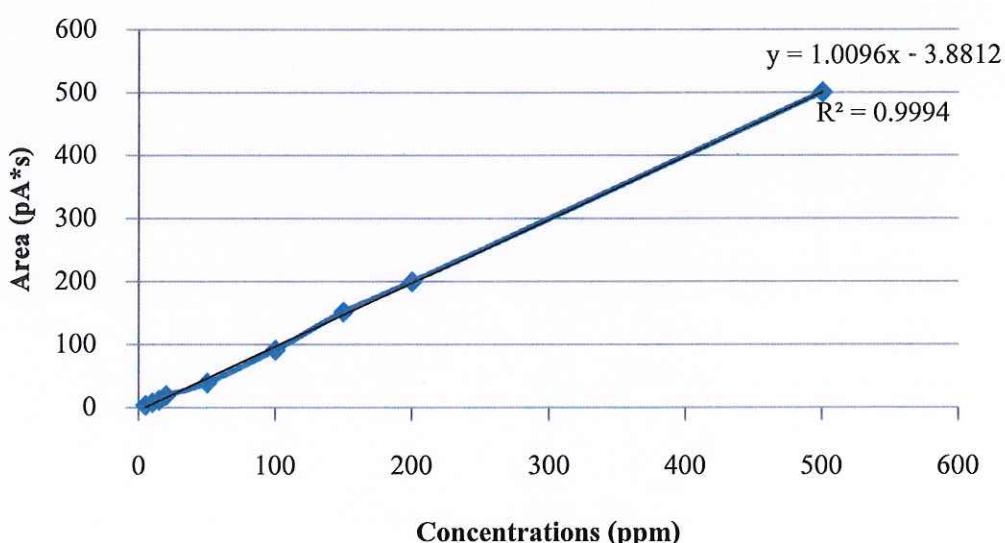
ภาพประกอบ ก-3 กราฟมาตราฐานของ Isooctane สำหรับแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ภาคผนวก ก (ต่อ)

3. กราฟมาตรฐานของสารประกอบไฮโดรคาร์บอน สำหรับแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

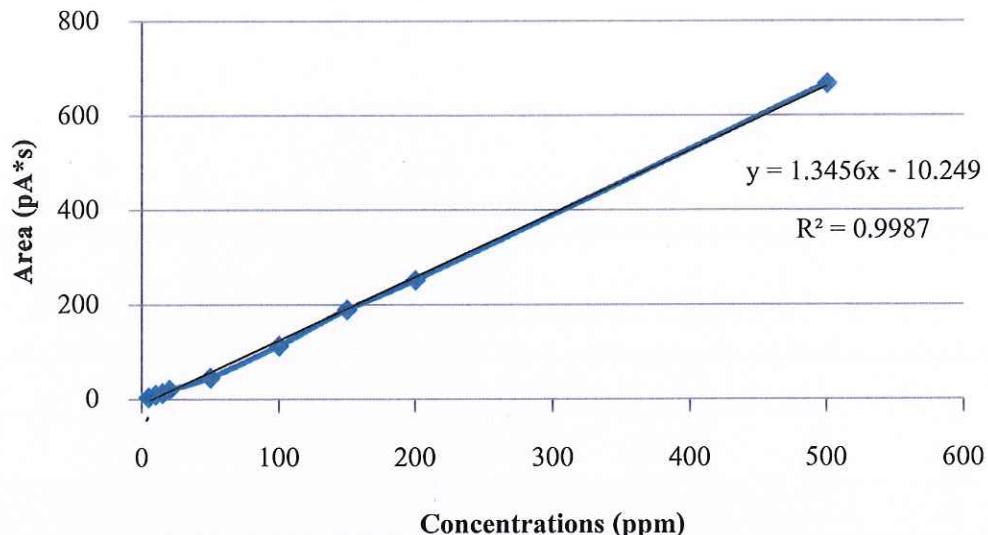

ภาพประกอบ ก-4 กราฟมาตรฐานของ Pentene

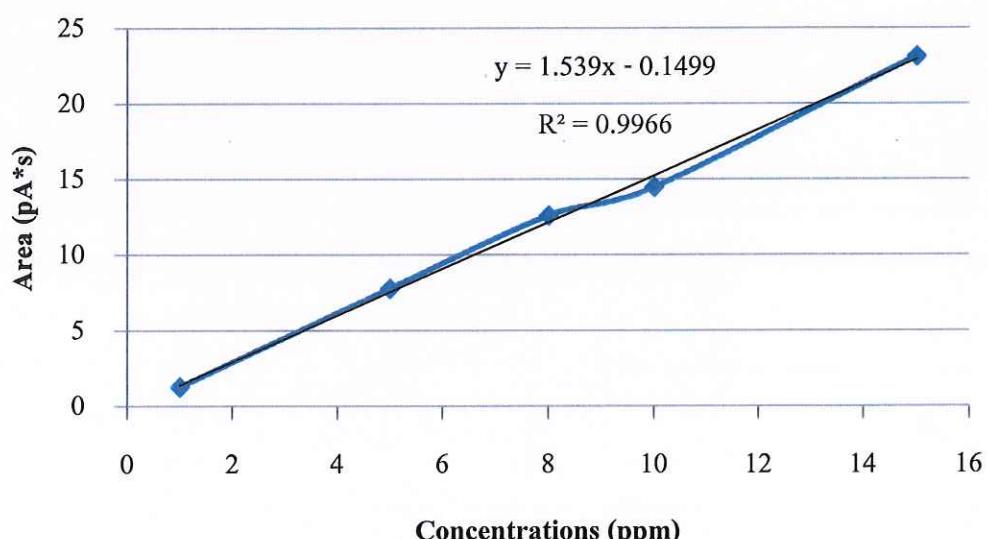

ภาพประกอบ ก-5 กราฟมาตรฐานของ Isooctane

ภาคผนวก ก (ต่อ)

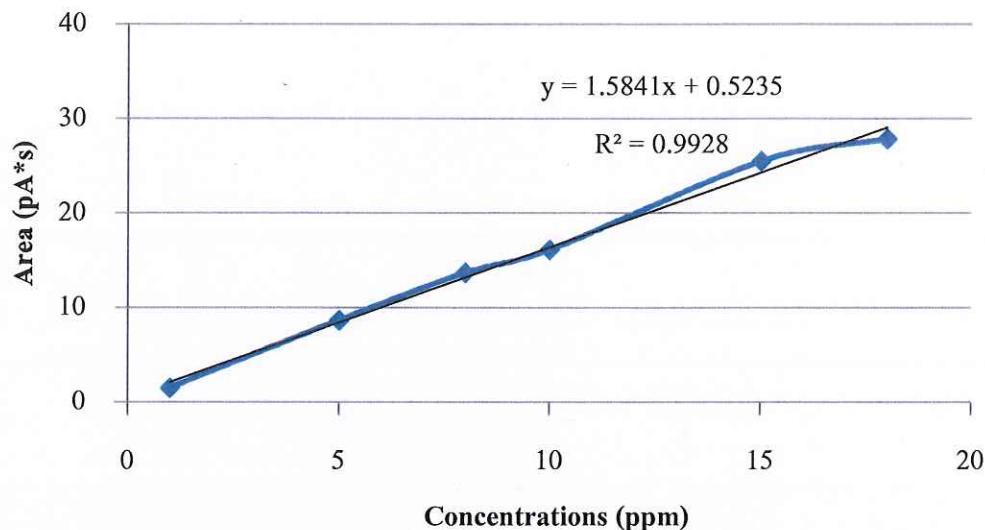

ภาพประกอบ ก-6 กราฟมาตรฐานของ Benzene

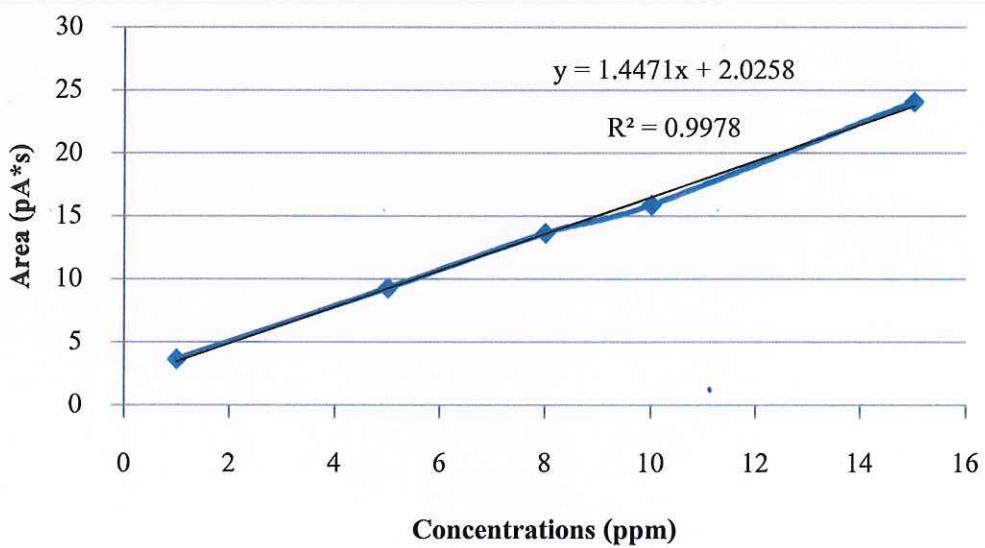

ภาพประกอบ ก-7 กราฟมาตรฐานของ Toluene

ภาคผนวก ก (ต่อ)

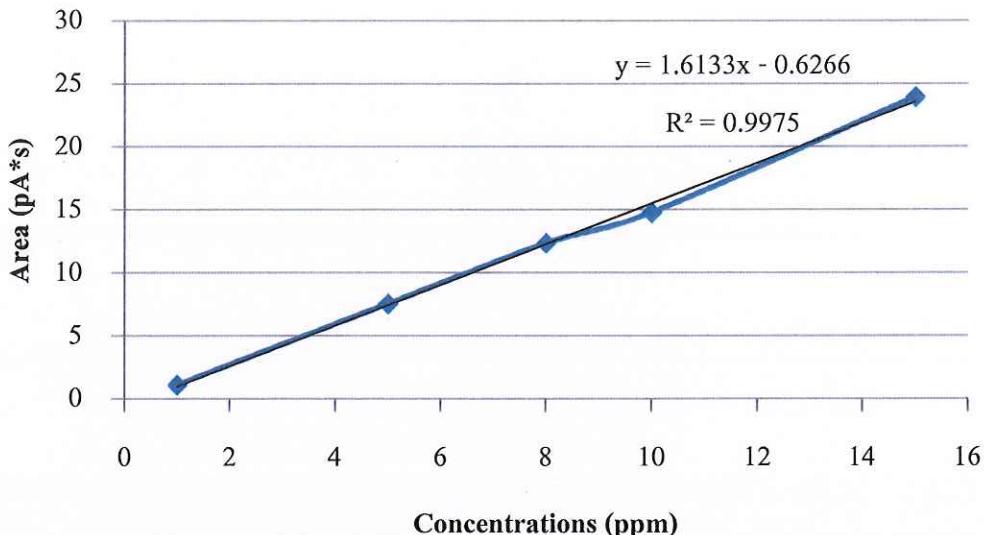

ภาพประกอบ ก-8 กราฟมาตรฐานของ Ethyl benzene

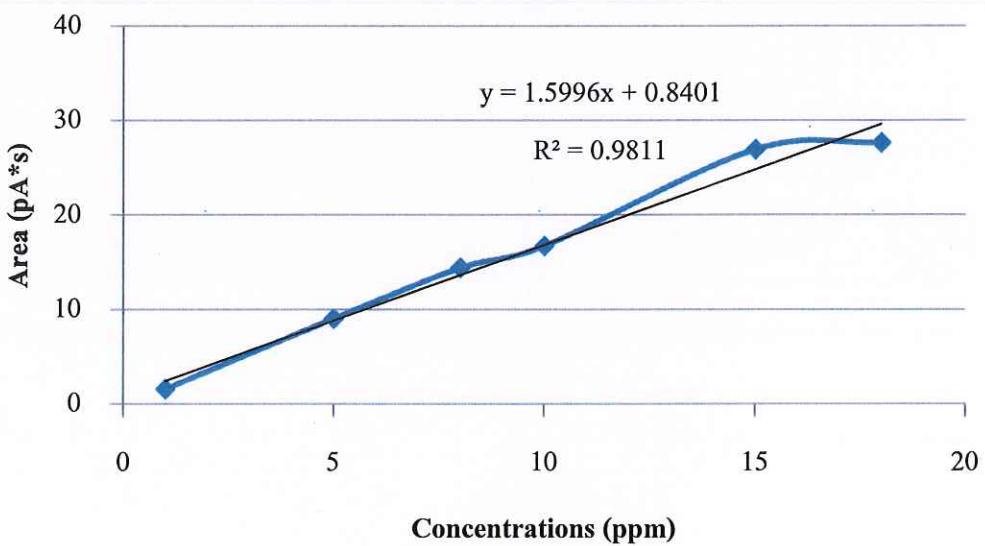

ภาพประกอบ ก-9 กราฟมาตรฐานของ p-xylene

ภาคผนวก ก (ต่อ)

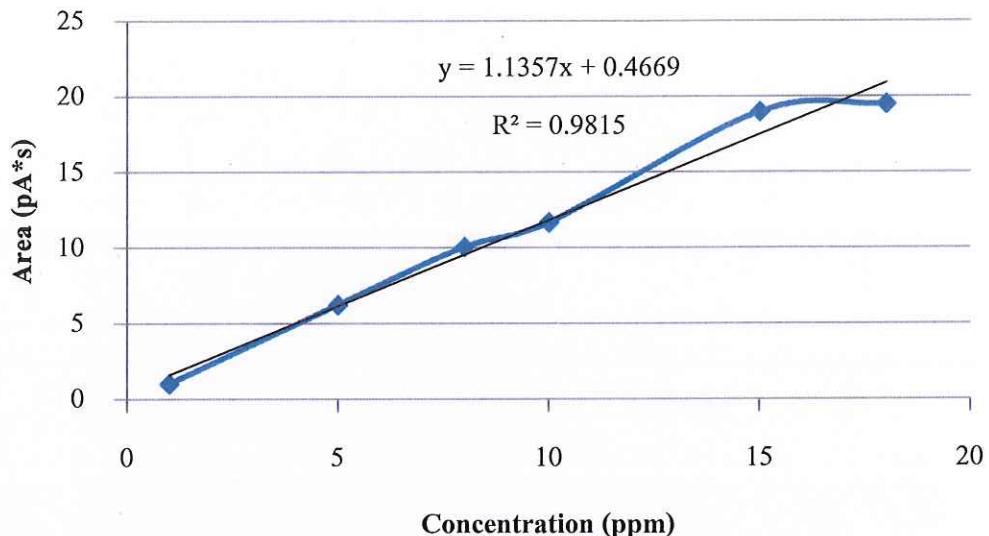

ภาพประกอบ ก-10 กราฟมาตรฐานของ m-xylene

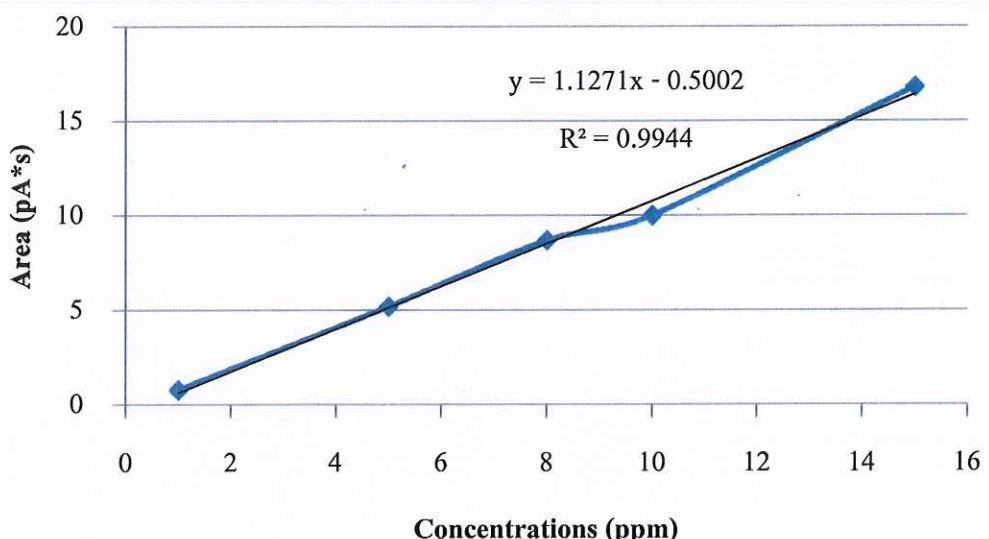

ภาพประกอบ ก-11 กราฟมาตรฐานของ o-xylene

ภาคผนวก ก (ต่อ)

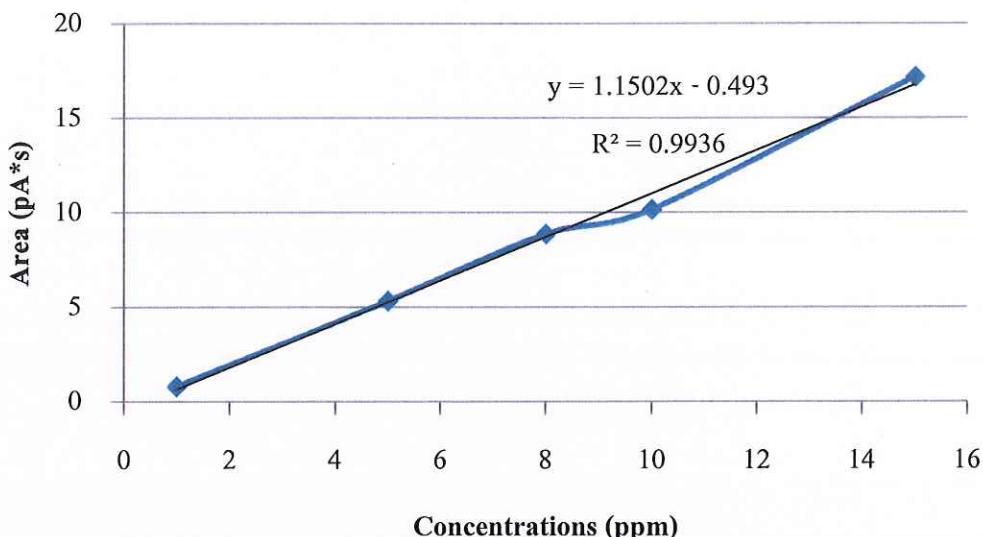

ภาพประกอบ ก-12 กราฟมาตรฐานของ Chlorobenzene

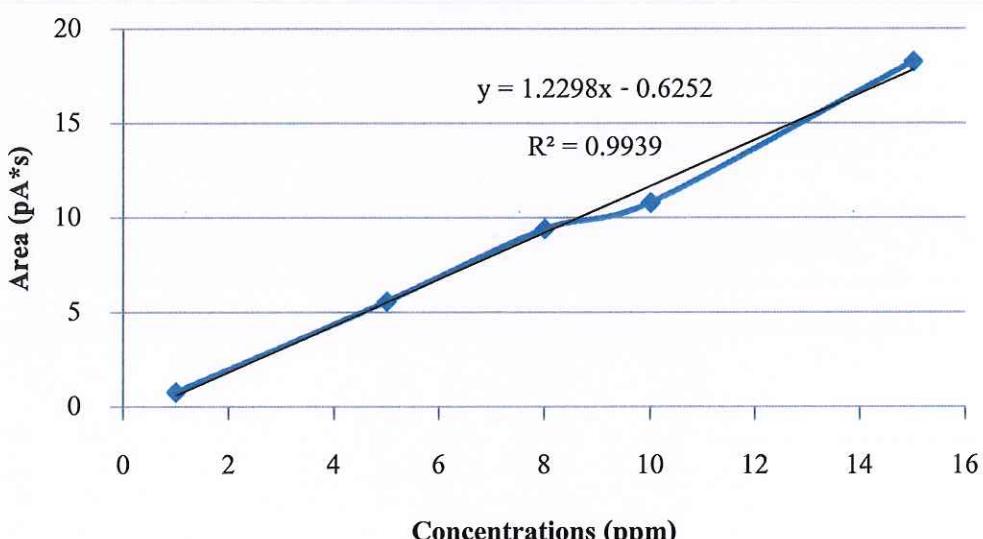

ภาพประกอบ ก-13 กราฟมาตรฐานของ 1,3-Dichlorobenzene

ภาคผนวก ก (ต่อ)

ภาพประกอบ ก-14 กราฟมาตรฐานของ 1,4-Dichlorobenzene

ภาพประกอบ ก-15 กราฟมาตรฐานของ 1,2-Dichlorobenzene

ภาคผนวก ข

วิธีและสภาวะที่ใช้วิเคราะห์

1. การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Thermogravimetric Analyzer (TGA)

ภาพประกอบ ข-1 Thermogravimetric Analyzer (TGA)

ที่มา : <http://www.sec.psu.ac.th/facilities.php> (สืบคืบเมื่อ 20 มีนาคม 2556)

1.1 ยึดห้องและรุ่นของเครื่องมือ

Thermogravimetric Analyzer ยึดห้อง Perkin Elmer รุ่น TGA7

1.2 สภาวะการทดสอบ

1.2.1 แก๊ส: ไนโตรเจน

1.2.2 โปรแกรมทดสอบ: ให้ความร้อนจาก 50-1,000 องศาเซลเซียส ที่อัตราการ
ไหล 10 องศาเซลเซียสต่อนาที

ภาคผนวก ข (ต่อ)

2. การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Gas Chromatograph – Flame Ionization (GC-FID)

ภาพประกอบ ข-2 Gas Chromatograph – Flame Ionization (GC-FID)

ที่มา : <http://www.sec.psu.ac.th/facilities.php> (สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2556)

2.1 ยี่ห้อและรุ่นของเครื่องมือ

ยี่ห้อ : Gas Chromatography with Flame Ionization Detector

รุ่น : 6890, Agilent Technologies, USA

2.2 設置条件

Inlet temperature: 225 °C, Split ratio 10:1, Carrier (He) flow 1.0 ml/min

Oven Temperature: Initial temperature 50 °C hold 3 minutes

Column: HP-5, 30 m x 0.32 mm ID. x film thickness 0.25 μm

Detector temperature: 250 °C

Hydrogen flow: 35.0 ml/min

Make up flow: 35.0 ml/min

Air flow: 450 ml/min

ภาคผนวก ข (ต่อ)

3. การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค Gas Chromatograph – Mass (GC-MS)

ภาพประกอบ ข-3 Gas Chromatograph – Mass Spectrometer (GC-MS)

ที่มา : <http://www.sec.psu.ac.th/facilities.php> (สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2556)

3.1 ยี่ห้อและรุ่นของเครื่องมือ

Gas Chromatograph – Mass Spectrometer, Trace GC Ultra ~~ISQ~~ MS, Thermo Scientific Inc., USA.

2.2 statement การทดสอบ

Gas Chromatograph

Inlet temperature: 220 °C, Split ratio 75:1

Oven temperature: Initial 35 °C, hold for 5 min.

Constant flow: 1.0 ml/min

Column: TR-WaxMS, 30 m., film 0.25μm

ID. 0.25 mm.

Mass Spectrometer

Ionization mode: Electron Ionization

Acquisition mode: Scan, 35-500 amu

Ion source temp.: 245 °C

Transfer line temp.: 245 °C

Solvent delay time: 5 min

ภาคผนวก ๑

ตารางผลการคำนวณร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลซิส

1. ผลการคำนวณร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตารางที่ ค-1 แสดงร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

การทดลอง	สภาวะที่ใช้ในการทดลอง			น้ำหนักของกระดาษพร้าว (กรัม)		ร้อยละ
	อุณหภูมิ (°C)	อัตราการไหลของไนโตรเจน (ml/min)	ขนาดอนุภาคน้ำ	ก่อน	หลัง	
1	450	10	6.5-9.5	20.01	9.86	49.28
2	450	5	0-6.5	20.00	8.65	43.25
3	350	10	9.5-12.5	20.13	8.98	44.61
4	550	5	6.5-9.5	20.08	10.15	50.55
5	550	10	0-6.5	20.00	9.05	45.25
6	450	15	9.5-12.5	20.10	10.00	49.75
7	550	10	9.5-12.5	20.01	10.09	50.42
8	450	10	6.5-9.5	20.02	9.93	49.60
9	550	15	6.5-9.5	20.03	10.53	52.57
10	350	10	0-6.5	20.00	7.84	39.20
11	450	5	9.5-12.5	20.09	9.96	49.58
12	350	15	6.5-9.5	20.09	9.62	47.88
13	450	15	0-6.5	20.00	8.75	43.75
14	350	5	6.5-9.5	20.02	8.83	44.10
15	450	10	6.5-9.5	20.04	10.02	50.00

ภาคผนวก ค (ต่อ)

ตัวอย่างการคำนวณตารางที่ ค-1 หากค่าร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบไม่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ตัวอย่างการทดลองที่ 1 สภาวะอุณหภูมิ 450 องศาเซลเซียส อัตราการไหลของไนโตรเจน 10 มิลลิลิตรต่อนาที และขนาดอนุภาค 6.5 – 9.5 มิลลิเมตร

$$\begin{aligned} \text{ร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์} &= \frac{\text{น้ำหนักของของเหลวที่ได้จากการไฟโรไอลซิส}}{\text{น้ำหนักของกระดาษพร้าวก่อนทำการไฟโรไอลซิส}} \times 100\% \\ \text{ของเหลวอินทรีย์} &= \frac{9.86 \text{ g}}{20.01 \text{ g}} \times 100\% = 49.28 \text{ wt\%} \end{aligned}$$

ภาคผนวก ค (ต่อ)

2. ตารางผลการคำนวณร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟฟ้าไลซิส แบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตารางที่ ค-2 แสดงร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ของเหลวอินทรีย์ที่ได้จากการไฟฟ้าไลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

การทดลอง	สภาพที่ใช้ในการทดลอง			น้ำหนักของมวลสารพิริยา (กรัม)		ร้อยละ
	อุณหภูมิ (°C)	ขนาดอนุภาค (mm)	ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา (g)	ก่อน	หลัง	
1	500	6.5-9.5	0.5	20.09	7.45	37.10
2	500	12.5-15.5	4.5	20.04	6.76	33.73
3	500	9.5-12.5	2.5	20.18	7.47	37.00
4	500	9.5-12.5	2.5	20.18	7.57	37.50
5	550	9.5-12.5	4.5	20.10	6.76	33.65
6	550	12.5-15.5	2.5	20.03	6.59	32.90
7	500	12.5-15.5	0.5	20.00	7.45	37.25
8	550	9.5-12.5	0.5	20.00	7.13	35.65
9	450	9.5-12.5	0.5	20.03	7.50	37.44
10	450	9.5-12.5	4.5	20.06	7.03	35.04
11	500	9.5-12.5	2.5	20.00	7.29	36.45
12	550	6.5-9.5	2.5	20.00	6.74	33.71
13	500	6.5-9.5	4.5	20.00	7.44	37.21
14	450	12.5-15.5	2.5	20.55	6.92	33.67
15	450	6.5-9.5	2.5	20.11	7.02	34.89

ภาคผนวก ค (ต่อ)

ตารางที่ ค-3 แสดงร้อยละผลได้ของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

Exp.	Productions (wt%)		Productions in phase (wt%)		%yield of OLP (wt%)	
	Bio-oil	Char	Light	Heavy	Light	Heavy
1	37.10	29.52	83.65	16.35	31.03415	6.06585
2	33.73	29.44	87.71	12.29	29.584583	4.145417
3	37.00	29.68	88.60	11.40	32.782	4.218
4	37.50	29.88	90.85	9.15	34.06875	3.43125
5	33.65	28.56	90.50	9.50	30.45325	3.19675
6	32.90	28.76	90.98	9.02	29.93242	2.96758
7	37.25	29.35	81.76	18.24	30.4556	6.7944
8	35.65	27.70	85.43	14.57	30.455795	5.194205
9	37.44	30.90	85.65	14.35	32.06736	5.37264
10	35.04	31.01	85.69	14.31	30.025776	5.014224
11	36.45	30.05	88.98	11.02	32.43321	4.01679
12	33.71	27.80	89.76	10.24	30.258096	3.451904
13	37.21	29.65	86.76	13.24	32.283396	4.926604
14	33.67	31.39	90.18	9.82	30.363606	3.306394
15	34.89	33.12	90.29	9.71	31.502181	3.387819

*น้ำมันชีวภาพเพสเบามีความหนาแน่น 1.035 g/ml

*น้ำมันชีวภาพเพสหนักมีความหนาแน่น 1.204 g/ml

๖ กศนฯ

ตารางผลการวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของแก๊สโซเชี่ยน

1. ตารางผลการวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของของแก๊สโซชีลินของการไฟฟ้าในชีสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตารางที่ 4-1 แสดงร้อยละผลได้ของ Pentene และ Isooctane ในเฟสบรา และเฟสหนัก

ภาคผนวก ง (ต่อ)

ตารางที่ ง-2 แสดงร้อยละผลได้ของ Benzene และ Toluene ในฟีสบنا และเฟสหนัก

Exp.	Benzene				Toluene			
	Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)		Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)	
	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP
1	83.35	0	2.50	0	146.33	219.93	4.39	1.11
2	75.60	2248.19	2.16	7.74	40.61	217.75	1.161	0.7497
3	229.01	1985.66	7.25	6.96	71.41	183.18	2.26	0.6417
4	162.19	5385.18	5.34	15.35	88.05	20901.98	2.90	59.57
5	78.42	397.10	2.31	1.05	44.11	1512.05	1.30	4.01
6	57.68	23.25	1.67	0.0573	0	0	0	0
7	78.48	3912.94	2.31	22.08	0	171.93	0	0.9702
8	90.25	33.67	2.66	0.1452	0	0	0	0
9	33.00	0	1.02	0	0	0	0	0
10	0	0	0	0	95.82	334.02	2.78	1.39
11	610.89	3751.82	19.14	12.52	102.64	167.10	3.22	0.5575
12	0	0	0	0	32.08	141.58	0.9377	0.4059
13	25.86	0	0.8068	0	0	72.58	0	0.297
14	32.66	0	0.9581	0	0	0	0	0
15	23.32	0	0.7097	0	0	0	0	0
Repeat	0	0	0	0	0	61510.17	0	240.54
Regen.	0	6409.15	0	26.85	0	19350.26	0	81.07

หมายเหตุ: Repeat คือ การทดลองที่ทำซ้ำจากสภาวะที่เหมาะสมที่สุด และ Regen. คือ การทดลองที่นำตัวเร่งปฏิกิริยาผ่านการปรับสภาพ (Regenerated) ทำการทดลองที่สภาวะที่เหมาะสมที่สุด

ภาคผนวก ง (ต่อ)

ตารางที่ ง-3 แสดงร้อยละผลได้ของ Ethyl benzene และ p-xylene ในเฟสเบา และเฟสหนัก

Exp.	Ethyl benzene				p-xylene			
	Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)		Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)	
	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP
1	6.82	60.37	0.244	0.304	486.88	38.33	14.60	0.193
2	15.59	269.90	0.446	0.929	17.48	5665.32	0.500	19.51
3	29.41	429.97	0.932	1.51	123.80	4399.58	3.92	15.41
4	0	3342.86	0	9.53	0	6245.85	0	17.80
5	0	513.99	0	1.36	0	966.06	0	2.56
6	0	12.61	0	0.0311	0	0	0	0
7	0	404.88	0	2.28	0	2967.64	0	16.75
8	0	0	0	0	10.01	0	0.294	0
9	0	0	0	0	4.24	0	0.131	0
10	29.55	69.84	0.857	0.291	187.05	92.59	5.43	0.386
11	65.38	399.42	2.05	1.33	285.29	4827.70	8.94	16.11
12	4.50	27.51	0.132	0.0789	124.46	16.20	3.64	0.0464
13	0	103.68	0	0.424	4.54	256.45	0.142	1.05
14	0	15.70	0	0.0431	0	6.03	0	0.0166
15	0	0	0	0	0	30.32	0	0.0853
Repeat	42.13	13503.65	1.555	52.807	0	0	0	0
Regen.	8.92	5139.49	0.338	21.533	49.47	9398.57	1.874	39.378

ภาคผนวก ง (ต่อ)

ตารางที่ ๔-๔ แสดงร้อยละผลได้ของ m-xylene และ o-xylene ในพืสเนา และพืสหนัก

Exp.	m-xylene				o-xylene			
	Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)		Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)	
	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP
1	0	0	0	0	210.79	95.97	6.32	0.484
2	0	21.56	0	0.0742	83.92	91.98	2.40	0.317
3	0	20.93	0	0.0733	94.32	75.47	2.99	0.264
4	0	0	0	0	0	5898.54	0	16.81
5	0	0	0	0	0	0	0	0
6	0	134.82	0	0.332	0	0	0	0
7	0	17.84	0	0.1007	0	59.00	0	0.333
8	0	161.43	0	0.696	0	0	0	0
9	3.94	90.04	0.122	0.402	0	0	0	0
10	0	19.23	0	0.0801	146.77	114.21	4.26	0.476
11	0	7.70	0	0.0257	144.06	53.69	4.51	0.179
12	0	0	0	0	70.76	30.32	2.07	0.0869
13	10.26	440.40	0.320	1.80	0	98.39	0	0.403
14	3.42	567.62	0.100	1.56	0	0	0	0
15	0	319.02	0	0.898	0	26.92	0	0.0758
Repeat	173.17	86.01	6.393	0.336	0	244.39	0	0.956
Regen.	92.65	88.55	3.509	0.371	0	65.00	0	0.274

ภาคผนวก ง (ต่อ)

ตารางที่ ง-5 แสดงร้อยละผลได้ของ Chlorobenzene และ 1,3-dichlorobenzene ในเฟสเบนและเฟสหนัก

Exp.	Chlorobenzene				1,3-dichlorobenzene			
	Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)		Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)	
	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP
1	8.50	24.22	0.255	0.122	92489.49	285.63	2773.268	1.44
2	13.53	45.77	0.387	0.158	73.53	175.17	2.102	0.603
3	9.70	106.03	0.307	0.371	86.50	90.57	2.740	0.317
4	0	640.60	0	1.83	0	355.12	0	1.01
5	67.71	0	1.99	0	0	0	0	0
6	0	0	0	0	0	0	0	0
7	0	166.17	0	0.938	0	1142.80	0	6.45
8	0	0	0	0	0	0	0	0
9	0	0	0	0	97749.00	47.96	3028.55	0.214
10	7.96	34.72	0.231	0.145	79135.04	378.15	2295.74	1.57
11	10.50	146.70	0.329	0.489	88537.57	1084.27	2774.45	3.62
12	5.75	52.43	0.168	0.150	22.88	458.54	0.669	1.31
13	0	169.69	0	0.694	111612.90	127.56	3481.39	0.522
14	0	0	0	0	0	63.04	0	0.173
15	0	0	0	0	0	0	0	0
Repeat	0	1697.19	0	6.637	61.54	308.56	2.272	1.207
Regen.	0	435.98	0	1.827	47.11	0	1.785	0

ภาคผนวก ง (ต่อ)

ตารางที่ ง-6 แสดงร้อยละผลได้ของ 1,4-dichlorobenzene และ 1,2-dichlorobenzene ในเฟสเบาและเฟสหนัก

Exp.	1,4-dichlorobenzene				1,2-dichlorobenzene			
	Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)		Concentrations (ppm)		%yields $\times 10^{-3}$ (wt%)	
	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP	Light	OLP
1	0	19816.03	0	99.83	169.16	29.64	5.07	0.149
2	41810.72	9161.10	1195.12	31.54	0	601.06	0	2.07
3	55762.38	17858.67	1766.19	62.56	65.09	323.25	2.06	1.13
4	42005.82	16870.30	1382.69	48.08	0	3643.74	0	10.38
5	21270.12	12665.91	625.84	33.63	0	458.91	0	1.22
6	35402.62	11724.02	1023.85	28.90	0	436.65	0	1.08
7	58181.27	23376.85	1712.02	131.92	0	355.31	0	2.01
8	75555.90	20585.05	2223.30	88.81	58.75	303.16	1.73	1.31
9	0	33700.09	0	150.38	250.11	116.96	7.75	0.522
10	0	30468.62	0	126.89	532.52	58.53	15.45	0.244
11	0	40017.48	0	133.506	118.42	358.44	3.71	1.19
12	44943.39	16062.99	1313.91	46.05	10.12	516.98	0.296	1.48
13	0	49074.68	0	200.81	113.53	2042.10	3.54	8.36
14	74788.64	33053.68	2194.06	90.77	40.15	2327.75	1.18	6.39
15	26403.14	11418.02	803.63	32.13	0	1551.83	0	4.37
Repeat	77644.14	1200.49	2866.58	4.695	844.55	15323.2	31.18	59.92
Regen.	33815.24	178.38	1280.91	0.747	473.93	13937.6	17.95	58.39

ภาคผนวก ง (ต่อ)

ตัวอย่างการคำนวณตารางที่ ง-1 หากว่าร้อยละองค์ประกอบของไอโซอ็อกเทนที่ได้จากการไฟโรไลซิส โดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ตัวอย่างการทดลองที่ 9 สภาวะอุณหภูมิ 450 องศาเซลเซียส ขนาดอนุภาค 9.5 – 12.5 มิลลิเมตร และปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา 0.5 กรัม ที่ผลิตกัลล์ที่ของเหลวเฟสเบา (Light fraction, LF) เมื่อคำนวณด้วยกราฟมาตรฐานแล้ว จะได้ Concentration 448.9327 ppm

$$\begin{aligned}
 448.93 \text{ ppm} &= \frac{448.93 \text{ mg isoctane}}{\text{liter LF}} \times \frac{1}{\text{density of isoctane}} \\
 &= \frac{0.44893 \text{ g isoctane}}{\text{liter LF}} \times \frac{1 \text{ ml isoctane}}{0.692 \text{ g isoctane}} \times \frac{1 \text{ liter LF}}{1000 \text{ ml LF}} \\
 &= \frac{0.0006487 \text{ ml isoctane}}{\text{ml LF}} \\
 \\
 &= \frac{0.0006487 \text{ ml isoctane}}{\text{ml LF}} \times \frac{\text{density of isoctane (g/ml)}}{\text{density of LF (g/ml)}} \\
 &= \frac{0.0006487 \text{ ml isoctane}}{\text{ml OLP}} \times \frac{0.692 \text{ g isoctane/ml isoctane}}{1.035 \text{ g LF/ml LF}} \\
 \\
 &= \frac{0.0004337 \text{ g isoctane}}{\text{g LF}} \\
 \\
 &= \frac{0.0004337 \text{ g isoctane}}{\text{g LF}} \times \% \text{yield of LF} \\
 &= \frac{0.0004337 \text{ g isoctane}}{\text{g LF}} \times \frac{85.65 \text{ g LF}}{100 \text{ g OLP}} \times \frac{37.44 \text{ g OLP}}{100 \text{ g biomass}} \\
 \\
 &= 0.0001391 \text{ wt \% } (\% \text{yield of isoctane})
 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ง (ต่อ)

2. ตารางผลการวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนจากการไฟฟ์โรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตารางที่ ง-7 แสดงร้อยละผลได้ของทุกสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ศึกษา

Exp.	%yields of hydrocarbons (wt%)		% yield of hydrocarbons (wt%)
	Light fraction	Heavy fraction	
1	2.819659	0.1093634	2.880140673
2	1.220609	0.0688735	1.231984351
3	1.810711	0.0941757	1.835680647
4	1.390929	0.1804256	1.443991662
5	0.631438	0.0438465	0.662680078
6	1.028908	0.0320441	1.053824505
7	1.718824	0.1928726	1.853336431
8	2.236836	0.0998103	2.315142562
9	3.051487	0.1536826	3.187419077
10	2.334863	0.1399251	2.440273756
11	2.842493	0.1750421	2.91730091
12	1.329709	0.0545091	1.364047643
13	3.493477	0.2176742	3.695314997
14	2.201939	0.1002377	2.292575356
15	0.813517	0.0384789	0.840124116
Repeat	2.907984	0.3670994	3.275083049
Regen.	1.306370	0.2304508	1.536820807

ภาคผนวก ง (ต่อ)

3. ตารางผลการวิเคราะห์ร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีนจากการไฟโรไอลซิสแบบใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา

ตารางที่ ง-8 แสดงร้อยละผลได้ของแก๊สโซลีน ได้แก่ Isooctane Benzene Toluene Ethyl benzene p-xylene m-xylene และ o-xylene

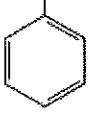
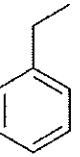
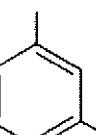
Exp.	%yields of gasoline (wt%)		%yields of gasoline (wt%)
	Light fraction	Heavy fraction	
1	0.041063719	0.00781823	0.048881949
2	0.022996471	0.03450128	0.057497751
3	0.039416768	0.029789791	0.069206558
4	0.008237028	0.119125499	0.127362527
5	0.003605298	0.008998677	0.012603974
6	0.005057027	0.002070903	0.007127931
7	0.006799157	0.051560724	0.058359881
8	0.011808259	0.009696058	0.021504317
9	0.01518512	0.002565847	0.017750968
10	0.023443755	0.011071171	0.034514926
11	0.064000801	0.03623298	0.100233781
12	0.01466207	0.005508853	0.020170922
13	0.00854132	0.00729504	0.01583636
14	0.006700593	0.002900972	0.009601565
15	0.009887533	0.001984298	0.011871731
Repeat	0.007948794	0.294638677	0.302587472
Regen.	0.005721206	0.169481052	0.175202258

ภาคผนวก จ

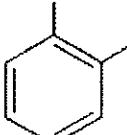
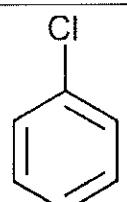
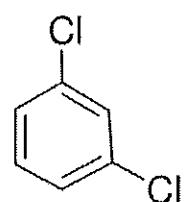
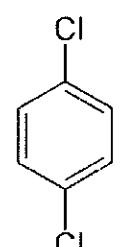
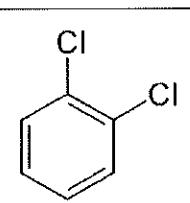
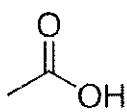
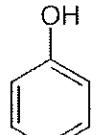
ข้อมูลเบื้องต้นของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1. ข้อมูลเบื้องต้นของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ตารางที่ จ-1 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของสารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

Chemical name	Chemical formula	Molar mass (g/mol)	Density (g/cm ³)	Chemical structure
Pentene	C ₅ H ₁₀	70.13	0.64	
Isooctane (2,2,4-Trimethylpentane)	C ₈ H ₁₈	114.23	0.692	
Benzene	C ₆ H ₆	78.11	0.8786	
Toluene	C ₇ H ₈ (C ₆ H ₅ CH ₃)	92.14	0.8669	
Ethyl benzene	C ₈ H ₁₀ (C ₆ H ₅ CH ₂ CH ₃)	106.17	0.8665	
p-xylene	C ₈ H ₁₀ (C ₆ H ₄ (CH ₃) ₂)	106.17	0.861	
m-xylene	C ₈ H ₁₀ (C ₆ H ₄ (CH ₃) ₂)	106.16	0.86	

ภาคผนวก ๑ (ต่อ)

Chemical name	Chemical formula	Molar mass (g/mol)	Density (g/cm ³)	Chemical structure
o-xylene	C ₈ H ₁₀ (C ₆ H ₄ (CH ₃) ₂)	106.17	0.88	
Chlorobenzene	C ₆ H ₅ Cl	112.56	1.11	
1,3-dichlorobenzene (meta-dichlorobenzene)	C ₆ H ₄ Cl ₂	147.00	1.288	
1,4-dichlorobenzene (para-dichlorobenzene)	C ₆ H ₄ Cl ₂	147.00	1.25	
1,2-dichlorobenzene (ortho-dichlorobenzene)	C ₆ H ₄ Cl ₂	147.01	1.30	
Acetic acid	CH ₃ COOH	60.05	1.049	
Phenol	C ₆ H ₅ OH	94.11	1.07	

ภาคผนวก ฉบับที่ ๑

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

เรื่อง Catalytic Pyrolysis of Coconut Shell for Bio-oil

IICBE Int'l Conference Proceedings

of

***International Conference on Biological, Chemical
and Environmental Sciences (BCES-2014)***

Jan. 21-22, 2014

Patong Beach, Phuket (Thailand)

Editors:

Dr. Saji Baby

Prof. Dr. P. S. Sandhu

ISBN 978-93-82242-68-0

Organized By:

International Institute of Chemical, Biological & Environmental Engineering
www.iicbe.org

International Conference on Biological, Chemical and Environmental Sciences (BCES-2014) Jan. 21-22, 2014 Patong Beach, Phuket (Thailand)

Catalytic Pyrolysis of Coconut Shell for Bio-oil

Puttiphon Kongnum, and Sukritthira Ratanawilai

Abstract—Bio-oils were produced from coconut shell via fast pyrolysis process without and with HZSM-5 zeolite catalyst which carried out in a fixed-bed reactor with heating rate 30 °C/min under nitrogen atmosphere. This research was investigated the effect of pyrolysis parameters amount catalyst by a response surface methodology (RSM) experimental design. The products of pyrolysis are produced bio-oil, char and gas. The results show that flow rate of nitrogen was not significant independent variable on bio-oil product for pyrolysis. The maximum yield of bio-oil, 38.93 wt%, was obtained at temperature of 491.57 °C, particle size of coconut shell of 12.5 mm and weight of catalyst of 0.5 g with flow rate of nitrogen of 5 ml/min.

Keywords—biomass, pyrolysis, bio-oil, catalytic pyrolysis

I. INTRODUCTION

In this present the world is facing a serious problem on the price of fuels getting higher. This is caused by the rapid decrease in the world reserve of fossil fuels, which is using up in near future [1]. As a renewable energy source, biomass is the largest global contributor of primary energy supply, can be convert to bio-oil by pyrolysis and has some advantages compared with conventional fossil fuel [2]. In Thailand, agricultural producer is a major with abundant agricultural resources and their by product could be used as biomass energy which are characterized into processing industry (such as rice husk from the rice mill, sugarcane bagasse, palm shell, coconut shell and corn cob), is mostly used for heat and electricity for the industry, and agricultural residues (such as sugarcane tops and leaves, rice straw, soybean stalk, cassava stalk and oil palm residues).

The heating value of heat available in bio-oil is one of the most important characteristics. The standard measurement of the energy content of heating values can be reported as higher heating value (HHV) and lower heating value (LHV). The difference between HHV and LHV is equal to the heat of vaporization of water formed by combustion of the fuel [3]. Table I shown that a data for HHV of representative of biomass.

TABLE I
HIGHER HEATING VALUE OF REPRESENTATIVE TYPES OF BIOMASS

Biomass	HHV (MJ/kg)
Palm shell [4]	6.58
Sunflower-oil cake [5]	15.86
Rice straw [6]	16.35
Soybean cake [7]	18.17
Sugarcane bagasse [6]	18.61
Blast furnace slag [8]	19.37
Coconut shell [6]	22.83

Pyrolysis is the thermal degradation in the absence of oxidizing agent at 300 – 500 °C for converting biomass into bio-oil, gas and char. The bio-oil is liquid product from biomass by very quick exposure to heated particles in reactor. The char and gases produced are combusted to supply heat to the reactor.

Bio-oil is one of the pyrolysis products, known as pyrolysis liquid, bio-fuel-oil, pyrolysis oil, wood liquids wood oil. Generally, it is a dark-brown organic liquid and strong acid smell [4]. The bio-oil contains more than a hundreds of organic compounds that belong to alkanes, phenols, aromatic hydrocarbon, acids, aldehydes, ketones, alcohols, esters, furans.

The catalytic hydrogenation is important to select a catalyst with higher activity. Catalytic pyrolysis derived from pyrolysis of biomass is that oxygen containing bio-oils are catalytically decomposed to hydrocarbons with the removal of oxygenated groups. The zeolite catalyst, HZSM-5 has three-dimensional frameworks regular pore system that known as crystalline microporous aluminosilicates [9].

In this study, coconut shell was used to produce bio-oils based on pyrolysis process using a fixed-bed reactor amount catalyst (with HZSM-5) to optimize the bio-oil yield. The influence of several operating parameters such as temperature, flow rate of N₂, particle size of coconut shell and weight of catalyst.

II. EXPERIMENTAL

A. Material and sample preparation

The coconut shell sample investigated in this study has been taken from Phatthalung located in Thailand. The coconut shell was ground with a rotary grinder and sieved. Then the sample was dried in oven at 120 °C for 12 h [10].

Tsai (2006) studied the proximate and ultimate analysis of coconut shell. The proximate and ultimate analysis have been

Puttiphon Kongnum is with the Department of Chemical Engineering, Prince of Songkla University, Had Yai, Songkhla 90112 THA (e-mail: puttiphon.k@hotmail.com).

Sukritthira Ratanawilai is with the Department of Chemical Engineering, Prince of Songkla University, Had Yai, Songkhla 90112 THA (e-mail: sukritthira.b@psu.ac.th).

International Conference on Biological, Chemical and Environmental Sciences (BCES-2014) Jan. 21-22, 2014 Patong Beach, Phuket (Thailand)

shown in Table II. HHV can be determined using the following as in (1). The LHV can be determined by using the HHV and weight percent of hydrogen in coconut shell according as shown in (2).

$$\text{HHV (MJ/kg)} = \frac{338.2 \times C + 1442.8 \times (H - 0/8)}{1000} \quad (1)$$

$$\text{LHV (MJ/kg)} = \text{HHV} - (0.218 \times H) \quad (2)$$

B. Catalyst preparation

The HZSM-5 catalytic was prepared by NH₄-ZSM-5. NH₄-ZSM-5 was dried in oven at 120 °C for 24 h. The dried catalytic was obtained by calcinations at 550 °C for 6 h, was conducted at nitrogen gas flow rate of 20-30 ml/min replaces the air under anaerobic condition [11].

C. Pyrolysis procedure

The pyrolysis experiments were conducted in a fixed-bed reactor (ID: 28.1 mm, length 300 mm) equipped with a sweep gas (nitrogen) connection. The reactor was heated externally stainless steel by an electric furnace and stainless steel reactor, with the temperature being controlled.

The experiments were carried out in two series. In the first part, pyrolysis without catalyst to determine the effect of reaction temperature, the effect of flow rate of N₂ and the effect of particle size. The temperature was maintained at 350-550 °C, the flow rate of N₂ was maintained at 5-15 ml/min and the particle size was maintained at 0-12.5 mm. A response surface methodology was carried out by performing 15 experiments based on a three factor. After pyrolysis the bio-oil was condensed in a series of ice condenser traps maintained the temperature between -5 to 0 °C and collected in the reagent bottles. The uncondensed gases were flared to the atmosphere. After cooling down the liquid weighted, the char product was pushed out from the reactor and collected in the char

TABLE II
PROXIMATE AND ULTIMATE ANALYSIS OF COCONUT SHELL

Characteristics	Value [6]
Proximate analysis (wt%)	
Moisture	11.26
Volatile matter	85.36
Ash	0.693
Ultimate analysis (wt%)	
Nitrogen	0.13
Carbon	51.38
Hydrogen	5.79
Sulphur	<0.01
Oxygen	30.76
HHV (MJ/kg)	20.18
LHV (MJ/kg)	18.92

collection bag and weighted. Gas weight was calculated from material balance.

The second part, which pyrolysis with HZSM-5 zeolite catalyst, was carried out to determine the effect of reaction temperature, the effect of particle size and the effect of weight of catalyst. The temperature was maintained at 450-550 °C, particle size was maintained at 6.5-15.5 mm and weight of catalyst was maintained at 0.5-4.5 g with flow rate of N₂ of 5 ml/min. The bio-oil and char products are calculated as Eq. (3) and the gas product was calculated by material balance.

$$\text{yield (wt\%)} = \frac{\text{Desired product (g)}}{\text{Coconut shell (g)}} \times 100\% \quad (3)$$

D. Design of experiments

The response surface methodology (RSM) was developed by Box-Behnken Design (BBD). The independent variables considered were temperature (X₁), flow rate of N₂ (X₂) and particle size of coconut shell (X₃) for without catalyst and Temperature (X₄), particle size (X₅) and weight of catalyst (X₆). The low, center and high levels of each variable were designated as -1, 0 and +1 respectively as shown in Table III. In this study, the total number of experiments design was based on 3 factors and 3 levels that counted 15 runs [12].

The regression model was used to approximate the responses based on a second-order polynomial model as in (4) where Y is the response, β₀ is a constant coefficient, X are the independent variables and β₁, β₂ and β₃ are interaction coefficients of linear, quadratic and the second order terms respectively

TABLE III
EXPERIMENTAL RANGE AND LEVELS OF THE INDEPENDENT VARIABLES AMOUNT CATALYST

Variable	Code	Pyrolysis without catalyst			Pyrolysis with catalyst		
		-1	0	+1	Code	-1	0
Temperature (°C)	X ₁	350	450	550	X ₄	450	500
Flow rate of N ₂ (ml/min)	X ₂	5	10	15	-	-	-
Particle size (mm)	X ₃	6.5	9.5	12.5	X ₅	9.5	12.5
Weight of catalyst (g)	-	-	-	X ₆	0.5	2.5	4.5

International Conference on Biological, Chemical and Environmental Sciences (BCES-2014) Jan. 21-22, 2014 Patong Beach, Phuket (Thailand)

TABLE IV
PARAMETER ESTIMATES AND THE STATISTICAL RESULTS
OF RSM APPROXIMATION WITHOUT CATALYST

Term	Value	p-value	Summary
Constant	-34.40	0.00362	
X ₁	0.146	0.00240	
X ₂	8.326	3.19306e-06	R ² = 0.974
X ₁ ²	-0.00013	0.00841	R _{adj} ² = 0.960
X ₂ ²	0.00834	0.01064	
X ₃ ²	-0.388	8.33053e-06	

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_{12} X_1 X_2 + \beta_{13} X_1 X_3 + \beta_{23} X_2 X_3 + \beta_{11} X_1^2 + \beta_{22} X_2^2 + \beta_{33} X_3^2 \quad (4)$$

III. RESULTS AND DISCUSSION

A. Non-catalytic pyrolysis of coconut shell

RSM based on analysis of variance (ANOVA) for significance of the regression model. It indicates that the p-value is less than 0.05 means more significant of the corresponding term of model. The p-value over 0.05 that means the model term is insignificant. The terms of model are insignificant (X₂, X₁₂, X₁₃ and X₂₃) were removed from regression model. ANOVA table shows for significance of model coefficients shown in Table IV.

The maximum bio-oil yield, 52.57 wt%, was obtained as particle size of coconut shell and temperature were significant respectively. The flow rate of nitrogen was not significant independent variable on bio-oil product for pyrolysis without catalyst. So the second part, which pyrolysis by using catalytic

B. Catalytic pyrolysis of coconut shell

The catalytic pyrolysis experiments were conducted while the temperature at 450-550 °C and particle size of coconut shell at 9.5-12.5 mm with a constant sweeping gas flow rate of N₂ (5 ml/min). The results were shown in Fig 1. The effects of temperature and particle size of coconut shell on the bio-oil yields of catalytic pyrolysis was observed that the bio-oil yields increased from 35.10 wt% to 38.93 wt% with the increasing temperature from 450 to 491.57 °C and with the particle size of coconut shell from 9.5-12.5 mm.

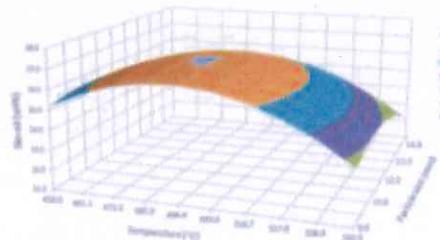

Fig 1 Effect of temperature and particle size of coconut shell on bio-oil yield

TABLE V
PARAMETER ESTIMATES AND THE STATISTICAL RESULTS
OF RSM APPROXIMATION WITH CATALYST

Term	Value	p-value	Summary
Constant	-190.53	0.00609	
X ₄	0.863	0.00270	
X ₅	2.828	0.07856	
X ₄ ²	-0.000878	0.00244	R ² = 0.863
X ₅ ²	-0.110	0.08470	R _{adj} ² = 0.761
X ₆ ²	0.226	0.06903	
X ₃ X ₅	-0.136	0.01486	

The temperature was found to be the most important significant independent variable that affected the yield of bio-oil for catalytic pyrolysis that the p-value is less than others shown as table V.

IV. CONCLUSION

Bio-oils were produced from pyrolysis of coconut shell in a fixed-bed reactor by using HZSM-5 zeolite as a catalyst at different parameter such as temperature, flow rate of N₂, particle size of coconut shell and amount of catalyst. The results for pyrolysis, without catalyst show that the flow rate of N₂ was not significant. For catalytic pyrolysis, the temperature was the most significance independent variable for optimize the bio-oil yields.

ACKNOWLEDGMENT

This research was supported the materials and financial by the graduate school of Prince of Songkla University, Songkhla Thailand

REFERENCES

- Peter A. (2009). "Biomass Pyrolysis Processes: Review of Scope, Control and Variability." UK Biocat Research Centre, 5.
- A.V. Bridgwater, S. Czernik, "The status of biomass fast pyrolysis. In Fast Pyrolysis of Biomass," Ed. CPL Press: Newbury, UK, vol 2, 2002
- Tritti Siengchum, Mathew Isenberg, Steven S.C. (2013). "Fast pyrolysis of coconut biomass – An FTIR study." Fuel, 105, 559-565
- Faisal Abnisa, W.M.A. Wan daud, W.N.W. Husin, J.N. Sahu (2011). "Utilization possibilities of palm shell as a source of biomass energy in Malaysia by producing bio-oil in pyrolysis process." Biomass Bioener., 35, 1863-1872
- F.G. Hasan (2002). "The production and evaluation of bio-oils from the pyrolysis of sunflower-oil cake." Biomass and bioenergy, 23, 307-314.
- W.T Tsai (2006). "Fast pyrolysis of rice straw, sugarcane bagasse and coconut shell in an induction-heating reactor." J. Anal. Appl. Pyrolysis., 76, 230-237.
- S. Senoz (2006). "Bio-oil production from soybean (Glycine max L.); fuel properties of Bio-oil." Industrial Crops and Products, 23, 99-105.
- L. Siyi (2013). "Bio-oil production by pyrolysis of biomass using hot blast furnace slag." Renewable Energy, 50, 373-377.
- W. Huang. "Production of light olefins by catalytic conversion of lignocellulosic biomass with HZSM-5 zeolite impregnated with 6 wt.% lanthanum." Bioresource Technology 121, 2012, pp 248-144.
- Faisal Abnisa, W.M.A. Wan daud, W.N.W. Husin, J.N. Sahu (2011). "Utilization possibilities of palm shell as a source of biomass energy in Malaysia by producing bio-oil in pyrolysis process." Biomass Bioener., 35, 1863-1872
- Natthagritt P. Organic liquid product from catalytic cracking of refined palm oil. The 5th PSU-UNS International Conference on Engineering and Technology (ICET), Phuket, May 2-3, 2011. Prince of Songkla University, Faculty of Engineering Hat Yai, Songkhla, Thailand 90112.

International Conference on Biological, Chemical and Environmental Sciences (BCES-2014) Jan. 21-22, 2014 Patong Beach, Phuket (Thailand)

- [12] Myers RH, Montgomery DC, Anderson-Cook CM. Response surface methodology: Process and product optimization using designed experiments. 3rd ed. John Wiley & Sons, Inc.; 2009

Puttiphon Kongnum was born in Satun, Thailand, in 1990. She received the B.Eng. degree at Chemical Engineering, Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand in 2012.

Sukritthira Ratanavilai received the B.Eng. at Chemical Engineering, Prince of Songkla University, Thailand, the M.S. at Chemical Engineering, Colorado School of Mines, USA and Ph.D. at Chemical Engineering, Colorado School of Mines, USA.

She joined the Faculty of Engineering, Prince of Songkla University, Songkhla, Thailand as an Assistant Professor.

Her current research interest in Catalyst development for biodiesel production; methyl and ethyl ester, Catalytic cracking for biogasoline and Application of adhesive from epoxidized natural rubber

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวพุทธิพร คงนุ่ม	
รหัสประจำตัว	5510120117	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถานบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมเคมี)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2554

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับระหว่างการศึกษา)

ทุนการศึกษาโครงการปริญญาตรี-โท 5 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และทุนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

Puttiphon Kongnum and Sukritthira Ratanawilai. 2014. Catalytic Pyrolysis of Coconut Shell for Bio-oil. IICBE International Conference on Biological Chemical and Environmental Sciences (BCES), Phuket, Jan. 21-22, 2014. Prince of Songkla University, Faculty of Engineering Hatyai, Songkhla, Thailand 90112.